

ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการวิจัยในชั้นเรียนของครู
โรงเรียนสนมวิทยาคาร อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์

อารีรัตน์ พวงวงษ์

งานนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
มิถุนายน 2560
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

คณะกรรมการควบคุมงานนิพนธ์และคณะกรรมการสอบงานนิพนธ์ได้พิจารณา
งานนิพนธ์ของ อารีรัตน์ พวงวงษ์ ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

คณะกรรมการควบคุมงานนิพนธ์

.....
(ดร.สมุทรา ชำนาญ) อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

.....
(ดร.สุรัตน์ ไชยชมภู) อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

คณะกรรมการสอบงานนิพนธ์

.....
(ดร.สมุทรา ชำนาญ) ประธาน

.....
(ดร.สุรัตน์ ไชยชมภู) กรรมการ

.....
(ดร.ธนวิน ทองแพง) กรรมการ

คณะศึกษาศาสตร์อนุมัติให้รับงานนิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ของมหาวิทยาลัยบูรพา

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.วิจิต สุรัตน์เรืองชัย) คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

วันที่... ๕... เดือน... พฤษภาคม... พ.ศ. 2560

กิตติกรรมประกาศ

งานนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับความอนุเคราะห์ให้คำปรึกษา และช่วยแนะนำแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ อย่างดียิ่งจาก ดร.สมุท ชำนาญ อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ดร.สุรัตน์ ไชยชมภู อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม และ ดร.ชนวิน ทองแพง กรรมการสอบงานนิพนธ์ ซึ่งทำให้ผู้วิจัยได้รับแนวทางในการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ และประสบการณ์อย่างกว้างขวางในการทำงานนิพนธ์ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งเป็นอย่างยิ่ง จึงกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเมธ งามกนก หัวหน้าภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประยูร อิมสวัสดิ์ รองหัวหน้าภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา และ นายวิชัย สาลีงาม ผู้อำนวยการโรงเรียนสนมวิทยาคาร อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ และให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการวิจัย รวมทั้งครูและบุคลากรทางการศึกษา ที่ปฏิบัติหน้าที่สอนในโรงเรียนสนมวิทยาคาร อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ ที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเป็นอย่างยิ่ง

คุณค่าและประโยชน์ของงานนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นกตัญญูแด่คุณคณาจารย์ บวรพจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่านทั้งในอดีตและปัจจุบัน ที่มีส่วนทำให้ข้าพเจ้าเป็นผู้มีการศึกษา และประสบความสำเร็จมาจนตราบนานเท่านานนี้

อารีรัตน์ พวงวงษ์

58990120: สาขาวิชา: การบริหารการศึกษา; กศ.ม. (การบริหารการศึกษา)

คำสำคัญ: ปัญหาและแนวทางการพัฒนา/ การวิจัยในชั้นเรียน/ โรงเรียนสนมวิทยาการ อำเภอสนม
จังหวัดสุรินทร์

อารีรัตน์ พวงวงษ์: ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสนมวิทยาการ
อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ (PROBLEMS AND GUIDELINES FOR DEVELOPMENT OF CLASSROOM
RESEARCH OF TEACHERS SANOMWITTAYAKARN SCHOOL SANOM DISTRICT SURIN
PROVINCE) คณะกรรมการควบคุมงานนิพนธ์: สมุทรา ชำนาญ, กศ.ด. 128 หน้า. ปี พ.ศ. 2560.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาและเปรียบเทียบปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียน
สนมวิทยาการ อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ จำแนกตามวุฒิการศึกษา และประสบการณ์ในการสอน ประชากร
ได้แก่ ครูที่ปฏิบัติหน้าที่สอนในโรงเรียนสนมวิทยาการ อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ จำนวน 62 คน เครื่องมือที่ใช้
ในการวิจัย มี 3 ตอน ประกอบด้วย ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2
เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อระหว่าง .47- .88 และค่าความเชื่อมั่น
ของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .98 ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด สอบถามข้อเสนอแนะต่อแนวทาง
การพัฒนาการวิจัยในชั้นเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ยของประชากร (μ) ค่าเบี่ยงเบน
มาตรฐานของประชากร (σ) และค่าขนาดของผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ย (Effect size)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสนมวิทยาการ อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์
มีค่าเฉลี่ยโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง เรียงอันดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่
ด้านการพัฒนาวิธีการหรือนวัตกรรม ด้านการสรุปผล และด้านการกำหนดวิธีการแก้ปัญหา
2. การเปรียบเทียบปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนของครู จำแนกตามวุฒิการศึกษา และประสบการณ์
ในการสอนของครู ระหว่างประสบการณ์ในการสอนต่ำกว่า 10 ปี กับ ประสบการณ์ในการสอน 10-20 ปี
โดยรวมและรายด้านมีระดับความแตกต่างน้อย
3. การเปรียบเทียบปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนของครู จำแนกตามประสบการณ์ในการสอนของครู
ระหว่างประสบการณ์ในการสอนต่ำกว่า 10 ปี กับ ประสบการณ์ในการสอนมากกว่า 20 ปี และ ประสบการณ์
ในการสอน 10-20 ปี กับ ประสบการณ์ในการสอนมากกว่า 20 ปี โดยรวมและรายด้านมีระดับความแตกต่าง
ปานกลาง
4. แนวทางการพัฒนาการวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสนมวิทยาการ อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์
มีดังนี้ วิเคราะห์ผู้เรียน เป็นรายบุคคลหรือรายกลุ่มย่อย ๆ เพื่อนำข้อมูลไปพัฒนาให้เกิดประโยชน์สูงสุด วิธีการหรือ
นวัตกรรมที่นำมาใช้แก้ปัญหา ควรมีความทันสมัย หลากหลาย ศึกษางานวิจัยที่น่าเชื่อถือ และเป็นแบบอย่างมาใช้
ประยุกต์ให้สอดคล้องกับการพัฒนานวัตกรรมในการแก้ปัญหา นำนวัตกรรมที่สร้างขึ้นไปใช้ในการพัฒนาการเรียน
การสอนในกลุ่มเป้าหมายและประชากรอย่างทั่วถึง และนำข้อมูลผลการวิจัยมาให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็น
วิทยาทานแก่ผู้ที่ต้องการศึกษา และเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาต่อไป

58990120: MAJOR: EDUCATIONAL ADMINISTRATION; M.Ed. (EDUCATIONAL ADMINISTRATION)

KEY WORDS: PROBLEMS AND GUIDELINES FOR DEVELOPMENT/ CLASSROOM RESEARCH/ SANOMWITTAYAKARN SCHOOL/ SANOM DISTRICT SURIN PROVINCE
AREERAT PHUANGWONG: PROBLEMS AND GUIDELINES FOR DEVELOPMENT OF CLASSROOM RESEARCH OF TEACHERS SANOMWITTAYAKARN SCHOOL SANOM DISTRICT SURIN PROVINCE. ADVISOR: SAMOOT CHAMNAN, Ed.D. 128. P. 2017.

The purpose of this research was to study problems and guidelines for development of classroom research of teachers. The population in this study was 62 teachers working for Sanomwittayakarn School Sanom District Surin Province. Research Instrument in this study was a questionnaire divided in 3 sections. The first section aimed to collect personal information of the teachers completing the form. The second section contained a five-point-scale question examining problems and guidelines for development of classroom research. The item discrimination in this questionnaire was from .47 to .88. The questionnaire was found to be reliable (Cronbach's alpha: 0.98). The last section was the open-ended questions which teachers could share and contribute ways classroom research could be effectively conducted. To determine problems and guidelines for development of classroom research of the teachers, Population Mean (μ), Standard Deviation of a Population (σ) and Effect size were calculated.

This study found that

1. The problems in conducting classroom research of teachers of Sanomwittayakarn School Sanom District Surin Province in general and all aspects of study were at moderate level. The three most found problems consisted of 1) the development of teaching techniques, 2) the innovation for identifying the result, and 3) approaches to address classroom problems.
2. This study found slightly difference when comparing classroom research problems encountered by teachers having different education background. Also only little difference was found when comparing classroom research problems of teachers having less than 10 year teaching experience and those working between 10 and 20 years in general and all aspects.
3. This study found that teachers having less than 10 year teaching experiences, between 10 and 20 year teaching experiences and more than 20 years experiences encountered classroom research problems in general and all aspects at the moderate level.
4. The development of classroom research of teachers working for Sanomwittayakarn School Sanom District Surin Province suggested in this study include; 1) teachers should analyze students' problems individually or in a small group so that teachers can come up with some specific solutions or potential innovative addressing the precise problems, 2) teachers should often review, updated classroom research and consider whether their findings can be applied to address related problems taking place in their own classroom, 3) teachers should share their found teaching techniques and innovation they researched to colleagues and those whom it may concern.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ช
สารบัญภาพ.....	ญ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์การวิจัย.....	4
คำถามการวิจัย.....	4
สมมติฐานการวิจัย.....	4
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย.....	5
ขอบเขตการวิจัย.....	6
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	7
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
สภาพทั่วไปของโรงเรียนสนมวิทยาคาร อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์.....	10
หลักการและแนวคิดเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน.....	16
กระบวนการทำวิจัยในชั้นเรียน.....	32
การนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้เพื่อพัฒนาโรงเรียน.....	44
ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย.....	48
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	50
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	60
ประชากร.....	60
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	60
การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ.....	61
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	63

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	63
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	64
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	66
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	66
การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	66
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	67
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	86
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	86
อภิปรายผล.....	89
ข้อเสนอแนะ.....	99
บรรณานุกรม.....	101
ภาคผนวก.....	107
ภาคผนวก ก.....	108
ภาคผนวก ข.....	112
ภาคผนวก ค.....	120
ภาคผนวก ง.....	126
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	128

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 จำนวนและคำร้อยละ ของข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสนมวิทยาการอำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ โดยรวมและรายด้าน.....	67
2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับ ปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสนมวิทยาการ อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์	68
3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับ ปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสนมวิทยาการ อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ ด้านการสำรวจและการวิเคราะห์ปัญหา.....	69
4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับ ปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสนมวิทยาการ อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ ด้านการกำหนดวิธีการแก้ปัญหา	70
5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับ ปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสนมวิทยาการ อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ ด้านการพัฒนาวิธีการหรือนวัตกรรม.....	71
6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับ ปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสนมวิทยาการ อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ ด้านการนำวิธีการหรือนวัตกรรมไปใช้.....	72
7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับ ปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสนมวิทยาการ อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ ด้านการสรุปผล.....	74
8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับ ปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสนมวิทยาการ อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ จำแนกตามวุฒิการศึกษา.....	75
9 เปรียบเทียบปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสนมวิทยาการ อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ จำแนกตามวุฒิการศึกษา.....	76
10 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับ ปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสนมวิทยาการ อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ จำแนกตามประสบการณ์ในการสอน.....	77

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า	
11	เปรียบเทียบปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสนมวิทยาคาร อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ จำแนกตามประสบการณ์ในการสอน ระหว่างประสบการณ์ในการสอนต่ำกว่า 10 ปี กับ ประสบการณ์ในการสอน 10-20 ปี.....	78
12	เปรียบเทียบปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสนมวิทยาคาร อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ จำแนกตามประสบการณ์ในการสอน ระหว่างประสบการณ์ในการสอนต่ำกว่า 10 ปี กับ ประสบการณ์ในการสอนมากกว่า 20 ปี.....	79
13	เปรียบเทียบปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสนมวิทยาคาร อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ จำแนกตามประสบการณ์ในการสอน ระหว่างประสบการณ์ในการสอน 10-20 ปี กับ ประสบการณ์ในการสอนมากกว่า 20 ปี.....	80
14	อันดับ ค่าความถี่ และร้อยละ ของแนวทางการพัฒนาการวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสนมวิทยาคาร อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ ด้านการสำรวจและการวิเคราะห์ปัญหา.....	81
15	อันดับ ค่าความถี่ และร้อยละ ของแนวทางการพัฒนาการวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสนมวิทยาคาร อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ ด้านการกำหนดวิธีการแก้ปัญหา.....	82
16	อันดับ ค่าความถี่ และร้อยละ ของแนวทางการพัฒนาการวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสนมวิทยาคาร อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ ด้านการพัฒนาวิธีการหรือนวัตกรรม.....	83
17	อันดับ ค่าความถี่ และร้อยละ ของแนวทางการพัฒนาการวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสนมวิทยาคาร อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ ด้านการนำวิธีการหรือนวัตกรรมไปใช้.....	84
18	อันดับ ค่าความถี่ และร้อยละ ของแนวทางการพัฒนาการวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสนมวิทยาคาร อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ ด้านการสรุปผล.....	85
19	ค่าดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือ ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ.....	121
20	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม.....	127

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การพัฒนาประเทศให้มีความเจริญ สามารถที่จะแข่งขันกับนานาประเทศได้นั้น ต้องอาศัยคนที่มีความรู้ความสามารถเป็นกำลังสำคัญ ดังนั้นจึงต้องมีการพัฒนาคนให้มีคุณภาพ โดยมุ่งเน้นให้คนเป็นศูนย์กลาง อันเป็นจุดเริ่มต้นที่สำคัญ เป็นการนำไปสู่การกำหนดทิศทาง ในการพัฒนาการศึกษา ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการพัฒนาคนให้เอื้อและสอดคล้องกับ การเปลี่ยนแปลงของประเทศ เพื่อไปสู่ความเจริญที่ทัดเทียมและสามารถแข่งขันกับนานาประเทศ ได้ในอนาคต แต่การที่จะพัฒนาการศึกษาให้มีคุณภาพนั้นต้องอาศัยครู เพราะครูเป็นผู้ที่มีบทบาท โดยตรงในการพัฒนาการศึกษา คือ เป็นผู้สอนนักเรียนให้มีคุณลักษณะ ความรู้ ความสามารถ ตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ในหลักสูตร ตามแผนพัฒนาการศึกษาของชาติ ฉบับที่ 10 พ.ศ. 2550-2554 ที่มุ่งเน้นให้มีการพัฒนาศักยภาพของคน โดยการสนับสนุนและส่งเสริมให้มีการวิจัยเพื่อให้ทราบ ถึงปัญหาและแนวทางในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของประเทศ และสามารถนำผลการวิจัยไปใช้ ในการพัฒนาปรับปรุงการเรียนการสอนให้เกิดประโยชน์สูงสุด (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนา การเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2550) ทั้งนี้ สำนักงานคณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติ ได้กำหนด นโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยแห่งชาติ พ.ศ. 2551-2553 เกี่ยวกับการศึกษา ตามยุทธศาสตร์ การวิจัยที่ 2 กล่าวว่า การสร้างศักยภาพและความสามารถเพื่อการพัฒนาสังคม โดยมีเป้าประสงค์ การวิจัย คือ สร้างเสริมองค์ความรู้เพื่อเป็นพื้นฐานสู่การสร้างศักยภาพ และความสามารถเพื่อ การพัฒนาสังคม มุ่งเน้นการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา วัฒนธรรม คุณภาพชีวิต ตลอดจน การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี การสร้างความเข้มแข็ง และการสร้างภูมิคุ้มกันของท้องถิ่น และสังคม ตลอดจนการสร้างศักยภาพของชุมชนที่เน้นกระบวนการมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหา ความยากจน นอกจากนี้ ยังมุ่งเน้นการพัฒนาศักยภาพเยาวชนผู้ด้อยโอกาส ผู้พิการ ผู้สูงอายุ และการเริ่มสร้างความมั่นคงของประเทศ (สำนักงานคณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติ, 2550, หน้า 1)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 3 พ.ศ. 2553 หมวด 4 ว่าด้วย แนวทางการจัดการศึกษามาตรา 24(5) บัญญัติไว้ว่าให้สถานศึกษาและหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องดำเนินการสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียน และอำนวยความสะดวก เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัย

เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ ผู้สอนกับผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อการสอน และแหล่งวิทยาการประเภทต่าง ๆ และในมาตรา 30 ได้บัญญัติว่าให้สถานศึกษาพัฒนา กระบวนการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ รวมทั้งส่งเสริมให้ผู้สอนสามารถวิจัย โดยให้การวิจัยไปใช้พัฒนากระบวนการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสม ในแต่ละระดับการศึกษา ทำให้สถานศึกษาและครูต้องตระหนักถึงความสำคัญของการวิจัย ในชั้นเรียนเพื่อพัฒนา การเรียนรู้ของผู้เรียน และพัฒนาศักยภาพของครูผู้สอนในการส่งเสริม การเรียนรู้ของผู้เรียน(สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2549, หน้า 14-17) ซึ่งใน การจัดการเรียนการสอน ของครูผู้สอนย่อมมีการรับรู้ และเข้าใจถึงสภาพปัญหาของการจัดกิจกรรม การเรียนการสอน รวมทั้งสภาพปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นมากกว่าบุคคลอื่นทำให้ครูเข้าใจปัญหาและ แสวงหาแนวทางในการพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนการสอน ได้ดีที่สุด ด้วยเหตุนี้ ครูผู้สอนจึงมี ความเหมาะสมที่จะเป็นนักวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนมากที่สุด ใช้กระบวนการแสวงหาความรู้ เพื่อแก้ปัญหาหรือพัฒนากระบวนการเรียนการสอนที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนอย่างมีระบบ และมี วัตถุประสงค์ที่ชัดเจน โดยมีกระบวนการทำงานอย่างต่อเนื่อง คือ มีการวางแผน หลังจากที่มี การกำหนดปัญหาที่ต้องการแก้ไขปรับปรุง ลงมือปฏิบัติ สังเกต และสะท้อนผล เป็นวงจรต่อไป เรื่อย ๆ จนบรรลุเป้าหมายที่ต้องการ และผู้วิจัยส่วนใหญ่ คือ ครูผู้สอน (บุญเรียง ขจรศิลป์, 2546, หน้า 42) และการนำผลการวิจัยไปใช้ในการแก้ปัญหาและพัฒนาการเรียน เป็นขั้นตอนที่สำคัญของ การวิจัยเพื่อให้เกิดการพัฒนาการเรียนอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน ประกอบด้วยการนำผลการวิจัยไปใช้ ในการพัฒนาการเรียนรู้ เช่น พัฒนาการจัดกระบวนการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ พัฒนาครูให้มี ประสิทธิภาพในการจัดการเรียนรู้ตามคุณภาพการศึกษาเป็นครูมืออาชีพ พัฒนาครูให้มีศักยภาพ สูงสุดในการเรียนรู้ การมีคุณธรรมจริยธรรม มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ และดำรงชีวิตในสังคม ได้อย่างมีความสุข และแก้ไขปรับปรุงข้อบกพร่องในการเรียนรู้และคุณลักษณะของผู้เรียน เป็นรายบุคคล ให้เป็นผู้เรียนที่เก่ง ดี และมีความสุข และนำผลการวิจัยไปใช้ในการพัฒนาการวิจัย ในชั้นเรียน (ประภาพรรณ เส็งวงศ์, 2551, หน้า 115-116)

การวิจัยในชั้นเรียน เป็นกระบวนการในการแก้ปัญหาหรือพัฒนากระบวนการ จัดการเรียนรู้ในชั้นเรียนที่ครูผู้รับผิดชอบ ต้องดำเนินการอย่างเป็นระบบเพื่อสืบค้นให้ได้สาเหตุ ของปัญหาแล้วหาวิธี แก้ไขหรือพัฒนา เช่น การสังเกต การจดบันทึก และวิเคราะห์หรือสังเคราะห์ เพื่อนำไปสู่การแก้ปัญหาหรือพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอนของครู พัฒนาการเรียนรู้ของ ผู้เรียนให้มีคุณภาพตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ (กรรณิศา ธิปทา, 2550) และการวิจัยในชั้นเรียน คือ การวิจัยที่ทำโดยครูผู้สอนในห้องเรียน เพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในห้องเรียน อันเนื่องมาจากสาเหตุ ต่าง ๆ มีจุดมุ่งหมายเพื่อแก้ปัญหาอย่างมีประสิทธิภาพ และเพิ่มศักยภาพของผู้เรียน และนำผลมาใช้

ในการปรับปรุงการเรียนการสอน เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียน เป็นงานวิจัยที่ต้องทำควบคู่ไปกับการเรียนการสอนอย่างรวดเร็ว โดยการสร้างและการพัฒนานวัตกรรมที่เหมาะสมกับผู้เรียน และมีความสัมพันธ์กับปัญหาที่เกิดขึ้นในการจัดการเรียนการสอน และทำการทดลองกับนักเรียนในความรับผิดชอบของครู ทั้งกระบวนการและผลการวิจัยได้ถูกนำมาปรับปรุงการปฏิบัติการสอนในชั้นเรียนของครู สามารถนำไปใช้ได้ทันที และสะท้อนข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติงานต่าง ๆ ของตนเองและกลุ่มเพื่อนร่วมงานในโรงเรียน ได้มีโอกาสอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในแนวทางที่ได้ปฏิบัติและผลที่เกิดขึ้น พร้อมทั้งทำการเผยแพร่ให้เกิดประโยชน์ต่อผู้อื่นเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนต่อไป (ศักดิ์สิทธิ์ วัชรรัตน์, 2552, หน้า 21-22) ซึ่งสอดคล้องกับ สุวิมล ว่องวานิช (2554, หน้า 21) ได้กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง การวิจัยที่ทำโดยครูผู้สอนในชั้นเรียน เพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน และนำผลมาใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอน หรือส่งเสริมพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนให้ดียิ่งขึ้น เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน เป็นการวิจัยที่ต้องดำเนินการอย่างรวดเร็ว นำผลไปใช้ได้ทันที และเป็นการสะท้อนข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติงานต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันของตนเอง อีกทั้งให้กลุ่มเพื่อนร่วมงานในโรงเรียนได้มีโอกาสวิพากษ์ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ในแนวทางที่ปฏิบัติและผลที่เกิดขึ้น เพื่อเป็นการพัฒนาการเรียนรู้อย่างครูและผู้เรียน

โรงเรียนสนมวิทยาคาร อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ ได้ตระหนักและเห็นความสำคัญในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู โดยส่งเสริมให้ครูในสถานศึกษาทำวิจัยในชั้นเรียน และในการจัดการเรียนการสอนของครูในแต่ละภาคเรียน ครูต้องทำวิจัยในชั้นเรียน และจะต้องมีผลงานวิจัยในชั้นเรียน เพื่อนำไปสู่การแก้ปัญหาและพัฒนาการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพให้กับผู้เรียน และเป็นการพัฒนาการปฏิบัติงานของครูอีกด้วย อีกทั้งยังมีการจัดทำโครงการอบรมครูเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน แต่ผลการอบรมยังไม่เป็นที่น่าพอใจ กล่าวคือ เมื่อเสร็จสิ้นการอบรมไม่มีการติดตามผล และส่วนใหญ่ไม่สามารถนำมาปฏิบัติจริงได้ ครูส่วนใหญ่มีการทำวิจัยในชั้นเรียนน้อยเกินไป ครูยังขาดความรู้เกี่ยวกับกระบวนการทำวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการทำวิจัยในชั้นเรียนของกรมวิชาการ (2545, หน้า 7) มี 5 ด้าน คือ ด้านการสำรวจและการวิเคราะห์ปัญหา ด้านการกำหนดวิธีการแก้ปัญหา ด้านการพัฒนาวิธีการหรือนวัตกรรม ด้านการนำวิธีการหรือนวัตกรรมไปใช้ และด้านการสรุปผล

จากสภาพและปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจในการศึกษาปัญหาและแนวทางการพัฒนาการวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสนมวิทยาคาร อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ ใน 5 ด้าน ประกอบด้วย ด้านการสำรวจและการวิเคราะห์ปัญหา ด้านการกำหนดวิธีการแก้ปัญหา ด้านการพัฒนาวิธีการหรือนวัตกรรม ด้านการนำวิธีการหรือนวัตกรรมไปใช้ และด้านการสรุปผล

ซึ่งจะได้นำผลการวิจัยในครั้งนี้ไปใช้ในการส่งเสริม และสนับสนุนการพัฒนาการวิจัยในชั้นเรียนของครูให้มีคุณภาพ ทำให้การประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนมีความเชื่อมั่นสูงขึ้น ช่วยยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน และช่วยพัฒนาการศึกษาให้มีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสนมวิทยาการ อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์
2. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสนมวิทยาการ อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ จำแนกตามวุฒิการศึกษา และประสบการณ์ในการสอน
3. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสนมวิทยาการ อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์

คำถามการวิจัย

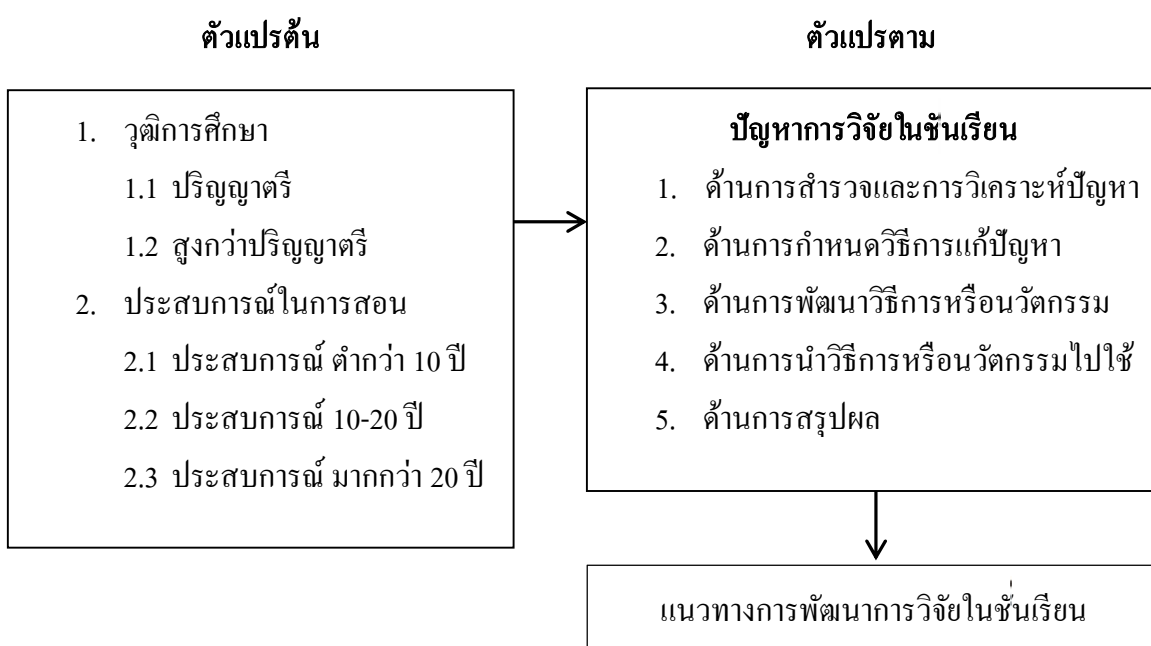
1. ปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสนมวิทยาการ อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ อยู่ในระดับใด
2. ปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสนมวิทยาการ อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ จำแนกตามวุฒิการศึกษา และประสบการณ์ในการสอน แตกต่างกันหรือไม่
3. แนวทางการพัฒนาการวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสนมวิทยาการ อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ ควรมีแนวทางการพัฒนารูปแบบใด

สมมติฐานการวิจัย

1. ปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสนมวิทยาการ อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ จำแนกตามวุฒิการศึกษา แตกต่างกัน
2. ปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสนมวิทยาการ อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ จำแนกตามประสบการณ์ในการสอน แตกต่างกัน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ได้ศึกษาปัญหาและแนวทางการพัฒนาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสนมวิทยาคาร อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ ผู้วิจัยศึกษาตามแนวคิดของกรมวิชาการ (2545, หน้า 7) เกี่ยวกับปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียน มี 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการสำรวจและการวิเคราะห์ปัญหา 2) ด้านการกำหนดวิธีการแก้ปัญหา 3) ด้านการพัฒนาวิธีการหรือนวัตกรรม 4) ด้านการนำวิธีการหรือนวัตกรรมไปใช้ และ 5) ด้านการสรุปผล โดยศึกษาและเปรียบเทียบตามตัวแปร จำแนกตามวุฒิการศึกษา และประสบการณ์ในการสอน ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ได้ทราบถึงปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสนมวิทยาคาร อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์
2. ได้ทราบถึงแนวทางการพัฒนาการวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสนมวิทยาคาร อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์
3. ได้ข้อมูลไปใช้พัฒนาการวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสนมวิทยาคาร อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์

ขอบเขตการวิจัย

การศึกษาปัญหาและแนวทางการพัฒนาการวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียน
สนมวิทยาคาร อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ มีขอบเขตในการวิจัยดังนี้

1. ขอบเขตของเนื้อหา

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาปัญหาและแนวทางการพัฒนาการวิจัยในชั้นเรียน
ของครูโรงเรียนสนมวิทยาคาร อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ ใช้กรอบแนวคิดตามกระบวนการ
ทำวิจัยในชั้นเรียนของกรมวิชาการ (2545, หน้า 7) มี 5 ด้าน คือ 1) ด้านการสำรวจและการวิเคราะห์
ปัญหา 2) ด้านการกำหนดวิธีการแก้ปัญหา 3) ด้านการพัฒนาวิธีการหรือนวัตกรรม
4) ด้านการนำวิธีการหรือนวัตกรรมไปใช้ และ 5) ด้านการสรุปผล

2. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา
โรงเรียนสนมวิทยาคาร อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ ปีการศึกษา 2559 จำนวน 62 คน

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรต้น ได้แก่

3.1.1 วุฒิการศึกษา

3.1.1.1 ระดับปริญญาตรี

3.1.1.2 ระดับสูงกว่าปริญญาตรี

3.1.2 ประสบการณ์ในการสอน

3.1.2.1 ประสบการณ์ในการสอนต่ำกว่า 10 ปี

3.1.2.2 ประสบการณ์ในการสอน 10 - 20 ปี

3.1.2.3 ประสบการณ์ในการสอนมากกว่า 20 ปี

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการวิจัยในชั้นเรียนของครู
โรงเรียนสนมวิทยาคาร อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ จำแนกตามกระบวนการทำวิจัยในชั้นเรียน
ของกรมวิชาการ (2545, หน้า 7) เป็น 5 ด้าน ดังนี้

3.2.1 ด้านการสำรวจและการวิเคราะห์ปัญหา

3.2.2 ด้านการกำหนดวิธีการแก้ปัญหา

3.2.3 ด้านการพัฒนาวิธีการหรือนวัตกรรม

3.2.4 ด้านการนำวิธีการหรือนวัตกรรมไปใช้

3.2.5 ด้านการสรุปผล

นิยามศัพท์เฉพาะ

การศึกษาปัญหาและแนวทางการพัฒนาการวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียน สนมวิทยาการ อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ เพื่อให้มีความเข้าใจได้ตรงกัน ผู้วิจัยได้กำหนด นิยามศัพท์เฉพาะของการวิจัย ดังนี้

1. วิจัยในชั้นเรียน หมายถึง กระบวนการแสวงหาความรู้ที่เชื่อถือได้ โดยใช้วิธีการ ทางวิทยาศาสตร์ เพื่อแก้ปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน หรือพัฒนาพฤติกรรมนักเรียน โดยมุ่งนำผลการวิจัยไปใช้ในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนของครูและเน้นการแก้ปัญหา ต่าง ๆ ในชั้นเรียน สร้างความรู้ใหม่ทางการศึกษาหรือพัฒนาคุณภาพได้อย่างเหมาะสม เกิดประสิทธิผล และมีประสิทธิภาพสูงสุดในชั้นเรียน

2. ปัญหาการวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง ประเด็นที่เป็นอุปสรรค ความยากลำบาก หรือเรื่องที่เป็นข้อขัดข้องในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสนมวิทยาการ อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ เรียง มีจำแนกตามกระบวนการวิจัยในชั้น 5 ขั้นตอน คือ 1) ด้านการสำรวจและ การวิเคราะห์ปัญหา 2) ด้านการกำหนดวิธีการแก้ปัญหา 3) ด้านการพัฒนาวิธีการหรือนวัตกรรม 4) ด้านการนำวิธีการหรือนวัตกรรมไปใช้ และ 5) ด้านการสรุปผล

2.1 การสำรวจและการวิเคราะห์ปัญหา หมายถึง การรับรู้ประเด็นหรือปัญหาที่ เกิดขึ้นจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนซึ่งอาจเป็นปัญหาในทุกด้านที่ครูประสบ และต้อง นำไปดำเนินการตามกระบวนการวิจัยในชั้นเรียน โดยครูจะต้องสำรวจปัญหาทั้งหมด จัดลำดับ ความสำคัญของปัญหาที่เกิดขึ้นจากการจัดการเรียนการสอน พิจารณาเลือกปัญหาที่สำคัญมาแก้ไข หรือพัฒนา นำไปดำเนินการตามกระบวนการวิจัยในชั้นเรียน จนสามารถดำเนินการสอนได้ สอดคล้องกับเป้าหมาย

2.2 การกำหนดวิธีการแก้ปัญหา หมายถึง การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง แนวคิด และทฤษฎีใหม่ ๆ เพื่อรวบรวมข้อมูลที่เป็นแหล่งความคิดใหม่ ที่จะสามารถเป็นแนวทาง ในการตอบคำถามเพื่อแก้ปัญหาในการสอนของครู ด้วยวิธีการสอนแบบใหม่ หรือนวัตกรรม ที่ดำเนินการแล้วสามารถนำไปพัฒนาต่อได้หรือจะสร้างด้วยตนเอง ซึ่งได้จากการสังเคราะห์ข้อมูล จากประสบการณ์ ความรู้ใหม่ หรือจากเครือข่าย ซึ่งจะสามารถกำหนดได้ว่าจะใช้วิธีการหรือ นวัตกรรมใดในการแก้ปัญหากับสภาพที่เกิดขึ้น หรือการทำวิจัยในชั้นเรียน

2.3 การพัฒนาวิธีการหรือนวัตกรรม หมายถึง การนำวิธีการหรือนวัตกรรมที่ครูสร้าง ขึ้นด้วยตนเองหรือพัฒนาขึ้นมา เช่น สื่อการเรียนการสอน บทเรียน โปรแกรม ชุดการสอน คู่มือครู เป็นต้น แล้วนำไปตรวจหาคุณภาพของวิธีการหรือนวัตกรรมนั้น เพื่อให้แน่ใจว่าสามารถนำไปใช้

ในการแก้ปัญหาอย่างถูกต้อง แล้วนำมาใช้แก้ปัญหาในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามเป้าหมายที่วางไว้

2.4 การนำวิธีการหรือนวัตกรรมไปใช้ หมายถึง การนำนวัตกรรมไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง แล้วเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อทำการวิเคราะห์ตามแนวทางที่กำหนดไว้ มีเป้าหมายเพื่อเป็นการพิสูจน์ให้เห็นว่า นวัตกรรมคุณค่า ใช้แล้วได้ผลจริง และแก้ปัญหาในการเรียนการสอนที่ครูพบปัญหาได้ ซึ่งจะทำให้นักเรียนได้เรียนรู้ตามเป้าหมายที่ต้องการ

2.5 การสรุปผล หมายถึง การรวบรวมผลการวิจัย นำมาเขียนรายงานการวิจัย และนำผลการวิจัยมาสรุปผล เพื่อเสนอผลการวิจัยต่อโรงเรียนหรือเป็นหลักฐานแก่สาธารณชน ซึ่งเป็นขั้นตอนสำคัญที่จะทำให้ทราบว่า สิ่งที่ต้องการค้นหาหรือแก้ปัญหานั้นมีข้อสรุปว่าอย่างไร สามารถตอบคำถามที่ตั้งเป้าหมายได้หรือไม่ สามารถนำผลสรุปนั้นไปใช้ในการวิจัยหรือดำเนินการต่อไปได้หรือไม่

3. แนวทางการพัฒนาการวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง แนวทางการปฏิบัติในการส่งเสริมทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสนมวิทยาการ อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งมี 5 ด้าน คือ 1) ด้านการสำรวจและการวิเคราะห์ปัญหา 2) ด้านการกำหนดวิธีการแก้ปัญหา 3) ด้านการพัฒนาวิธีการหรือนวัตกรรม 4) ด้านการนำวิธีการหรือนวัตกรรมไปใช้ และ 5) ด้านการสรุปผล

4. ครูผู้สอน หมายถึง ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ปฏิบัติหน้าที่สอนนักเรียนในโรงเรียนสนมวิทยาการ อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ ปีการศึกษา 2559

5. วุฒิการศึกษา หมายถึง ระดับการศึกษาสูงสุดของครูผู้สอนในโรงเรียนสนมวิทยาการ อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ ที่สำเร็จการศึกษาจากสถาบันการศึกษาทั้งในประเทศและต่างประเทศ ซึ่งจำแนกได้ดังนี้

5.1 วุฒิปริญญาตรี หมายถึง ครูผู้สอนที่มีวุฒិการศึกษาสูงสุดปริญญาตรีหรือป.บัณฑิต

5.2 วุฒิสูงกว่าปริญญาตรี หมายถึง ครูผู้สอนที่มีวุฒิการศึกษาในระดับปริญญาตรีขึ้นไป

6. ประสบการณ์ในการสอน หมายถึง ระยะเวลาในการปฏิบัติงานสอนของครูโรงเรียนสนมวิทยาการ อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ ซึ่งจำแนกได้ดังนี้

6.1 ประสบการณ์ในการสอนต่ำกว่า 10 ปี หมายถึง ระยะเวลาในการปฏิบัติการสอนน้อยกว่า 10 ปี

6.2 ประสบการณ์ในการสอน 10 - 20 ปี หมายถึง ระยะเวลาในการปฏิบัติการสอน ตั้งแต่ 10 - 20 ปี

6.3 ประสบการณ์ในการสอนมากกว่า 20 ปี หมายถึง ระยะเวลาในการปฏิบัติการสอนมากกว่า 20 ปี

7. โรงเรียน หมายถึง สถานที่สำหรับสอนนักเรียนภายใต้การดูแลของครู โรงเรียน สนมวิทยาคาร อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 33

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาปัญหาและแนวทางการพัฒนาการวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียน สนมวิทยาการ อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ ผู้วิจัยได้ค้นคว้า รวบรวมเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยในชั้นเรียน เพื่อให้ครอบคลุมกับประเด็นศึกษา ตามลำดับหัวข้อดังต่อไปนี้

1. สภาพทั่วไปของโรงเรียนสนมวิทยาการ อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์
2. หลักการและแนวคิดเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน
3. กระบวนการทำวิจัยในชั้นเรียน
4. การนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้เพื่อพัฒนาโรงเรียน
5. ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สภาพทั่วไปของโรงเรียนสนมวิทยาการ อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์

โรงเรียนสนมวิทยาการ อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 33 ตั้งอยู่เลขที่ 190 หมู่ 1 ตำบลสนม อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ เป็นโรงเรียน มัธยมศึกษาขนาดกลาง เปิดสอนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพาณิชยกรรม มีครูและบุคลากรทางการศึกษา จำนวน 62 คน นักเรียน จำนวน 1,025 คน มีสภาพโดยทั่วไปดังนี้

วิสัยทัศน์

ภายในปี 2559 โรงเรียนสนมวิทยาการ เป็นโรงเรียนที่มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา ผู้เรียนมีคุณธรรม นำความรู้ ควบคู่สุนทรียภาพ ดำรงไว้ซึ่งความเป็นไทย ใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือ การเรียนรู้ โดยครูมืออาชีพ ชุมชนมีส่วนร่วม และดำรงตนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

พันธกิจ

1. พัฒนาสถานศึกษาให้มีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานการศึกษา
2. จัดกระบวนการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน ควบคู่กับการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม และลักษณะอันพึงประสงค์ โดยเน้นคุณธรรม นำความรู้ ควบคู่ สุนทรียภาพ

3. ส่งเสริมสนับสนุน ฟื้นฟู อนุรักษ์ สืบสานเอกลักษณ์ วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น
4. ส่งเสริมสนับสนุนการนำสื่อเทคโนโลยี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และแหล่งการเรียนรู้มาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
5. พัฒนาครูและบุคลากรให้มีความรู้และทักษะในการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ
6. สร้างภาคีเครือข่าย และเปิด โอกาสให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา
7. ส่งเสริมทักษะการดำรงชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

เป้าประสงค์หลัก

1. สถานศึกษามีคุณภาพตามมาตรฐาน ได้รับการรับรองคุณภาพจากสำนักงานรับรองมาตรฐานทางการศึกษา (สมศ.)
2. ผู้เรียนมีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน มีคุณธรรม และค่านิยมที่ดีงาม
3. ผู้เรียนมีความภาคภูมิใจในความเป็นไทย รักถิ่นฐาน เห็นคุณค่า ร่วมสืบสานและอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น
4. สถานศึกษามีสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีทันสมัยมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน
5. ครูและบุคลากรทางการศึกษา สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพเต็มตามศักยภาพ
6. โรงเรียนได้รับการสนับสนุนทรัพยากร และงบประมาณจากภาคีเครือข่าย และทุกภาคส่วน ในการส่งเสริมการจัดการศึกษา
7. ผู้เรียนมีทักษะการดำรงชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

อัตลักษณ์

คุณธรรม นำความรู้ ควบคู่สุนทรียภาพ

เอกลักษณ์

สุนทรียภาพดี กีฬาเด่น

กลยุทธ์

1. พัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน และส่งเสริมความสามารถด้านเทคโนโลยีเป็นเครื่องมือการเรียนรู้
2. ปลูกฝังคุณธรรม ความสำนึกในความเป็นไทย และวิถีชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

3. พัฒนาครูและบุคลากรให้มีศักยภาพในการทำงานให้เป็นครูมืออาชีพ และยกระดับหลักสูตรให้เทียบเคียงตามมาตรฐานสากล

4. พัฒนาสภาพแวดล้อม แหล่งเรียนรู้ สื่อนวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษาให้มีคุณภาพ

5. พัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการตามแนวทางการกระจายอำนาจ ตามหลักธรรมาภิบาล โดยเน้นการมีส่วนร่วมทุกภาคส่วน และความร่วมมือกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อสนับสนุนการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพตามมาตรฐาน

จุดเด่น

1. โครงการเปิดสอนประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาการตลาดและคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

2. กรรมการนักเรียนดำเนินกิจกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นผู้นำทำกิจกรรมช่วยเหลือโรงเรียน เช่น กิจกรรมหน้าเสาธง ดูแลพื้นที่ และพี่ช่วยน้อง

จุดเน้น

โรงเรียนสนมวิทยาการ กำหนดจุดเน้นการดำเนินการในปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 โดยแบ่งเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 จุดเน้นด้านผู้เรียน

1.1 นักเรียนมีสมรรถนะสำคัญ และความสามารถทางวิชาการ เพื่อพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน (Students' competencies) ดังต่อไปนี้

1.1.1 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการทดสอบระดับชาติ (O-NET) อยู่ในสิบอันดับแรกของ สพม. 33 ลำดับ (Top ten) และเป้าหมาย ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับ ม.1- ม.6 วิชาสามัญค่าเฉลี่ยไม่น้อยกว่า 2.50 วิชาปฏิบัติค่าเฉลี่ยไม่น้อยกว่า 2.75

1.1.2 นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สามารถแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง

1.1.3 นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีสมรรถนะในการศึกษาต่อและการประกอบอาชีพ

1.1.4 นักเรียนมีทักษะชีวิต ทักษะการคิดวิเคราะห์ คิดสร้างสรรค์ และทักษะการสื่อสารอย่างสร้างสรรค์ อย่างน้อย 2 ภาษา ทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ เหมาะสมตามช่วงวัย

1.1.5 นักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ ในแต่ละกลุ่มสาระได้รับการส่งเสริมให้มีความเป็นเลิศ เข้าร่วมแข่งขันทักษะทางวิชาการในระดับต่าง ๆ

1.2 นักเรียนมีคุณธรรม จริยธรรม รักความเป็นไทย มีคุณลักษณะและทักษะทางสังคมที่เหมาะสม (Students' characteristics & Social skills) ดังต่อไปนี้

1.2.1 นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มีทักษะการแก้ปัญหา และอยู่อย่างพอเพียง

1.2.2 นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีความมุ่งมั่นในการศึกษาและการทำงาน และสามารถปรับตัวเข้ากับพหุวัฒนธรรมบนพื้นฐานวัฒนธรรมที่ดั้งเดิมของไทย

ส่วนที่ 2 จุดเน้นด้านครูและบุคลากรทางการศึกษา

2.1 ครูและบุคลากรทางการศึกษา สามารถพัฒนาการจัดการเรียนการสอน และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง (Continuous professional development)

2.1.1 ครูและบุคลากรทางการศึกษา สามารถพัฒนาการจัดการเรียนการสอน และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง เพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียน และพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน และประชาคมโลก

2.1.2 ครูและบุคลากรทางการศึกษา มีความรู้ความสามารถตามมาตรฐานที่กำหนด และสามารถจัดการเรียนการสอน ที่ส่งผลให้นักเรียนพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ

2.1.3 ครูและบุคลากรทางการศึกษา สามารถใช้ภาษาอังกฤษ และภาษาของประเทศสมาชิกอาเซียนในการสื่อสารอย่างน้อย 1 ภาษา

2.1.4 ครูและบุคลากรทางการศึกษา มีทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ เป็นเครื่องมือในการจัดการเรียนรู้

2.2 การพัฒนาระบบแรงจูงใจ เพื่อส่งเสริมให้ครูและบุคลากรทางการศึกษามีขวัญกำลังใจ และแสดงศักยภาพในการจัดการเรียนการสอนอย่างมีคุณภาพ (Incentives and rewarding system)

2.2.1 ครูและบุคลากรทางการศึกษา มีขวัญกำลังใจในการพัฒนาตนเองตามมาตรฐานคุณวุฒิ

2.2.2 ครูและบุคลากรทางการศึกษา มีขวัญกำลังใจ ได้รับการจูงใจในการพัฒนาผู้เรียน เต็มศักยภาพ

2.2.3 ครูและบุคลากรทางการศึกษา มีจิตวิญญาณและอุดมการณ์ ที่มุ่งพัฒนาการศึกษาของชาติ

2.3 การส่งเสริมให้ครูและบุคลากรทางการศึกษา มีวินัย มีคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณตามมาตรฐานวิชาชีพ เป็นแบบอย่างที่ดีแก่สังคม (Professional ethics)

2.3.1 ครูและบุคลากรทางการศึกษา มีวินัย คุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณ ตามมาตรฐานวิชาชีพ

2.3.2 ครูและบุคลากรทางการศึกษา มีทักษะในการเข้าถึง และดูแลช่วยเหลือ นักเรียน

ส่วนที่ 3 จุดเน้นด้านการบริหารจัดการ

3.1 โรงเรียนมีการบริหารจัดการด้านสิ่งแวดล้อม แหล่งเรียนรู้ สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษาให้มีคุณภาพ

3.1.1 โรงเรียนมีการจัดบริบทให้สวยงาม สะอาด ร่มรื่น เป็นระเบียบ

3.1.2 โรงเรียนมีการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ ทั้งในสถานศึกษาและนอกสถานศึกษา

3.1.3 โรงเรียนมีการจัดหาสื่อ วัสดุ ครุภัณฑ์ เพื่ออำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนการสอน

3.2 โรงเรียนบริหารจัดการโดยมุ่งผลสัมฤทธิ์ เน้นการมีส่วนร่วม และมีความรับผิดชอบต่อผลการดำเนินงาน (Participation and accountability)

3.2.1 โรงเรียนบริหารจัดการโดยมุ่งผลสัมฤทธิ์ เน้นการมีส่วนร่วมอย่างแท้จริง ความรับผิดชอบต่อผลการดำเนินงาน เพื่อประโยชน์สูงสุดของนักเรียน สร้างความเชื่อมั่นแก่ผู้ใช้บริการและสังคม

3.2.2 โรงเรียนบริหารจัดการ นิเทศ ติดตาม ประเมินผลอย่างเข้มแข็ง โดยมุ่งการมีส่วนร่วม และความรับผิดชอบต่อผลการดำเนินงาน เพื่อประโยชน์สูงสุดของนักเรียน สร้างความเชื่อมั่นแก่ผู้ใช้บริการและสังคม

3.2.3 คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน มีส่วนร่วมในการพัฒนา และกำกับ ติดตามประเมินการดำเนินการของโรงเรียนอย่างเข้มแข็ง เพื่อประโยชน์สูงสุด คือ คุณภาพการจัดการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนได้พัฒนาตนเองอย่างเต็มศักยภาพ

3.3 โรงเรียน จัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพภายในได้ระดับมาตรฐาน (Management with quality and standard)

3.3.1 โรงเรียนมีระบบประกันคุณภาพภายในได้ระดับมาตรฐานของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและผ่านการรับรองจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)

นโยบายทั่วไป

1. การพัฒนาและปฏิรูปการศึกษา จะต้องยึดหลักการมีส่วนร่วม การกระจายอำนาจ และความต้องการทุกภาคส่วนในสังคม มีความสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนา และเพิ่มศักยภาพ การแข่งขันของประเทศ รวมทั้งเป็นไปตามกระบวนการของสภาปฏิรูปแห่งชาติและสภานิติบัญญัติ แห่งชาติ และแนวนโยบายของคณะรัฐมนตรี เพื่อให้การดำเนินงานเป็นที่ยอมรับ และเกิดความมั่นคงยั่งยืนในระบบการศึกษาของไทย

2. การสร้างโอกาสทางการศึกษาในสังคมไทย จะต้องให้ความสำคัญกับการสร้างความเท่าเทียมและเป็นธรรม โดยการน้อมนำแนวทางการพัฒนาระบบการจัดการศึกษาของ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาสมัยใหม่เข้ามาประยุกต์ใช้ เพื่อเป็นการส่งเสริมให้ประชาชนทุกกลุ่มได้มีโอกาสเข้าถึงองค์ความรู้ได้โดยสะดวก และสามารถ พัฒนาและประยุกต์ใช้องค์ความรู้ในการดำเนินชีวิตได้อย่างต่อเนื่อง รวมทั้งเป็นการยกระดับ คุณภาพการศึกษาอย่างเท่าเทียม

3. การพัฒนาระบบการจัดการศึกษา และพัฒนาหลักสูตรทางการศึกษา จะต้องให้ความสำคัญกับการยกระดับความรู้ให้มีคุณภาพ ได้มาตรฐานสากล ควบคู่ไปกับการส่งเสริม การเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น และปลูกฝังคุณธรรม การสร้างวินัย ปลูกฝังอุดมการณ์ ความยึดมั่น ในสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ การมีจิตสาธารณะ ความตระหนักถึงผลประโยชน์ ของส่วนรวมมากกว่าส่วนตน และเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องในหลักการประชาธิปไตย เคารพความคิดเห็นของผู้อื่น ยอมรับความแตกต่างหลากหลายทางความคิด อุดมการณ์ และความเชื่อ รวมทั้งรู้คุณค่า และ สืบสานวัฒนธรรมและขนบประเพณีอันดีงามของไทย

4. การส่งเสริมและยกสถานะของครู ซึ่งเป็นบุคลากรหลักในระบบการศึกษา จะต้องให้ความสำคัญกับการสร้างเสริมให้วิชาชีพครูเป็นวิชาชีพชั้นสูงในสังคม เป็นบุคลากรที่ ได้รับการยกย่องว่าเป็นแบบอย่างที่ดีในเรื่องคุณธรรม และจริยธรรม มีความรู้และทักษะในการสื่อสาร มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพครู ตลอดจนมีฐานะและคุณภาพชีวิตที่สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจ และสังคมไทยในปัจจุบัน

5. การบริหารและการปฏิบัติราชการกระทรวงในทุกระดับ จะต้องให้ความสำคัญกับการบูรณาการ การปฏิบัติของทุกหน่วยงานในสังกัดให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันและสอดคล้อง ประสานกับหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งเป็นไปตามหลัก ธรรมาภิบาล ปราศจากการทุจริตคอร์รัปชัน ตลอดจนให้ความสำคัญกับการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร เกี่ยวกับงานด้านการศึกษาที่ถูกต้อง รวดเร็ว และตรงกับความต้องการของสังคม

หลักการและแนวคิดเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน

ความเป็นมาของการวิจัยในชั้นเรียน

การศึกษาในประเทศไทยรับแนวคิดการวิจัยในชั้นเรียนมาใช้อย่างสอดคล้องกับการเคลื่อนไหวในการพัฒนาทางวิชาชีพครู โดยส่งเสริมให้ครูทำวิจัยเพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาการเรียนการสอน ในขณะที่เดียวกันก็เพื่อเป็นวิถีทางหนึ่งในการพัฒนาคุณภาพเชิงวิชาการและความก้าวหน้าในอาชีพของครู ซึ่งมีนักการศึกษาได้กล่าวถึงความจำเป็นของการวิจัยในชั้นเรียนไว้ ดังนี้

เคมมิส (Kemmis, 1998) กล่าวว่าไว้ว่า ในช่วงปี ค.ศ. 1940-1950 มีผู้ทำการวิจัยปฏิบัติการเป็นจำนวนมาก ก่อนที่จะเริ่มลดลงในช่วงปลายปี ค.ศ. 1950 ทั้งนี้เพราะนักวิจัย นักทฤษฎีต่าง ๆ เริ่มให้ความสนใจกับการทำวิจัย (Research) ที่แยกออกจากการปฏิบัติการ (Action) หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งเป็นการแยกทฤษฎีออกจากการปฏิบัติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อมีการเสนอแนวคิดของการวิจัยแบบ Research Development-Diffusion (R, D and D) แล้วกลับยังพบว่าทฤษฎีและการปฏิบัติเริ่มแยกออกจากกันมากขึ้น ประมาณกลางปี ค.ศ. 1960 การวิจัยแบบ R, D and D ถือเป็นโมเดลที่เด่นในการนำไปสู่การเปลี่ยนแปลง และในช่วงนี้นักการศึกษาที่มีความเอนเอียงไปทางแนวปฏิบัติ ก็เริ่มเข้ามาในการวิจัยแบบ R, D and D มากขึ้น ในปี ค.ศ. 1973-1976 John Elliott และ Clem Adelman ได้ทำโครงการวิจัยทางการศึกษาชื่อว่า Ford Teaching Project โดยให้ครูมีส่วนร่วมในการทำวิจัย โครงการนี้ก่อให้เกิดการพัฒนาทฤษฎีและการปฏิบัติเกี่ยวกับการวิจัยปฏิบัติการมากขึ้น การตั้งเครือข่ายการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน (Classroom action research network = CARN) มีการออกวารสารเผยแพร่ด้านปีการวิจัยปฏิบัติการจึงกลับมาเฟื่องฟูอีกครั้ง หลังจากที่ได้ซบเซาลงไปเป็นเวลาเกือบ 20 ปี การที่การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนได้รับความสนใจกลับมาใหม่น่าจะมาจากเหตุผลหลายประการ เช่น มีการเรียกร้องจากครูที่ปฏิบัติงานในห้องเรียนเกี่ยวกับบทบาทการวิจัยของตนเอง มีการให้ความสนใจกับการเน้นภาคปฏิบัติในหลักสูตร มีแนวคิดใหม่ ๆ เกี่ยวกับการวิจัย ซึ่งถือเป็นคลื่นลูกใหม่ (New waves) เกิดขึ้นมากมาย หลักการของการวิจัยเหล่านี้เน้นความพยายามในการอธิบาย ตีความ หรือแปลความหมายสิ่งที่ค้นพบจากการวิจัยให้เป็นที่เข้าใจมากขึ้น (Interpretive approaches) วิธีการวิจัยตามแนวคิดนี้ เปิดโอกาสให้ครูได้ค้นหา สะท้อนผลการปฏิบัติ และการแปลความหมายผลการวิจัยได้ด้วยตนเอง นอกจากนี้ กระแสของสถานศึกษาต้องพร้อมจะถูกตรวจสอบผลการปฏิบัติของตนเอง จากชุมชน สังคมที่เกี่ยวข้อง (Accountability) ก็ยังเป็นตัวผลักดันให้ครูอาจารย์ต้องหาทางพัฒนาวิชาชีพของตนเองให้มากขึ้น เหตุผลอีกประการหนึ่ง ก็น่าจะมาจากการตระหนักถึงความสำคัญของตัวการวิจัยปฏิบัติการเอง ที่ทำให้การวิจัยปฏิบัติการได้รับความสนใจกันมากขึ้น

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2549) กล่าวไว้ว่า การที่มีผลงานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนมากมาย แต่ก็ไม่สามารถพัฒนาการสอนของครูให้ดีขึ้นได้ การเรียนของนักเรียนจึงไม่ประสบความสำเร็จตามจุดหมายของหลักสูตรเพราะงานวิจัยที่นักวิจัยผลิตขึ้นมานั้นเป็นเรื่องไกลตัวที่มีความหมายน้อยสำหรับครู ครูไม่มีประสบการณ์เพียงพอที่จะทำความเข้าใจผลงานวิจัยนั้นได้ ดังนั้นเพื่อให้ครูสามารถใช้การวิจัยเป็นเครื่องมือในการพัฒนาการเรียนการสอน ผู้ใช้ผลงานวิจัยจึงควรเป็นผู้ลงมือทำวิจัยด้วยตนเอง จะทำให้ครูได้ทั้งความรู้และกระบวนการในการทำวิจัย ซึ่งจะส่งผลให้ครูพัฒนาสู่การเป็นครูมืออาชีพ

พิสนุ พงศ์ศรี (2551, หน้า 3) กล่าวไว้ว่า การวิจัยในชั้นเรียนเริ่มในประเทศอังกฤษ เมื่อ ค.ศ. 1953 ในประเทศอังกฤษ และในประเทศอเมริกา เมื่อ ค.ศ. 1953 ต่อมาเริ่มมีความสำคัญขึ้น เมื่อประมาณ 20 กว่าปีที่ผ่านมา สำหรับในประเทศไทยได้นำแนวคิดนี้มาใช้เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนในห้องเรียนแล้วต่อเนื่องมา เพื่อใช้ประกอบการขอตำแหน่งทางวิชาการของครู จึงมีความพยายามที่จะทำวิจัยในชั้นเรียนให้เป็นทางการ เพื่อจุดประสงค์ดังกล่าวด้วย สำหรับข้อดีของการวิจัยในชั้นเรียน ก็คือ เป็นประโยชน์แก่นักเรียน ตนเอง และโรงเรียนโดยตรง เพราะครูสนใจ รู้คิด ทำใช้เอง ข้อจำกัดในการทำวิจัยในชั้นเรียน คือ ครูยังขาดความรู้ความเข้าใจในระเบียบวิธีวิจัย หรือวิธีวิทยาการวิจัย ซึ่งส่งผลให้ขาดความเชื่อถือได้ในการทำวิจัยในชั้นเรียนด้วย นอกจากนี้ การนำผลการวิจัยไปใช้อาจได้ในวงแคบกว่า เพราะเป็นทางการน้อยกว่าการวิจัยทั่วไป

สุวิมล ว่องวานิช (2554, หน้า 14) กล่าวไว้ว่า ในระหว่างปี ค.ศ. 1908-1929 John Dewey ได้เขียนบทความเสนอแนะเกี่ยวกับการวิจัยปฏิบัติการ โดยเห็นว่าบุคลากรทางการศึกษาต้องทำวิจัยโดยมีการตรวจสอบและวิเคราะห์ปัญหาด้านการสอน โดยกระบวนการแสวงหาความรู้ ผลงานวิจัยของครูจะส่งผลต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวของโรงเรียน แต่บุคคลกลุ่มแรกที่ใช้คำว่า วิจัยปฏิบัติการ (Action research) คือ Kurt Lewin ในปี ค.ศ. 1994 แนวคิดของ Lewin เกี่ยวกับการวิจัยปฏิบัติการจากการตีความของ Kemmis (1998) มีการดำเนินงาน 3 ขั้นตอน คือ การวางแผน (Planning) การค้นหาความจริง (Fact finding) และการดำเนินการดำเนินงานตามแผนงานต่างๆ (Execution) ในทุกขั้นตอนของการดำเนินงานจะต้องอาศัยการมีส่วนร่วม การเสริมสร้างความ เป็นประชาธิปไตย และการนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงทางสังคมศาสตร์และสังคมพร้อมๆกัน

สรุปได้ว่า การวิจัยในชั้นเรียน วัฒนาการมาจากการวิจัยเชิงปฏิบัติการ โดยได้นำมาดำเนินการวิจัยในโรงเรียน โดยให้ครูผู้สอนเป็นผู้วิจัยในชั้นเรียนควบคู่กับการจัดการเรียนการสอน การวิจัยในชั้นเรียนได้เริ่มในประเทศอังกฤษ และได้แพร่หลายไปยังประเทศออสเตรเลียและประเทศสหรัฐอเมริกา สำหรับในประเทศไทยได้นำการวิจัยในชั้นเรียนมาใช้ในการแก้ไขปรับปรุง และพัฒนา การเรียนการสอนและเป็นการพัฒนาทางวิชาชีพของครู

ความหมายของการวิจัยในชั้นเรียน

การวิจัยในชั้นเรียน เป็นกระบวนการที่ครูผู้สอนใช้แก้ปัญหาและพัฒนาการจัดการเรียน การสอนของตน ให้มีประสิทธิภาพเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน ซึ่งมีนักการศึกษาได้ให้ ความหมายของการวิจัยในชั้นเรียน ไว้ดังนี้

กรรณิศา ธิปทา (2550, หน้า 10) ได้กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียน เป็นกระบวนการ ในการแก้ปัญหาหรือพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียน ที่ครูผู้รับผิดชอบต้องดำเนินการ อย่างเป็นระบบ เพื่อสืบค้นให้ได้สาเหตุของปัญหา แล้วหาวิธีแก้ไขหรือพัฒนา เช่น การสังเกต การจดบันทึก และวิเคราะห์หรือสังเคราะห์ เพื่อนำไปสู่การแก้ปัญหา แล้วหาวิธีแก้ไขหรือพัฒนา กระบวนการจัดการเรียนการสอนของครู และพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน ให้มีคุณภาพตาม เป้าหมายที่กำหนดไว้

สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา (2550, หน้า 21) ได้กล่าวว่า การวิจัยเชิงปฏิบัติการใน ชั้นเรียน (Classroom action research) หมายถึง กระบวนการแสวงหาความรู้เพื่อแก้ปัญหาหรือ พัฒนาการบวนการเรียนการสอนที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนอย่างเป็นระบบ โดยมีวัตถุประสงค์และ เป้าหมายที่ชัดเจนผ่านกระบวนการทำงานอย่างต่อเนื่อง คือ มีการวางแผนการปฏิบัติหลังจากที่มี การกำหนดประเด็นปัญหาที่ต้องการแก้ไขปรับปรุง ลงมือปฏิบัติงานตามแผนที่กำหนดไว้ ตรวจสอบและสะท้อนผลการปฏิบัติว่าได้ผลตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้หรือไม่ มีประเด็นใดบ้าง ที่ต้องปรับปรุงแก้ไข นำผลการตรวจสอบไปแก้ไข ปรับปรุง โดยมีการวางแผนการปฏิบัติงานใหม่ และปฏิบัติงานตามแผนที่ปรับไว้ ตรวจสอบ และสะท้อนผลการปฏิบัติงานใหม่ ดำเนินการเป็น วงจรเช่นนี้ไปเรื่อย ๆ จนบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ ซึ่งผู้วิจัย คือ ครูผู้สอนนั่นเอง

พิชญ์ พงศ์ศรี (2551, หน้า 4) ได้กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียนหรือการวิจัยเชิงปฏิบัติการ ในชั้นเรียน หรือการวิจัยของครู มีความหมายเช่นเดียวกันกับการวิจัย แต่มีขอบเขต ขั้นตอนและ กระบวนการที่น้อยกว่า หรือยืดหยุ่นกว่า มีลักษณะเป็นทางการน้อยกว่า ทำโดยครูผู้สอนภายใน ห้องเรียนหรือภายใต้ความรับผิดชอบของตน เน้นการนำผลไปใช้จริงเพื่อแก้ปัญหาหรือพัฒนา นักเรียน

ศักดิ์สิทธิ์ วัชรารัตน์ (2552, หน้า 21-22) ได้กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียน คือ การวิจัย ที่ทำโดยครูผู้สอนในห้องเรียน เพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในห้องเรียน อันเนื่องมาจากสาเหตุต่าง ๆ มีจุดมุ่งหมายเพื่อแก้ปัญหาอย่างมีประสิทธิภาพ และเพิ่มศักยภาพของผู้เรียน และนำผลมาใช้ในการ ปรับปรุงการเรียนการสอน เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียน เป็นงานวิจัยที่ต้องทำควบคู่ ไปกับการเรียนการสอนอย่างรวดเร็ว โดยการสร้างและการพัฒนานวัตกรรมที่เหมาะสมกับผู้เรียน และมีความสัมพันธ์กับปัญหาที่เกิดขึ้นในการจัดการเรียนการสอน และทำการทดลองกับนักเรียน

ในความรับผิดชอบของครูทั้งกระบวนการและผลการวิจัย ได้ถูกนำมาปรับปรุงการปฏิบัติการสอน ในชั้นเรียนของครู และสะท้อนข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติงานต่าง ๆ ของตนเอง ได้มีโอกาสอภิปราย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นในแนวทางที่ได้ปฏิบัติและผลที่เกิดขึ้น พร้อมทั้งทำการเผยแพร่ให้เกิด ประโยชน์ต่อผู้อื่นเพื่อพัฒนา การเรียนการสอนต่อไป ซึ่งส่งผลให้ครูมีทักษะ มีความสามารถ ในการจัดการเรียนการสอน ทำให้คนที่มีความเชื่อมั่นและภาคภูมิใจในวิชาชีพครู

พงศ์เทพ จิระโร (2553, หน้า 32) ได้กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง การทำวิจัย โดยครูที่มีชั่วโมงสอน เพื่อใช้แก้ปัญหาในชั้นเรียน มีลักษณะเป็นงานวิจัยปฏิบัติการ (Action research) เป็นการปรับปรุงการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการวิจัย ซึ่งประโยชน์สูงสุดเกิดกับ ผู้เรียน และไม่เน้นการทำวิจัยครบ 5 บท ไม่เน้นการศึกษาวรรณกรรมจนต้องทิ้งห้องเรียน ผู้ที่ไม่มี ชั่วโมงสอนจึงไม่สามารถทำวิจัยในชั้นเรียนได้

อภิสิทธิ์ แซ่หยิง (2553, หน้า 21) ได้กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียน คือ การนำ กระบวนการวิจัยมาใช้แก้ปัญหา ปรับปรุงและพัฒนาวัตกรรมการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน เป็นการวิจัยที่ต้องทำอย่างรวดเร็ว นำผลไปใช้ได้ทันที และเป็นการทำการวิจัยโดยครูผู้สอนในห้องเรียน

สุวิมล ว่องวานิช (2554, หน้า 21) ได้กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง การวิจัย ที่ทำโดยครูผู้สอนในชั้นเรียน เพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน และนำผลมาใช้ในการปรับปรุง การเรียนการสอนหรือส่งเสริมพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนให้ดียิ่งขึ้น เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด กับผู้เรียน เป็นการวิจัยที่ต้องดำเนินการอย่างรวดเร็ว นำผลไปใช้ได้ทันที และเป็นการสะท้อน ข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติงานต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันของตนเอง อีกทั้งให้กลุ่มเพื่อนร่วมงานใน โรงเรียนได้มีโอกาสวิพากษ์ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ในแนวทางที่ปฏิบัติและผลที่เกิดขึ้น เพื่อพัฒนา การเรียนรู้ทั้งครูและผู้เรียน

วิไลวรรณ จันน้ำใส (2555, หน้า 9) ได้กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียน เป็นการวิจัย เชิงปฏิบัติการที่ใช้กระบวนการหรือวิธีทางวิทยาศาสตร์ เพื่อให้ครูได้นำไปใช้ในการแก้ปัญหาและ พัฒนาการเรียนการสอนในชั้นเรียนของตน โดยมีการวางแผนอย่างเป็นระบบและมีการดำเนินการ อย่างรวดเร็ว สามารถนำผลมาใช้ได้ทันที มีการสะท้อนข้อมูลการปฏิบัติงาน เพื่อให้เกิดประโยชน์ สูงสุดกับผู้เรียน

สายชล เขตภิบาล (2556, หน้า 13) ได้กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียน เป็นการศึกษาค้นคว้า หาความรู้ใหม่ ๆ เพื่อนำมาใช้ในการแก้ปัญหการเรียนการสอนในชั้นเรียนหรือเป็นความต้องการ ที่จะเปลี่ยนแปลงพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนให้ดียิ่งขึ้น ซึ่งความรู้ใหม่ ๆ ในที่นี้เรียกว่า

นวัตกรรมทางการศึกษา โดยมีเป้าหมายที่สำคัญคือ เพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนให้เกิดผลดี ที่สุดด้วยตัวครูเอง

สรุปได้ว่า การวิจัยในชั้นเรียน คือ การศึกษาค้นคว้าของครูผู้สอน ด้วยกระบวนการ ทางวิทยาศาสตร์ อย่างเป็นระบบ เพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในการจัดการเรียนการสอน หรือพัฒนา กระบวนการเรียนการสอน โดยการสร้างและการพัฒนานวัตกรรมที่เหมาะสมกับผู้เรียน ด้วยกระบวนการวิจัยที่เชื่อถือได้ ซึ่งผลการวิจัยสามารถนำมาใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอน และพฤติกรรมของผู้เรียน เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน ทั้งในด้านที่เกี่ยวกับการจัด กิจกรรมการเรียนการสอน การพัฒนาหลักสูตร และการบริหารจัดการเรียนการสอน

ความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียน

การวิจัยในชั้นเรียนมีความสำคัญต่อวงการศึกษามาก ซึ่งมันักการศึกษาได้ กล่าวถึงความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียน ไว้ดังนี้

พิชิต ฤทธิจรูญ (2547, หน้า 11) ได้กล่าวว่า ความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียนที่มี ต่อผู้เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. ความสำคัญต่อโรงเรียน การนำผลงานวิจัยในโรงเรียนมาใช้แก้ปัญหา และพัฒนา การจัดการเรียนการสอน ช่วยทำให้โรงเรียนมีคุณภาพการจัดการศึกษาภาพรวมดีขึ้น ตลอดจน การทำให้โรงเรียนมีชื่อเสียง และเป็นที่ยอมรับของประชาชน

2. ความสำคัญต่อครู การวิจัยในชั้นเรียนทำให้ครูทราบผลการจัดการเรียนการสอนแล้ว หาแนวทางแก้ไขปัญหา และพัฒนาการจัดการเรียนการสอน ให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพ ตลอดจนการนำผลงานวิจัยเสนอเป็นผลงานทางวิชาการเพื่อความก้าวหน้าในวิชาชีพ

3. ความสำคัญต่อนักเรียน การวิจัยในชั้นเรียนช่วยให้ครูได้รู้ความจริงเกี่ยวกับการ เรียนรู้หรือพฤติกรรมของนักเรียนเพื่อหาหนทางส่งเสริมและพัฒนาการเรียนการสอน และพฤติกรรมของนักเรียนให้ดีขึ้น

4. ความสำคัญต่อวิชาชีพ การวิจัยในชั้นเรียน จะช่วยขยายองค์ความรู้ (Body of knowledge) เทคนิคการสอน นวัตกรรมด้านการเรียนการสอนสำหรับครูเป็นการพัฒนาการทำงาน ของครูให้มีมาตรฐานยิ่งขึ้น

มนธิช สิริสมบุญ (2548, หน้า 4) ได้กล่าวถึง ลักษณะสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียน ว่ามุ่งศึกษาเฉพาะประเด็นที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการเรียนการสอนระหว่างครูและนักเรียน และ เน้นการปฏิบัติงานของครูในชั้นเรียนหรือในโรงเรียนเท่านั้น ไม่เน้นระเบียบวิธีวิจัยมากนัก ไม่จำเป็นต้องมีการสุ่มตัวอย่าง ไม่เน้นสถิติวิเคราะห์ที่สูงเกินไป และผลการวิจัยก็ไม่เน้นการสรุป อ้างอิง เพราะเป็นการศึกษาเพื่อแก้ปัญหาเฉพาะในชั้นเรียน

ศิริพร สลึงค์ (2548, หน้า 13) ได้กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียนมีความสำคัญและจำเป็นในการพัฒนาการเรียนรู้ เพราะการวิจัยเป็นบทบาทเสริมของครูในฐานะนักวิจัยเชิงปฏิบัติการ ในระดับชั้นเรียน ในกรณีที่ครูผู้สอนพบว่า กระบวนการพัฒนาการเรียนการสอนที่กำลังดำเนินการอยู่ มีปัญหาหรือมีความจำเป็นต้องพัฒนาอย่างเร่งด่วน ผลการวิจัยเป็นคำตอบหรือเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหา หรือ ปรับปรุง และพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ ทั้งด้านกระบวนการบริหารจัดการกระบวนการเรียนการสอนและด้านผลผลิต คือ ผู้เรียน ให้ได้รับการพัฒนาเต็มตามศักยภาพของแต่ละบุคคล

กรรณิศา ธิปทา (2550) ได้กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียนสามารถแก้ปัญหาหรือการพัฒนาผู้เรียนในชั้นเรียนด้วยกระบวนการวิจัยที่ครูผู้สอนเป็นผู้ปฏิบัติ เป็นสิ่งที่จะให้ผลดีแก่ผู้เรียนมากกว่าการที่ครูแก้ปัญหาในชั้นเรียนของตน ตามผลการวิจัยของผู้อื่น เนื่องจากครูผู้สอนเป็นผู้ที่ใกล้ชิดกับผู้เรียนมากที่สุด ครูจึงย่อมรู้ธรรมชาติ ภูมิหลังและสภาพแวดล้อมของผู้เรียนของตนดีกว่าผู้อื่น แต่ครูก็ต้องพยายามศึกษา ค้นคว้าหาแนวทางการแก้ปัญหาการเรียนการสอนที่ผู้อื่นทำวิจัยไว้เพื่อนำมาเป็นฐานความคิดในการปรับนำไปใช้ให้เหมาะสมกับผู้เรียนของตน และจะได้รู้ถึงข้อควรระวังที่ผู้วิจัยคนอื่นได้นำเสนอไว้ เพื่อป้องกันความผิดพลาดซ้ำรอยเดิม รวมทั้งควรปรึกษาแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้รู้ ผู้มีประสบการณ์ภายในโรงเรียน หรือบุคคลภายนอกเพื่อปรับแนวคิดและประสบการณ์เหล่านั้น มาใช้เป็นแนวทางที่นำมาใช้แก้ปัญหาในชั้นเรียนของตนได้อย่างมั่นใจต่อไป การวิจัยในชั้นเรียนจึงไม่ใช่สิ่งแปลกใหม่ที่แปลกแยกไปจากการพัฒนาการเรียนการสอน ซึ่งเป็นงานในหน้าที่ของครู โดยทั่วไป แต่อย่างไรก็ตาม การพัฒนาการเรียนการสอนเป็นงานที่ต้องใช้เวลา และต้องกระทำอย่างต่อเนื่อง การวิจัยในชั้นเรียนจึงไม่ใช่งานวิจัยที่ทำเพียงครั้งเดียว แต่ควรทำอย่างต่อเนื่องจนเป็นปกติของงานในหน้าที่ในการแก้ปัญหาและพัฒนาผู้เรียนของครู

รอสดิ กอวาอูตู (2550, หน้า 16) กล่าวว่า iva การทำวิจัยในชั้นเรียนมีความจำเป็นต่อการปฏิรูปการศึกษาและเป็นการพัฒนาคุณภาพการศึกษา เพราะการวิจัยเป็นการศึกษาค้นคว้าความจริงอย่างเป็นระบบ ช่วยแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในโรงเรียน และช่วยพัฒนาความรู้ความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่ของครูให้มีประสิทธิภาพ

สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (2550, หน้า 11) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของการวิจัยไว้ว่า การวิจัยเป็นงานที่มีความสำคัญต่อมนุษยชาติมาก เพราะการวิจัยเป็นรากฐานของการประดิษฐ์คิดค้น และการพัฒนาที่นำมนุษยชาติไปสู่ความเจริญก้าวหน้า ประเทศที่ให้ความสำคัญแก่การวิจัย มีผลให้ประเทศนั้นมีความเจริญรุ่งเรือง มั่นคง ในด้านเศรษฐกิจและสังคม การวิจัยเป็นสิ่งที่น่าสนใจ ไปสู่การค้นพบความรู้ใหม่ นำไปสู่การสร้างสรรค์และการพัฒนาให้เกิดประโยชน์ประวัติศาสตร์ของโลก ได้แสดงให้เห็นชัดเจนว่า ความอยากรู้อยากเห็นและ

การแสวงหาคำตอบจนบรรลุผลสำเร็จสมความปรารถนาได้ ก่อให้เกิดสิ่งแปลกใหม่สิ่งอำนวยความสะดวก และเทคโนโลยีต่าง ๆ ซึ่งได้มี การพัฒนาอย่างต่อเนื่องตามกาลเวลา เป็นประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ เช่น เครื่องบิน รถยนต์ รถไฟฟ้า รถใต้ดิน พลังงานไฟฟ้า แสงสว่าง พลังงานขับเคลื่อน โทรศัพท์ โทรสาร โทรศัพท์ คอมพิวเตอร์ ยารักษาโรค วัสดุนำความเจริญเติบโตมาสู่พืชผลทางการเกษตร เช่น ปุ๋ยเคมี ปุ๋ยชีวภาพ อื่น ๆ ล้วนเป็นผลมาจากการศึกษาวิจัย เพื่อตอบคำถามชี้นำไปสู่การสร้างสรรค์และพัฒนาทั้งสิ้น

สุวิมล ว่องวานิช (2554, หน้า 24) ได้กล่าวถึง ความสำคัญและความจำเป็นของการทำวิจัยในชั้นเรียน ดังนี้

1. ให้โอกาสครูในการสร้างองค์ความรู้ ทักษะการทำวิจัย การประยุกต์ใช้ การตระหนักถึงทางเลือกที่เป็นไปได้ด้วยที่เป็นไปได้ที่จะเปลี่ยนแปลงโรงเรียนให้ดีขึ้น
2. เป็นการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ นอกเหนือจากการเปลี่ยนแปลงหรือสะท้อนผลการทำงาน
3. เป็นประโยชน์ต่อผู้ปฏิบัติโดยตรง เนื่องจากช่วยพัฒนาตนเองด้านวิชาชีพ
4. ช่วยทำให้เกิดการพัฒนาที่ต่อเนื่องและเกิดการเปลี่ยนแปลงผ่านกระบวนการวิจัยในที่ทำงาน ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อองค์กร เนื่องจากนำไปสู่การปรับปรุง เปลี่ยนแปลงการปฏิบัติ และการแก้ปัญหา
5. เป็นการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมของผู้ปฏิบัติในการวิจัยมีความเป็นประชาธิปไตยทำให้เกิดการยอมรับในความรู้ของผู้ปฏิบัติ
6. ช่วยตรวจสอบวิธีการทำงานของครูที่มีประสิทธิผล
7. ทำให้ครูเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง

วิไลวรรณ จันน์ไส (2555, หน้า 10) กล่าวว่าไว้ว่า การวิจัยในชั้นเรียนมีความสำคัญต่อการเรียนการสอน เป็นวิธีการที่ครูใช้แก้ปัญหา พัฒนานวัตกรรมการเรียนการสอนและวิธีการสอนอย่างเป็นระบบเชื่อถือได้ และยังเป็นแนวทางให้ผู้วิจัยพัฒนางานตนเองด้านวิชาชีพ ทำให้การทำงานของครูมีประสิทธิผล เกิดการยอมรับในผลงานและองค์กรมีการพัฒนา

สุชาติ จิตรพริง (2556, หน้า 18) กล่าวว่าไว้ว่า การวิจัยในชั้นเรียนมีความสำคัญต่อวงการวิชาชีพครูเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากครูจำเป็นต้องพัฒนาหลักสูตร วิธีการเรียนการสอน การจูงใจให้ ผู้เรียนเกิดความอยากรู้อยากเรียน การพัฒนาพฤติกรรมผู้เรียน การเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ การวิจัยในชั้นเรียนเป็นการเปลี่ยนแปลงบทบาทดั้งเดิมของครูที่มีความเชี่ยวชาญและสนใจเรื่องการสอน โดยเน้นเนื้อหาสาระของบทเรียน จึงทุ่มเทการศึกษา ค้นคว้า หาข้อมูล ทฤษฎี ที่เป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตร

มากกว่าการศึกษาวิธีการพัฒนาหรือปรับปรุงการเรียนรู้ของผู้เรียน ผลงานของอาจารย์ส่วนใหญ่ จึงเป็นผลงานหนังสือ ตำรา บทความ หรือ เอกสารทางวิชาการมากกว่าผลงานวิจัย

สรุปได้ว่า การวิจัยในชั้นเรียนมีความสำคัญต่อครูผู้สอนในการพัฒนาวิชาชีพของตนเอง เพราะเป็นวิธีการที่ครูใช้แก้ปัญหาในชั้นเรียนอย่างเป็นระบบ และเป็นการพัฒนานวัตกรรม การสอนของครู มีระบบเชื่อถือได้ ผลการวิจัยจะเป็นคำตอบหรือแนวทางในการแก้ปัญหาหรือ ปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ ทั้งด้านกระบวนการเรียนการสอน การบริหารจัดการ การพัฒนาหลักสูตร และด้านผู้เรียน ให้ได้รับการพัฒนาเต็มตามศักยภาพของ แต่ละบุคคล

ลักษณะของการวิจัยในชั้นเรียน

การวิจัยในชั้นเรียนเป็นการศึกษาปัญหาการจัดการเรียนการสอนที่เกิดขึ้นในห้องเรียน จากการปฏิบัติงานของครูมุ่งศึกษาเฉพาะในห้องเรียน เพื่อหาวิธีการพัฒนาหรือแก้ปัญหา การจัดการเรียนการสอนของครู การศึกษาวิจัยไม่เน้นระเบียบวิธีการวิจัยมากนัก ซึ่งมีนักการศึกษา ได้กล่าวถึงรูปแบบและลักษณะของการวิจัยในชั้นเรียน ไว้ดังนี้

วาโร เพ็งสวัสดิ์ (2546, หน้า 3-4) ได้กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียนมีลักษณะที่สำคัญ ดังนี้

1. จุดเริ่มต้นของการวิจัยเกิดจากข้อข้องใจในการเรียนการสอนที่ครูพบ ครูต้องการปรับปรุงหรือแก้ปัญหานั้นๆ โดยครูจะลงมือคิดค้นหาวิธีการแก้ปัญหานั้นเอง
2. ปัญหาการวิจัยเป็นปัญหาประเด็นที่เล็ก แต่มีความหมายสำหรับการเรียนการสอน โดยตรง
3. เป็นการวิจัยในสภาพจริงของห้องเรียน ไม่ได้จัดสถานการณ์ใหม่ขึ้นมาสำหรับการวิจัย
4. มุ่งเน้นศึกษาเกี่ยวกับผู้เรียน ผู้สอน กระบวนการเรียนการสอน ตลอดจน สภาพแวดล้อมตามห้องเรียน
5. เป็นการวิจัยที่มุ่งผลการวิจัยไปใช้ปรับปรุงแก้ปัญหที่เกิดขึ้นทันทีทันใดเพื่อให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
6. เป็นการวิจัยที่ทำควบคู่ไปกับการเรียนการสอนตามปกติ นั่นคือ ครูผู้สอนจะทำหน้าที่สอนและทำหน้าที่วิจัยไปพร้อม ๆ กัน
7. เป็นการวิจัยที่มีการเชื่อมโยงกันระหว่างการคิดเชิงสะท้อน และปฏิบัติอย่างชัดเจน กล่าวคือ มีการพินิจพิเคราะห์ ทบทวนทั้งก่อน ระหว่าง และหลังการทดลอง
8. เป็นการวิเคราะห์ที่มีความยืดหยุ่น ปรับให้เหมาะสมกับสภาพการเรียนการสอน

รัตนา ศรีเหรียญ (2548, หน้า 27) ได้กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียนเป็นการวิจัยที่เกิดจากการศึกษาโดยครู ซึ่งเป็นผู้ที่อยู่ในเหตุการณ์หรือสถานการณ์ของห้องเรียนในขณะที่ทำกิจกรรมการเรียนการสอนในช่วงระยะเวลาใดเวลาหนึ่ง แล้วทำการเขียนรายงานผลการศึกษามาให้รูปแบบของการวิจัยในชั้นเรียน เพื่อใช้เป็นการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในครั้งต่อไป ดังนั้น การวิจัยในชั้นเรียน จึงมีลักษณะดังนี้

1. เป็นงานวิจัยที่มุ่งค้นหารูปแบบและวิธีการที่เกี่ยวกับการเรียนการสอน
2. เป็นงานวิจัยที่มุ่งพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนและประสิทธิภาพของครูผู้สอน
3. เป็นงานวิจัยที่มุ่งศึกษา สํารวจ สภาพที่ปรากฏตามความต้องการ ความคิดเห็นและความสนใจของบุคคลในห้องเรียน

กาญจนา วัฒนสุนทร (2548, หน้า 26) กล่าวว่าไว้ว่า การวิจัยในชั้นเรียนที่ทำเพื่อประโยชน์ที่ต่อตัวนักเรียน ในแต่ละภาคเรียนหรือแต่ละปี อาจมีการสะสมและนำไปสู่การวิจัยการศึกษา การวิจัย สถาบัน การวิจัยหลักสูตรและอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องและมีประโยชน์ในวงกว้างขึ้นต่อไป จึงมีลักษณะที่สำคัญ คือ เป็น โมเดลที่ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางการวิจัยในชั้นเรียน ต่างจากการวิจัยทางการศึกษาทั่วไป ตรงที่เปลี่ยนจุดสนใจจากครูไปที่นักเรียน ซึ่งเป็นผู้มีความสำคัญต่อสิ่งแวดล้อมทางการเรียนการสอน ครูเป็นผู้แนะแนวทางมีประโยชน์ร่วมกันบริบทที่เฉพาะเจาะจง และมีการประเมินความก้าวหน้าไม่ใช่การประเมินรวมสรุปไม่ใช่เพื่อตัดสินหรือให้คะแนนหรือเพื่อปรับปรุงและมีความเฉพาะเจาะจงในบริบทของผู้เรียนและรายวิชาที่เรียน

อุทุมพร จามรมาน (2549, หน้า 56) ได้กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียน มีลักษณะดังนี้

1. ผู้วิจัยยังคงทำงานตามปกติของตน
2. ไม่ต้องสร้างเครื่องมือวิจัย
3. ไม่มีข้อมูลจำนวนมาก
4. ไม่ต้องทบทวนรายงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
5. ข้อมูลส่วนใหญ่มาจากการสังเกต การพูดคุย และใช้การวิเคราะห์เนื้อหา
6. ใช้เวลาทำการวิจัยไม่นาน ขึ้นอยู่กับสาเหตุของปัญหาและจำนวนบุคลากร
7. ความยาว 2-3 หน้า
8. ผู้เรียนได้รับการแก้ไขหรือพัฒนา
9. ไม่มีการระบุประชากร กลุ่มตัวอย่าง การสุ่มตัวอย่าง
10. ไม่ต้องใช้สถิติสรุปอ้างอิง และไม่มีระดับนัยสำคัญ
11. ไม่มีการทดสอบก่อนหลัง
12. ไม่มีตัวแปรอิสระ ตัวแปรตาม

13. ไม่มีกลุ่มทดลอง กลุ่มควบคุม
14. เป็นการวิจัยเชิงคุณลักษณะ Qualitative research มากกว่า Quantitative research
15. เน้นการแก้ไขที่สาเหตุของปัญหาของผู้เรียนบางคนบางเรื่อง

สุวิมล ว่องวานิช (2554, หน้า 22) ได้กำหนดลักษณะสำคัญของการวิจัยปฏิบัติการ
ในชั้นเรียน ไว้ดังนี้

ใคร	ครูผู้สอนในห้องเรียน
ทำอะไร	ทำการแสวงหาวิธีการแก้ปัญหา
ที่ไหน	ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน
เมื่อไร	ขณะที่การเรียนการสอนกำลังเกิดขึ้น
อย่างไร	ด้วยวิธีการวิจัยที่มีวงจรการทำงานต่อเนื่องและสะท้อน การทำงานของตนเอง (Self-reflection) โดยขั้นตอนหลัก คือ การทำงานตามวงจร PAOR (Plan, Act, Observe, Reflect and Revise)
เพื่อจุดมุ่งหมายใด	มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้เกิดประโยชน์ สูงสุดต่อผู้เรียน
ลักษณะเด่นการวิจัย	เป็นกระบวนการวิจัยที่ทำอย่างรวดเร็วโดยครูผู้สอน นำวิธีการแก้ปัญหาที่ตนเองคิดขึ้น ไปทดลองใช้กับผู้เรียนทันที และสังเกตผลการแก้ปัญหานั้น มีการสะท้อนผลและ แลกเปลี่ยนประสบการณ์กับเพื่อนครูในโรงเรียนเป็นการวิจัย แบบร่วมมือ (Collaborative)

สรุปได้ว่า ลักษณะของการวิจัยในชั้นเรียน เป็นการศึกษาปัญหาที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับ
การเรียนการสอนของครูในชั้นเรียน ในช่วงระยะเวลาใดเวลาหนึ่ง เป็นการศึกษาที่ไม่เคร่งครัด
ไม่เน้นระเบียบวิธีวิจัยมากนัก ทำด้วยวิธีการง่าย ๆ และดำเนินการควบคู่ไปกับการจัดกิจกรรม
การเรียนการสอน เป็นการแสวงหาความรู้ นวัตกรรม หรือเทคนิควิธีการเพื่อการแก้ปัญหาหรือ
พัฒนาผู้เรียนด้านการจัดการเรียนการสอน และเพิ่มพูนความรู้ทักษะแก่ครูและผู้เรียนด้วยวิธี
ที่เป็นระบบ

รูปแบบของการวิจัยในชั้นเรียน

รูปแบบของการวิจัยในชั้นเรียนมีหลายรูปแบบขึ้นอยู่กับเกณฑ์ที่ใช้ในการจำแนก
แต่การวิจัยในชั้นเรียนของครูต่างเกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาการเรียนการสอนในชั้นเรียน และเกิด
ประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียน ซึ่งมีนักการศึกษาได้กล่าวถึงรูปแบบของการวิจัยในชั้นเรียน ไว้ดังนี้

กรมวิชาการ (2545, หน้า 20) ได้จำแนกรูปแบบของการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน ออกเป็น 5 รูปแบบ คือ

1. การวิจัยสำรวจ เป็นการศึกษาเพื่อหาคำตอบ โดยไม่กำหนดกฎเกณฑ์อะไรมากมาย เพื่อสำรวจเด็กที่อยากรู้แล้วออกแบบการวิจัยเพื่อหาคำตอบนั้น ๆ เป็นการศึกษาลักษณะความเป็นจริงในสภาพในเรื่องต่าง ๆ เพื่อมุ่งรวบรวมข้อมูลและรายงานลักษณะที่อยู่ในสภาพการณ์นั้น ๆ

2. การวิจัยหาความสัมพันธ์ เป็นการศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ ตั้งแต่สองตัวแปรขึ้นไป เช่น ศึกษาหาวิธีสอนของครูกับผลการเรียนของนักเรียน หรือศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการเรียนกับเจตคติต่อการเรียนของนักเรียน เป็นต้น

3. การวิจัยเปรียบเทียบ มีลักษณะคล้ายกับ 2 แบบแรก โดยในช่วงสถิติที่ใช้สำหรับการวิจัยเปรียบเทียบนั้น จะหาความสัมพันธ์เป็นการแสดงว่าตัวแปร 2 ตัว สัมพันธ์กันหรือไม่ อิทธิพลต่อกันหรือไม่ จึงอาจกล่าวได้ว่าเป็นการศึกษาเหตุและผลทางการศึกษาในกรณีที่ไม่สามารถศึกษาด้วยการทดลอง เช่น การศึกษาว่าอะไรเป็นสาเหตุให้นักเรียนสอบตกซ้ำชั้น การศึกษาสาเหตุที่ทำให้นักเรียนทะเลาะวิวาทกัน เป็นต้น

4. การวิจัยแบบทดลอง เป็นการวิจัยที่มีลักษณะ เป็นวิธีการที่นักวิจัยวิทยาหรือนักศึกษา พฤติกรรมศาสตร์ นำมาใช้เพื่อการทดลองด้านพฤติกรรมของมนุษย์และสัตว์ ด้วยการทดลองกับหนูตะเภา กล่าวคือ การกำหนดกลุ่มควบคุม กลุ่มทดลอง ซึ่งในทางสังคมศาสตร์มักมีจุดอ่อนมาก เกี่ยวกับการควบคุมตัวแปร เพราะมนุษย์ไม่เหมือนกับสัตว์อื่นๆ ซึ่งการทำวิจัยแบบทดลอง ตัวแปรที่ผู้วิจัยเป็นผู้กำหนดค่า เรียกว่าตัวแปรอิสระ ส่วนตัวแปรอื่น ๆ ที่อาจทำให้ตัวแปรตามมีค่าเปลี่ยนแปลงได้ แต่ผู้วิจัยควบคุมไม่ให้มีค่าเปลี่ยนแปลง เราเรียกว่า ตัวแปรควบคุม การวิจัยเชิงทดลองและพัฒนา เป็นการวิจัยที่ใช้กับเด็กกลุ่มเดียว ไม่ต้องไปเปรียบเทียบวิธีสอนแบบดั้งเดิมกับวิธีใหม่ แต่จะคิดวิธีสอนขึ้นมา แล้วทำการสอนตามวิธีสอนแบบใหม่ ดังกล่าว สอนเสร็จแล้วทำการสำรวจ พิจารณาคุณภาพพื้นฐานปัญหามาปรับปรุงใหม่ แล้วสอนเด็กกลุ่มเดิมในบทเรียนต่อไป ประยุกต์ไปเรื่อย ๆ

สุภาพรณี มั่นเกตุวิทย์ (2545, หน้า 27) ได้กล่าวว่า รูปแบบของการวิจัยในชั้นเรียน มี 2 รูปแบบ คือ 1) การวิจัยแบบไม่เป็นทางการ และ 2) การวิจัยแบบเป็นทางการ ซึ่งแต่ละรูปแบบมีลักษณะดังนี้

1. การวิจัยแบบไม่เป็นทางการ (Informal research) เป็นการศึกษาที่มุ่งเน้นหาคำตอบ จากข้อมูลที่เป็นประสบการณ์จริงในชั้นเรียน ไม่อ้างอิงทฤษฎีมากนัก ไม่ใช้ข้อมูลทางสถิติที่ยุ่ยาก ซับซ้อน บันทึกอย่างง่ายประมาณ 1-10 หน้า มี 2 ลักษณะ ดังนี้ 1) แบบแผ่นเดียว เป็นงานวิจัยที่ไม่มีขั้นตอนในการเขียน มีการกำหนดในการเขียนอย่างง่าย คือมีการสำรวจและวิเคราะห์ปัญหา

การวางแผน กำหนดนวัตกรรม มีวิธีการดำเนินงาน และสรุปผลการดำเนินงาน และ 2) แบบเป็นระบบก็รูปแบบ เป็นการวิจัยที่มีระบบเป็นขั้นตอนอย่างง่าย ๆ กำหนดด้วยกรอบความคิด และกระบวนการพัฒนา กรอบแนวคิด ประกอบด้วย คุณภาพที่ต้องการพัฒนา การแสดงออกของผู้เรียน ระดับคุณภาพ ส่วนกระบวนการพัฒนานั้น เป็นขั้นตอน รวมทั้งเก็บข้อมูล บันทึก และสรุปผล

2. การวิจัยแบบเป็นทางการ (formal Research) เป็นการวิจัยที่มีระเบียบแบบแผน ขั้นตอนที่ชัดเจน เป็นระบบ มีลักษณะเหมือนงานวิจัยทางการศึกษาหรืองานวิจัยของนักวิชาการ และจัดทำรายงานสรุปเป็น 5 บท มีโครงสร้างการเขียนรายงานการวิจัย ประกอบด้วยส่วนสำคัญ ดังนี้ 1) ส่วนนำ ประกอบด้วย ปกหน้า ปกใน บทคัดย่อ กิตติกรรมประกาศ และสารบัญ 2) ส่วนเนื้อหา ประกอบด้วย บทที่ 1 บทนำ ได้แก่ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา วัตถุประสงค์ของการวิจัย ขอบเขตของการวิจัย สมมติฐานการวิจัย นิยามศัพท์เฉพาะ และแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย ได้แก่ แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับประเด็นปัญหาการวิจัยงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและกรอบแนวคิดการวิจัย 3) วิธีดำเนินการวิจัย ได้แก่ ประชากรหรือกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล ผลการวิเคราะห์ข้อมูล และสรุปผลการวิจัย อภิปรายผล ข้อเสนอแนะ และ 4) ส่วนอ้างอิง ประกอบด้วย บรรณานุกรม และภาคผนวก

รัตนา ศรีเหรียญ (2548, หน้า 28) ได้กล่าวว่า รูปแบบของการวิจัยในชั้นเรียน เป็นการศึกษาวิธีการ หรือรูปแบบเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน การวิจัยด้านนี้ มุ่งศึกษาเกี่ยวกับปรับเปลี่ยนและพัฒนาวิธีการสอน การทดลองสอนด้วยเทคนิคและวิธีการต่าง ๆ การค้นหาวิธีการใหม่ ๆ เพื่อปรับเปลี่ยน พฤติกรรมผู้เรียน การสร้างแบบ การเสริมสร้างทักษะการเรียนของผู้เรียน เทคนิคการเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้และหาแนวทางในการแก้ไขข้อบกพร่องของผู้เรียน และเป็นการศึกษาเกี่ยวกับองค์ประกอบของการเรียนการสอน การวิจัยด้านนี้มุ่งศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน ความรู้เดิม กับพัฒนาการของการเรียนรู้ปัจจุบันที่มีผลต่อเรียนของผู้เรียน การวิเคราะห์หลักสูตร การนำหลักสูตร ไปใช้ประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการวัดประเมินผล และบรรยากาศในห้องเรียน กับผลการเรียนรู้ของนักเรียน

สุวิมล ว่องวานิช (2554, หน้า 24) ได้กล่าวว่า การจัดประเภทของรูปแบบการทำวิจัย ปฏิบัติการ เช่นรูปแบบการวิจัยปฏิบัติการแบบเป็นทางการและแบบไม่เป็นทางการ (Formal and informal research) ดังนี้

1. การวิจัยแบบเป็นทางการ (Formal research) เป็นงานวิจัยที่มีแบบแผนการวิจัย เครื่องครัด มีลักษณะการดำเนินงาน การนำเสนอเหมือนงานวิจัยเชิงวิชาการ มีการออกแบบการวิจัย

ที่รัดกุม เพื่อให้ตอบคำถามได้ชัดเจน และมีรูปแบบการนำเสนอผลการวิจัยที่กำหนดชัดเจนส่วนใหญ่ จำแนกเนื้อหาสาระออกเป็น 5 บท

2. การวิจัยแบบไม่เป็นทางการ (Informal research) คือ งานวิจัยที่ไม่ยึดแบบการวิจัยอย่างเคร่งครัดเหมือนการวิจัยเชิงวิชาการ มุ่งเน้นตอบคำถามวิจัยมากกว่าการยึดรูปแบบการวิจัยแบบเป็นทางการ ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยก็จะพยายามใช้ข้อมูลที่มีอยู่แล้วจากการเรียนการสอนตามปกติ การนำเสนอผลการวิจัยครอบคลุมเพียงประเด็นสำคัญที่ผู้วิจัยต้องการนำเสนอ งานวิจัยสรุปได้ว่า รูปแบบของการวิจัยในชั้นเรียน มี 2 รูปแบบ คือ การวิจัยแบบเป็นทางการ (Formal research) และการวิจัยแบบไม่เป็นทางการ (Informal research) ซึ่งการวิจัยแบบเป็นทางการเป็นงานวิจัยที่มีแบบแผนการวิจัยเคร่งครัด และมีรูปแบบการนำเสนอผลการวิจัยที่กำหนดชัดเจน ส่วนการวิจัยแบบไม่เป็นทางการคืองานวิจัยที่ไม่ยึดแบบการวิจัยอย่างเคร่งครัด มุ่งเน้นตอบคำถามวิจัย ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยก็จะพยายามใช้ข้อมูลที่มีอยู่แล้วจากการเรียนการสอนตามปกติ การนำเสนอผลการวิจัยครอบคลุมเพียงประเด็นสำคัญที่ผู้วิจัยต้องการนำเสนอ งานวิจัยเท่านั้น

ประโยชน์ของการวิจัยในชั้นเรียน

การทำวิจัยในชั้นเรียนมีประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนเป็นอย่างมาก ทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่ดี ซึ่งมีนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงประโยชน์ของการวิจัยในชั้นเรียน ไว้ดังนี้

ผ่องศรี วาณิชศุภวงศ์ (2548, หน้า 91) ได้กล่าวถึง ประโยชน์ของการวิจัยในชั้นเรียนไว้ว่า การวิจัยในชั้นเรียนนั้นมีลักษณะเด่น คือ การนำผลการวิจัยมาใช้ได้ทันทีเมื่อติดตามหาข้อบกพร่อง แล้วทำการปรับปรุงแก้ไข และนำไปทดลองปฏิบัติการใหม่ ดังนั้น การทำวิจัยในชั้นเรียนถือได้ว่าเป็นการวิจัยในลักษณะการวิจัยเชิงปฏิบัติการจึงมีประโยชน์หลายประการ คือ ครูมีความรู้ ความเข้าใจ และความมั่นใจในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีความสามารถในการพัฒนางานและการแก้ปัญหาในชั้นเรียนได้ทันเวลาที่อย่างมีประสิทธิภาพและได้มาตรฐาน และยังใช้ผลงานวิจัยทำผลงานทางวิชาการได้ ส่วนผู้บริหารหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีแนวทางในการดำเนินงานกำหนดนโยบายหรือมาตรฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสมมีข้อมูลสำหรับใช้ปรับปรุงเพื่อพัฒนางานอย่างเป็นระบบจัดการเรียนการสอนเต็มศักยภาพ ทั้งด้านความรู้ ความสามารถ ทักษะ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ได้ บรรลุตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรยิ่งขึ้น

มนสิข ลิทธิสมบุรณ์ (2548, หน้า 8) ได้กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียน ก่อให้เกิดประโยชน์กับบุคคลทุกฝ่ายในโรงเรียน ผู้ที่ได้รับประโยชน์โดยตรงก็คือ นักเรียน และยังเป็นประโยชน์ต่อตัวครู เพื่อนครูในโรงเรียน ผู้บริหาร โรงเรียน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอื่นๆ ดังนี้

1. ผลต่อนักเรียน ช่วยเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงเจตคติ ทักษะคิด ลักษณะนิสัย และคุณค่าอันพึงประสงค์ เพิ่มทักษะการปฏิบัติงาน
 2. ผลต่อครู ช่วยในการแก้ปัญหาในชั้นเรียน ช่วยในการวางแผนการสอน ปรับปรุงเปลี่ยนแปลง พัฒนาวิธีการสอน ช่วยในการผลิตสื่อการสอน นวัตกรรมต่าง ๆ ส่งเสริมการพัฒนาวิชาชีพ เสนอเพื่อปรับปรุงตำแหน่งให้สูงขึ้น
 3. ผลต่อผู้บริหาร ช่วยลดปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในโรงเรียน ใช้ในการวางแผนการแก้ปัญหาทั้งระบบในโรงเรียน เพื่อการสนับสนุนส่งเสริมครูและนักเรียนให้บรรลุเป้าหมายตามที่กำหนด
 4. ผลต่อสถานศึกษา เป็นการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในทุกระดับชั้น เป็นการแก้ปัญหาและพัฒนาวิชาชีพครูส่งเสริมความก้าวหน้าในวิชาชีพครู
- สุวัฒนา สุวรรณเขตนิคม (2548, หน้า 40) ได้กล่าวถึง การวิจัยในชั้นเรียนไว้ 3 ประการ คือ นักเรียนจะมีการเรียนรู้ที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพยิ่งขึ้น อันจะเป็นประโยชน์ ต่อครูและเพื่อนครูในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนเป็นอย่างมากและวิถีชีวิตของครู หรือนวัตกรรมในการทำงานของครูจะพัฒนาไปสู่ความเป็นครูมืออาชีพ (Professional teacher) มากยิ่งขึ้น ทั้งนี้เพราะครูนักวิจัยจะมีคุณสมบัติเป็นผู้แสวงหาความรู้หรือเป็นผู้เรียนในศาสตร์แห่งการสอนอย่างต่อเนื่อง และมีชีวิตชีวา จนในที่สุดก็จะเป็นผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจที่กว้างขวาง และลึกซึ้งในศาสตร์และศิลป์แห่งการสอน เป็นครูที่มีวิถียุทธศาสตร์แกร่งกล้าในการสอน สามารถที่จะสอนนักเรียนให้พัฒนาก้าวหน้าในด้านต่างๆ ในหลายบริบทหรือที่เรียกว่าเป็นครูผู้รอบรู้หรือครูปรมาจารย์ (Master teacher) ซึ่งถ้ามีปริมาณครูนักวิจัยดังกล่าวมากขึ้น จะช่วยให้การพัฒนาวิชาชีพครูเป็นไปอย่างสร้างสรรค์และมั่นคง ในปัจจุบันเป็นที่ยอมรับกันว่าการวิจัยในชั้นเรียนจะเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาวิถีชีวิตของครูเพื่อให้ครูพัฒนาสู่ความเป็นครูมืออาชีพในสังคมวิชาการของวิชาชีพครู
- กรรณิศา ธิปทา (2550, หน้า 15) ได้กล่าวไว้ว่า การวิจัยในชั้นเรียนมีประโยชน์ต่อผู้เรียน ครู โรงเรียน และวงการการศึกษา ดังนี้

1. ประโยชน์ต่อผู้เรียน เนื่องจากผู้เรียนในชั้นเรียนมีความรู้ความสามารถพื้นฐานแตกต่างกัน ถ้าครูใช้รูปแบบการเรียนการสอนเพียงแบบเดียวกับผู้เรียนทุกคน อาจทำให้ผู้เรียนบางคนไม่ได้รับการพัฒนาหรือแก้ไข้ปัญหา ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อปัญหาอื่น เช่น จากปัญหาพฤติกรรมเรียนส่งผลกระทบต่อปัญหาความประพฤติ ส่งผลกระทบต่อครูวิชาอื่น ครูที่รับช่วงในชั้นต่อไป โรงเรียน และสังคมโดยรวม จึงเป็นหน้าที่ของครูที่จะต้องวิเคราะห์หาสาเหตุของปัญหา แล้วคิดหาทางแก้ปัญหาจนสามารถเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียนให้ดีขึ้น พัฒนา

ผู้เรียนให้เกิดการใฝ่รู้ ใฝ่เรียน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับที่น่าพอใจ และไม่มีปัญหาการเรียนอีกต่อไป

2. ประโยชน์ต่อครู ครูมีการวางแผนการทำงานในหน้าที่ของตนอย่างเป็นระบบ ได้แก่ วางแผนการเรียนการสอน ออกแบบการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียน ประเมินผลการทำงานเป็นระยะ โดยมีเป้าหมายชัดเจนว่าจะทำอะไร กับใคร เมื่อไร เพราะอะไร และทำให้ทราบผลการกระทำว่าบรรลุเป้าหมายได้อย่างไร เพียงใด ช่วยให้ผู้เกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ในการหาทางแก้ปัญหาได้อย่างเหมาะสม ใต้นวัตกรรมที่ผ่านการปรับปรุงจนเป็นที่ยอมรับได้ และเกิดความมั่นใจในการทำงานมากขึ้น สามารถอธิบายได้ว่าตนเองสามารถจัดการเรียนรู้ให้เกิดผลแก่ผู้เรียนเป็นรายคน และแต่ละคนอย่างไรบ้าง

3. ประโยชน์ต่อโรงเรียน ครูในโรงเรียนมีปฏิสัมพันธ์กันมากขึ้นทั้งภายในกลุ่มสาระ และระหว่างกลุ่มสาระ มีการร่วมกันคิดแก้ปัญหา ตั้งแต่การวิเคราะห์หาสาเหตุจนถึงการเขียนรายงาน การศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับงานในหน้าที่ที่ครูรับผิดชอบอยู่ จะช่วยให้การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น สามารถวิเคราะห์หาสาเหตุและชี้ประเด็นปัญหาได้ชัดเจน แก้ปัญหาได้ตรงจุด

4. ประโยชน์ต่อวงการศึกษ ผลงานการวิจัยในชั้นเรียน สามารถนำมาเป็นข้อมูลในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ของครูเกี่ยวกับวิธีการแก้ปัญหาและพัฒนาผู้เรียน ที่ครูแต่ละคนดำเนินการว่ามีความเหมือนกันหรือต่างกันอย่างไร ครูผู้สอนแต่ละคนจะประยุกต์นำไปใช้เพื่อพัฒนาผู้เรียนของตนได้อย่างไร เป็นการสร้างสังคมทางการศึกษา และกระตุ้นให้มีการพัฒนาผลงานทางวิชาการที่เกิดขึ้นจากประสบการณ์อันมีคุณค่าของครูอย่างไม่หยุดยั้ง ทำให้วิชาชีพครูมีภาพลักษณ์ที่ดีเป็นที่ยอมรับของสังคมมากขึ้น

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2550, หน้า 22) ได้กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียนมีประโยชน์ต่อผู้เรียน ครู โรงเรียน วงการศึกษา และต่อผู้เรียน เนื่องจากผู้เรียนในชั้นเรียน มีความสามารถพื้นฐานแตกต่างกัน ถ้าครูใช้รูปแบบการสอนเพียงแบบเดียวกับนักเรียนทุกคน อาจทำให้ผู้เรียนบางคนไม่ได้รับการพัฒนาหรือแก้ปัญหา ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อปัญหาอื่น ๆ เช่น จากปัญหาพฤติกรรมนักเรียนส่งผลกระทบต่อปัญหาความประพฤติ ส่งผลกระทบต่อครูวิชาอื่น ครูที่รับช่วงในชั้นต่อไป โรงเรียนและสังคมโดยรวม จึงเป็นหน้าที่ของครูที่จะต้องพยายามวิเคราะห์หาสาเหตุของปัญหาและคิดหาทางแก้ไข จนสามารถเปลี่ยนแปลง พฤติกรรมของผู้เรียนให้ดีขึ้น พัฒนาผู้เรียนให้เกิดการใฝ่รู้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับที่น่าพอใจและไม่มีปัญหาการเรียนอีกต่อไป ซึ่งส่งผลไปถึงการจัดปัญหาและผลกระทบอื่น ๆ ด้วย

ประภาพรณ เส็งวงศ์ (2551, หน้า 115-116) ได้กล่าวว่า การนำผลการวิจัยไปใช้ในการแก้ปัญหาและพัฒนาการเรียนรู้อยู่เป็นขั้นตอนที่สำคัญของการวิจัยเพื่อให้เกิดการพัฒนาการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน ดังนี้

1. การนำผลการวิจัยไปใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

1.1 พัฒนาการจัดกระบวนการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งกลุ่มสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระ และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

1.2 พัฒนาครูให้มีประสิทธิภาพในการจัดการเรียนรู้ตามคุณภาพการศึกษาเป็นครูมืออาชีพ

1.3 พัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพสูงสุดในการเรียนรู้ การมีคุณธรรมจริยธรรม มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์และดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข

1.4 แก้ไขปรับปรุงข้อบกพร่องในการเรียนรู้ และคุณลักษณะของผู้เรียนเป็นรายบุคคล ให้เป็นผู้เรียนที่ดี เก่ง และมีสุข

1.5 พัฒนาการบริหารจัดการ การนิเทศการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ ต่อเนื่อง เพื่อพัฒนาการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพตามมาตรฐานคุณภาพการศึกษา

1.6 พัฒนาผู้บริหารให้เห็นความสำคัญของการวิจัยโดยใช้ผลการวิจัยมาปรับปรุงพัฒนางาน และสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพ

1.7 พัฒนาการดำเนินการ โดยเฉพาะวางแผนการกำหนดนโยบาย และการดำเนินโครงการพัฒนาคุณภาพทางการศึกษา

2. การนำผลการวิจัยไปใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

2.1 นำผลการวิจัยที่ค้นพบมาจัดทำกรอบความคิดการวิจัย

2.2 นำผลการวิจัยที่ค้นพบมาใช้เป็นแนวทางในการจัดทำเครื่องมือวิจัย

2.3 พัฒนาระบบการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยใช้กระบวนการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน

2.4 พัฒนาสื่อ นวัตกรรมการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยใช้กระบวนการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน

2.5 พัฒนาเครือข่ายนักวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน

2.6 เผยแพร่การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน เพื่อการวิจัยอย่างต่อเนื่อง

สุวิมล ว่องวานิช (2554, หน้า 25) ได้กล่าวว่า ประโยชน์ของการทำวิจัยในชั้นเรียน เป็นเครื่องมือที่จะช่วยในการพัฒนาวิชาชีพครู เนื่องจากได้ข้อค้นพบที่มาจากกระบวนการสืบค้นที่เป็นระบบและเชื่อถือได้ ทำให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ และครูเกิดการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน และยังเป็นการพัฒนาที่ผู้มีส่วนร่วมนำไปสู่การพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ และด้วยหลักการสำคัญของการวิจัยที่เน้นการสะท้อนผล ทำให้การวิจัยเป็นการส่งเสริมบรรยากาศของ

การทำงานแบบประชาธิปไตยที่ทุกฝ่ายเกิดการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ และยอมรับในข้อค้นพบร่วมกัน

วิไลวรรณ จันนำใส (2555, หน้า 23) ได้กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียนมีประโยชน์โดยตรง ต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครู เพราะช่วยแก้ไข้ปัญหา ปรับปรุง เปลี่ยนแปลง กระบวนการเรียนการสอน และผลการวิจัยในชั้นเรียนจะทำให้เกิดประโยชน์ต่อ ผู้เรียน ผู้สอน ผู้บริหาร โรงเรียน และการพัฒนาทางวิชาการให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

สรุปได้ว่า การวิจัยในชั้นเรียนมีประโยชน์กับบุคคลทุกฝ่ายในโรงเรียน สามารถแก้ไข้ปัญหา และพัฒนาการจัดการเรียนการสอนของครูให้มีคุณภาพ และครูสามารถสร้างกระบวนการเรียนรู้เพื่อแก้ไข้ปัญหาและพัฒนาตัวผู้เรียน ได้อย่างเหมาะสม ส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากยิ่งขึ้น ทำให้วิชาชีพครูมีภาพลักษณ์ที่ดี เป็นที่ยอมรับของสังคมมากยิ่งขึ้น

กระบวนการทำวิจัยในชั้นเรียน

การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาและวิเคราะห์กระบวนการของการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอน ตามแนวคิดของกรมวิชาการ (2545, หน้า 7) ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่ 1) การสำรวจและวิเคราะห์ปัญหา 2) การกำหนดวิธีการแก้้ปัญหา 3) การพัฒนาวิธีการหรือนวัตกรรม 4) การนำวิธีการหรือนวัตกรรมไปใช้ และ 5) การสรุปผล โดยมีรายละเอียด ดังนี้

การสำรวจและการวิเคราะห์ปัญหา

กรมวิชาการ (2545, หน้า 7) กล่าวว่าไว้ว่า การสำรวจและวิเคราะห์ปัญหา เป็นจุดเริ่มต้นที่สำคัญในการวางแผนแก้้ปัญหาหรือพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน ซึ่งจะช่วยให้ครูพบปัญหาที่จะต้องแก้ไข้หรือพัฒนา สามารถดำเนินการสอนได้สอดคล้องกับเป้าหมายที่ควรจะเป็น โดยครูสามารถทำได้หลายลักษณะ เช่น การวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การตรวจแบบฝึกหัด การสำรวจพฤติกรรมของผู้เรียน แล้วครูควรลำดับความสำคัญของปัญหา โดยพิจารณาจากความรุนแรงของปัญหาว่าปัญหาใดควรได้รับการแก้ไข้ก่อน ขั้นตอนนี้จะนำไปสู่ปัญหาของการวิจัย

รัตนา ศรีเหรียญ (2548, หน้า 29) กล่าวว่าไว้ว่า การศึกษาสภาพปัญหาที่ต้องการศึกษา (Focusing Your Inquiry) เป็นขั้นตอนแรกของการวิจัยที่ครูทำความเข้าใจและศึกษาสภาพของปัญหาที่ต้องการศึกษาว่ามีความเป็นมาอย่างไร และมีความเกี่ยวข้องกับเรื่องใดบ้าง อาจใช้วิธีการประชุมร่วมกันระหว่างครูที่พบปัญหาคล้าย ๆ กัน โดยสภาพปัญหาต้องมีความเกี่ยวข้องกับกิจกรรมที่เกิดขึ้นภายในห้องเรียน

คุณครู ดอทคอม (2549) กล่าวไว้ว่า การสำรวจและวิเคราะห์ปัญหาการเรียนการสอน การวิจัยในชั้นเรียนจะต้องเริ่มต้นด้วยการมองปัญหาของเรื่องที่จะวิจัยอย่างชัดเจน เพราะ การมองเห็นปัญหา นำไปสู่ความต้องการในการแก้ไขปรับปรุงหรือการพัฒนาความต้องการนี้ จะนำมากำหนดเป็นวัตถุประสงค์ของการวิจัย ผู้วิจัยจะสามารถมองปัญหาการเรียนการสอน ในรายวิชาที่ตนรับผิดชอบได้อย่างชัดเจน โดยทำการสำรวจข้อบกพร่องนำมาวิเคราะห์หาสาเหตุ และความต้องการในการแก้ปัญหาได้ตรงกับสาเหตุนั้น ๆ แล้วเขียนออกมาในรูปวัตถุประสงค์ ของการวิจัยการดำเนินการในขั้นตอนที่ 1 จะสามารถกำหนดปัญหาการเรียนการสอนได้ และ สามารถกำหนดวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้ด้วย

นิทัศน์ ผ่องอำไพ (2551, หน้า 16) ได้กล่าวว่า การสำรวจและวิเคราะห์ปัญหา เป็นจุดเริ่มต้นในการวางแผนแก้ปัญหา เพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน ซึ่งในขั้นตอนนี้ ครูผู้สอนสามารถดำเนินการได้หลายลักษณะ เช่น วิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การสำรวจ พฤติกรรมของผู้เรียน เป็นต้น ถ้าหากพบปัญหาจากการสำรวจและวิเคราะห์ปัญหามีหลายปัญหา ครูควรจัดลำดับความสำคัญของปัญหาโดยพิจารณาความรุนแรงของปัญหาเป็นอย่างไร ซึ่งจะทำให้ ได้แนวทางในการแก้ปัญหาได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

ประภาพรรณ เส็งวงศ์ (2551, หน้า 11) ได้กล่าวว่า การวิเคราะห์ปัญหา/ ความต้องการ ในการพัฒนาการเรียนรู้อุ้ ครูต้องทราบความสามารถและความต้องการของผู้เรียนเพื่อนำไปสู่ การแก้ปัญหาและพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน ได้ตามสภาพปัญหาและความต้องการอย่างแท้จริง โดยการสำรวจสภาพปัญหา ความต้องการพัฒนาการเรียนรู้อุ้ การศึกษาข้อมูลสารสนเทศด้าน คุณภาพผู้เรียน และประสิทธิภาพการจัดกิจกรรมการเรียนของครู แล้วนำมาวิเคราะห์หาแนวทาง แก้ไข เพื่อปรับเปลี่ยนและพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้อุ้ สื่อ นวัตกรรม ที่ใช้ในการจัดกิจกรรม การเรียนรู้อุ้ โดยคำนึงถึงความสามารถของผู้เรียนรายบุคคล ให้พัฒนาตามมาตรฐานคุณภาพ การศึกษาอย่างสูงสุด

พงศ์เทพ จิระโร (2553, หน้า 34) กล่าวไว้ว่า การวิเคราะห์ปัญหาการวิจัย ในการจัดการเรียนการสอน ครูมีการวางแผนการสอนหรือแผนการเรียนรู้อุ้ในระดับบทเรียน หรือ แผนการเรียนรู้อุ้รายคาบ ซึ่งได้กำหนดวัตถุประสงค์หรือจุดประสงค์ในการจัดการเรียนการสอน ไว้แล้ว เป็นการจัดการเรียนการสอนไปตามปกติ ได้แก่การจัดกิจกรรมต่าง ๆ ประกอบสื่อ หากครูจัดการเรียนการสอนแล้วไม่พบปัญหาใด ๆ ก็ไม่ต้องทำวิจัยในชั้นเรียน แต่โดยทั่วไปนั้น ครูมักจะไม่ใช่คิดขนาดนั้น เมื่อประเมินหลังเรียนสิ่งที่มักจะพบเสมอ ๆ คือ การที่มีนักเรียนของครู บางคนเป็นส่วนน้อย อาจมีแค่คนเดียวสองคน สามคน หรือมากกว่านั้น แต่ไม่ควรมากเกินไป หวังที่ยังไม่บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ เช่น ยังขาดทักษะการอ่าน การเขียน การฟัง การสื่อสาร

หรือยังขาดทักษะการบวก ลบ ฯลฯ แล้วแต่ครูมีวัตถุประสงค์อย่างไร ตามแผนการเรียนรู้แต่ละเรื่อง หรือแต่ละบทเรียนการที่นักเรียนไม่บรรลุตามวัตถุประสงค์ดังกล่าว นั้น ถือเป็นปัญหาการวิจัยที่ครูพบ ซึ่งเป็นปัญหาจากการเรียนการสอน อีกส่วนหนึ่งที่ครูอาจารย์พบคือ ปัญหาพฤติกรรมของผู้เรียน เช่น ขาดความรับผิดชอบ ขาดความตระหนักรู้ ฯลฯ

สรุปได้ว่า การสำรวจและการวิเคราะห์ปัญหา เป็นการรับรู้ประเด็นหรือปัญหาที่เกิดขึ้นจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งอาจเป็นปัญหาในทุกด้านที่ครูประสบ และต้องนำไปดำเนินการตามกระบวนการวิจัยในชั้นเรียน โดยครูจะต้องสำรวจปัญหาทั้งหมด จัดลำดับความสำคัญของปัญหาที่เกิดขึ้นจากการจัดการเรียนการสอน พิจารณาเลือกปัญหาที่สำคัญมาแก้ไขหรือพัฒนา นำไปดำเนินการตามกระบวนการวิจัยในชั้นเรียน จนสามารถดำเนินการสอนได้ สอดคล้องกับเป้าหมายที่ควรจะเป็น

การกำหนดวิธีการแก้ปัญหา

การกำหนดวิธีการแก้ปัญหา เป็นการกำหนดสิ่งที่จะแก้ไขหรือสิ่งที่ต้องการจะพัฒนา ซึ่งมักจะเป็นปัญหาที่พบจากการปฏิบัติงาน เพราะฉะนั้นในขั้นนี้ครูต้องศึกษาเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง แนวคิดทฤษฎีต่าง ๆ ตลอดจนประสบการณ์ของครูเอง ว่าจะต้องใช้วิธีใดในการแก้ปัญหา ซึ่งมีผู้ให้ความหมายของการกำหนดวิธีการแก้ปัญหา ไว้ดังนี้

กรมวิชาการ (2545, หน้า 7) กล่าวว่าไว้ว่า การกำหนดวิธีการในการแก้ปัญหา ขั้นนี้ครูต้องศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องที่ทำให้ครูทราบว่า ปัญหาที่คล้ายกับปัญหาที่กำลังประสบอยู่นั้น มีผู้ใดศึกษาไว้บ้าง ใช้วิธีใดในการแก้ปัญหา ผลการแก้ปัญหาเป็นอย่างไร จะทำให้ครูเห็นแนวทางในการแก้ปัญหาได้ชัดเจนขึ้น ซึ่งอาจเป็นวิธีสอนแบบใหม่ ขั้นตอนนี้จะนำไปสู่ขอบเขตของการวิจัยประโยชน์/ ผลที่คาดว่าจะได้รับ

พิชิต ฤทธิจรรยา (2547, หน้า 44) กล่าวว่าไว้ว่า เมื่อวิเคราะห์ปัญหาการเรียนรู้ได้แล้ว ครูนักวิจัยจะต้องเลือกนวัตกรรมหรือวิธีการแก้ปัญหาที่เหมาะสมกับปัญหาการเรียนรู้ และครูนักวิจัยสามารถสร้างหรือจัดหาได้ด้วยตนเอง โดยทั่วไปนวัตกรรมการเรียนรู้แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. ผลิตภัณฑ์/ สิ่งประดิษฐ์ ซึ่งมีแบบฝึก/ ชุดฝึก ชุดการเรียน ชุดการสอน เอกสารประกอบการสอน บทเรียนสำเร็จรูป บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน วัสดุทัศน เกม นิทาน การ์ตูน สื่อประสม
2. รูปแบบ/ เทคนิควิธีสอน ซึ่งมีรูปแบบการสอน รูปแบบการเรียนรู้ เทคนิคการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เทคนิคการปรับพฤติกรรม การสอนแบบโครงการ การเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน การเรียนแบบร่วมมือ การสอนแบบบูรณาการ การสอนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เป็นต้น

คุณครู ดอทคอม (2549) กล่าวไว้ว่า การศึกษาแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง เมื่อได้กำหนดวัตถุประสงค์ของการวิจัยแล้ว ก็ควรศึกษาแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะทำการวิจัยนั้น ว่ามีอยู่ก่อนแล้วอย่างไรบ้าง การศึกษาแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องช่วยครู อาจารย์ในเรื่องต่อไปนี้

1. มองปัญหาที่จะทำวิจัยได้ชัดเจนยิ่งขึ้น
2. ได้แนวคิด ความรู้พื้นฐาน ตลอดจนทฤษฎีต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่จะศึกษา
3. เห็นแนวทางในการศึกษาปัญหา
4. สามารถอธิบายปัญหาโดยเฉพาะ การกำหนดของเขตของการวิจัยและสามารถอธิบายตัวแปรที่จะศึกษา
5. สามารถตั้งสมมติฐานได้อย่างสมเหตุสมผล
6. เลือกเทคนิคการสุ่มตัวอย่างได้อย่างเหมาะสม
7. เลือกเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลได้ถูกต้อง
8. เลือกวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลได้อย่างเหมาะสม ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยจะได้เทคนิค

ในการแก้ปัญหาที่สอดคล้องกับหลักการ ทฤษฎี หรืองานวิจัยที่มีผู้ศึกษาไว้แล้ว

นิทัศน์ ผ่องอำไพ (2551, หน้า 16) กล่าวไว้ว่า เมื่อครูผู้สอนได้ปัญหาจากการศึกษาในชั้นที่ 1 แล้ว จะต้องหาแนวทางในการแก้ไขปัญหานั้น ๆ ซึ่งวิธีการในขั้นต้นนี้ ครูผู้สอนจะต้องศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย เช่น จากตำรา วารสาร บทความ หลักสูตร คู่มือครู รายงานการวิจัย เป็นต้น เพื่อที่จะทำให้ครูผู้สอนได้ทราบว่าปัญหาที่คล้ายๆกับปัญหาของตนมีผู้ใดได้ศึกษาไว้บ้าง ใช้วิธีการใดในการแก้ปัญหา ผลการแก้ปัญหาเป็นอย่างไร ซึ่งจะทำให้ได้แนวทางในการแก้ปัญหาได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

ประภาพรธรรม เส็งวงศ์ (2551, หน้า 11-12) ได้กล่าวถึง การวางแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า ครูต้องนำผลการวิเคราะห์ปัญหา/ ความต้องการในการพัฒนาการเรียนรู้อาวางแผนการจัดการเรียนรู้ โดยวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ ออกแบบการเรียนรู้ และจัดทำแผนการเรียนรู้ที่มีรายละเอียดสำคัญ 5 ประการ คือ จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ กิจกรรม/ กระบวนการเรียนรู้ สื่อ/ นวัตกรรม/ แหล่งเรียนรู้ และการวัดผลและประเมินผลการจัดการเรียนรู้ เพื่อนำไปจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนตามจุดประสงค์ที่กำหนด

ศักดิ์สิทธิ์ วัชรรัตน์ (2552, หน้า 30-31) ได้กล่าวว่า แนวทางในการแก้ปัญหา คือ ต้องศึกษาแนวคิด ทฤษฎี วิธีการใหม่ ๆ มาตัดสินใจเลือกแนวทางที่เหมาะสมที่สุด แล้วกำหนดชื่อเรื่อง บทนำของปัญหา ประโยชน์ที่ต้องการในการพัฒนาเสนอข้อมูลเกี่ยวกับสภาพความสำคัญของปัญหา ผลกระทบของปัญหาและสาเหตุของปัญหา ระบุเหตุผลในการเลือกแนวทางเพื่อแก้ปัญหา

พงศ์เทพ จิระโร (2553, หน้า 31-34) ได้กล่าวถึง การกำหนดแนวทางแก้ปัญหา ไว้ว่า โดยทั่วไปแนวทางในการแก้ปัญหาของครูมักจะมีวิธีการที่ครูเคยทำมาก่อนแล้ว แต่อาจยังไม่ดำเนินการให้เป็นระบบชัดเจน การทำวิจัยในชั้นเรียนจะทำให้การแก้ปัญหาเป็นระบบชัดเจน มีเพื่อนครูรับรู้การดำเนินการ โดยเน้นการพัฒนาวัตกรรมการเรียนรู้มาใช้ในการแก้ปัญหา แล้วรายงานผลการดำเนินการให้เพื่อนครู ผู้เกี่ยวข้องหรือสังคมรับทราบ

สุวิมล ว่องวานิช (2554, หน้า 58-60) กล่าวไว้ว่า คำถามวิจัยหลายคำถามเป็นเพียงการวิจัยเพื่อตรวจสอบสภาพที่เกิดขึ้นในห้องเรียน บางคำถามเป็นคำถามที่มุ่งเน้นการอธิบายปรากฏการณ์ ที่เกิดขึ้น แต่คำถามส่วนใหญ่มุ่งเน้นการหาวิธีการแก้ปัญหา ฉะนั้น การกำหนดแนวทางแก้ปัญหา จึงต้องศึกษาสภาพที่เกิดขึ้น สิ่งที่เป็นปัญหาคือครู การคิดหาวิธีแก้ปัญห การกำหนดสิ่งทดลองเพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอน ครูควรอ่านมาก คิดตามความเคลื่อนไหวกับวิทยากรด้านการสอน ให้มาก ต้องมีการรวมกลุ่มกัน และหาโอกาสอภิปรายเพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์ด้านการสอนใหม่ ๆ เนื่องจากกลุ่มครูเป็นผู้ปฏิบัติที่รู้เรื่องดีที่สุด

สรุปได้ว่า การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง แนวคิด และทฤษฎีใหม่ๆ เพื่อรวบรวมข้อมูลที่เป็นแหล่งความคิดใหม่ ที่จะสามารถเป็นแนวทางในการตอบคำถามเพื่อแก้ปัญหาในการสอนของครูทำให้แนวคิดของครูผู้ทำการวิจัยน่าเชื่อถือยิ่งขึ้น ด้วยวิธีการหรือนวัตกรรมที่ดำเนินการแล้วสามารถนำไปพัฒนาต่อได้ หรือจะสร้างด้วยตนเอง ซึ่งได้จากการสังเคราะห์ข้อมูลจากประสบการณ์ ความรู้ใหม่ หรือจากเครือข่าย ซึ่งจะสามารถกำหนดได้ว่าจะใช้วิธีการหรือนวัตกรรมใดในการแก้ปัญหากับสภาพที่เกิดขึ้น หรือการทำวิจัยในชั้นเรียน

การพัฒนาวิธีการหรือนวัตกรรม

การพัฒนาวิธีการหรือนวัตกรรม เป็นขั้นตอนที่สำคัญอีกขั้นตอนหนึ่งของกระบวนการพัฒนานวัตกรรมที่ครูผู้สอนต้องสร้างหรือปรับปรุง พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ และ สื่อการเรียนรู้บนพื้นฐานของแนวคิด/ ทฤษฎี เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นได้ว่ากลุ่มผู้เรียนที่ครูผู้สอนต้องการพัฒนาได้รับการพัฒนา การเรียนรู้อย่างถูกต้องตามหลักวิชาการของศาสตร์ในสาขาที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีนักการศึกษาหลายท่าน ได้กล่าวถึงการพัฒนาวิธีการหรือนวัตกรรม ไว้ดังนี้

กรมวิชาการ (2545 หน้า 7) กล่าวไว้ว่า การพัฒนาวิธีการหรือนวัตกรรมที่ใช้ในการแก้ปัญหา ครูต้องกำหนดวิธีการหรือสร้างนวัตกรรมที่ใช้ในการแก้ปัญหา หรือพัฒนาแล้วดำเนินการหาคุณภาพของวิธีการหรือนวัตกรรม ขั้นตอนนี้จะนำไปสู่ตัวแปรที่ศึกษาและวิธีการที่จะพัฒนาหรือแก้ปัญหา

วิทยา ใจวิถี (2545, หน้า 4) กล่าวไว้ว่า นวัตกรรมเป็นรูปแบบหรือวิธีการแก้ปัญหาของครูที่สร้างขึ้น มา หรือนำนวัตกรรมมาปรับปรุงให้เหมาะสมกับสภาพปัญหาที่ต้องการแก้ไข ซึ่งทำให้ได้นวัตกรรมที่คิดว่ามีคุณภาพเหมาะสมที่จะนำไปแก้ปัญหา ซึ่งมีกระบวนการสร้างนวัตกรรมทางการศึกษา ดังนี้

1. กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ เมื่อครูผู้สอนได้วิเคราะห์สาเหตุของปัญหาในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนแล้ว ก็ตั้งเป้าหมายในการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียน นั่นคือ กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ต้องการให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียนตามเป้าหมายของหลักสูตรเป็นสำคัญ เช่น ความสามารถด้านกระบวนการแก้ปัญหา ความสามารถด้านทักษะกระบวนการพัฒนาค่านิยมเกี่ยวกับอาชีพอิสระ การพัฒนาด้านความคิดสร้างสรรค์ ฯลฯ

2. กำหนดกรอบแนวคิดของกระบวนการเรียนรู้ เมื่อได้กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้แล้ว ครูผู้สอนควรศึกษาค้นคว้าหลักวิชาการ แนวคิดทฤษฎีผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับจุดประสงค์ในการพัฒนาคุณลักษณะของผู้เรียนและนำมาผสมผสานกับความคิดและประสบการณ์ของตนเอง กำหนดเป็นกรอบแนวคิดของกระบวนการเรียนรู้ขึ้นเพื่อจัดสร้างเป็นต้นแบบนวัตกรรมขึ้นเพื่อใช้แก้ปัญหาหรือพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน

3. สร้างต้นแบบนวัตกรรม เมื่อตัดสินใจได้แล้วจะเลือกจัดทำนวัตกรรมชนิดใดครูผู้สอนต้องศึกษาวิธีการจัดทำนวัตกรรมชนิดนั้น ๆ อย่างละเอียด เช่น จะจัดทำบทเรียนสำเร็จรูปในรายวิชาหนึ่ง ต้องศึกษาค้นคว้าวิธีการจัดทำบทเรียนสำเร็จรูปว่ามีวิธีการจัดทำอย่างไร จากเอกสารตำราที่เกี่ยวข้อง แล้วจัดทำต้นแบบบทเรียนสำเร็จรูปให้สมบูรณ์ตามข้อกำหนดของวิธีการทำบทเรียนสำเร็จรูป สำหรับเครื่องมือที่ต้องใช้ในการวัดผลสัมฤทธิ์หรือเครื่องมืออื่น ๆ ต้องมีการพัฒนาเครื่องมือตามวิธีการทางวิจัยด้วย

4. การหาและพิสูจน์ประสิทธิภาพของนวัตกรรม

4.1 ขั้นตอนการหาประสิทธิภาพของนวัตกรรม อย่างง่าย ๆ ดังนี้

4.1.1 การหาคุณภาพของนวัตกรรมเบื้องต้น ควรให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการเรียนการสอนในวิชานั้น ๆ ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาและการสื่อความหมาย โดยนำนวัตกรรมที่สร้างขึ้นพร้อมแบบประเมินที่มีแนวทางหรือประเด็นในการพิจารณาคุณภาพให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินคุณภาพ

4.1.2 นำข้อมูลในข้อที่ 1 ซึ่งเป็นข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญมาพิจารณาปรับปรุงแก้ไขหลังจาก นั้นจึงนำนวัตกรรมที่สร้างขึ้นไปทดลองกับผู้เรียนกลุ่มเล็ก ๆ อาจเป็น 1 คน หรือ 3 คน หรือ 5 คน แล้วแต่ความเหมาะสม โดยให้ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรม หรือฝึกปฏิบัติตามขั้นตอน

ที่ระบุไว้ แล้วเก็บผลระหว่างปฏิบัติกิจกรรม และผลหลังการทดลองใช้นวัตกรรม เพื่อหาประสิทธิภาพของนวัตกรรมตามหลักการต่อไป

4.1.3 นำผลการทดลองใช้นวัตกรรมจากผู้เรียนกลุ่มเล็กในข้อ 2 มาปรับปรุงข้อบกพร่องอีกครั้งหนึ่ง ก่อนนำไปใช้จริงกับกลุ่มผู้เรียนที่สอน หรือผู้เรียนที่ต้องการแก้ปัญห การเรียนการสอน

4.2 การพิสูจน์ประสิทธิภาพของนวัตกรรม การพิสูจน์ประสิทธิภาพของนวัตกรรมโดยทั่วไปจะใช้ทดลองกับผู้เรียนกลุ่มหนึ่งตามความเหมาะสม ซึ่งสามารถใช้วิธีการหาประสิทธิภาพได้ดังนี้

4.2.1 วิธีบรรยายเปรียบเทียบสภาพก่อนและหลังการใช้นวัตกรรม โดยการบันทึกหรือเก็บข้อมูลที่ได้จากการวัดผลผู้เรียนด้วยเครื่องมือต่าง ๆ ทั้งก่อนและหลังการใช้นวัตกรรม แล้วจึงนำข้อมูลเหล่านั้นมาประกอบการบรรยายเชิงคุณภาพเพื่อแสดงให้เห็นว่าหลังการใช้นวัตกรรมแล้ว ผู้เรียนมีการพัฒนาเพิ่มขึ้นเป็นที่น่าสนใจมากน้อยเพียงใด

4.2.2 วิธีนิยามตัวบ่งชี้ที่แสดงผลลัพธ์ที่ต้องการ แล้วเปรียบเทียบข้อมูลก่อนใช้และหลังใช้นวัตกรรม เช่น กำหนดผลสัมฤทธิ์ไว้ ร้อยละ 65 แสดงว่า หลังจากการใช้นวัตกรรมแล้ว ผู้เรียนทุกคนที่เป็นกลุ่มทดลองจะต้องผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ ร้อยละ 65 จึงจะถือว่านวัตกรรมนั้นมีประสิทธิภาพ

4.2.3 วิธีคำนวณหาอัตราส่วนระหว่างร้อยละของจำนวนผู้เรียนที่สอบแบบทดสอบ ینگเกณฑ์ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ (P_1) ต่อร้อยละของคะแนนเต็มที่กำหนดเกณฑ์การผ่านไว้ (P_2) เช่น $P_1 : P_2 = 70 : 60$ หมายความว่า กำหนดเกณฑ์การผ่านไว้ต้องมีผู้เรียนร้อยละ 70 ของจำนวนผู้เรียนทั้งหมด ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 ของคะแนนเต็ม จึงจะแสดงว่า นวัตกรรมนั้นมีประสิทธิภาพ

วาโร เฟ็งสวัสดิ์ (2546, หน้า 4) กล่าวไว้ว่า การพัฒนาวิธีการหรือนวัตกรรมจากการศึกษาในขั้นตอนที่ 2 จะทำให้ครูผู้สอนได้แนวทาง หรือทางเลือกในการแก้ปัญหา ซึ่งขั้นตอนนี้ ครูผู้สอนจะต้องเป็นผู้กำหนดและสร้างวิธีการแก้ปัญหาขึ้นมาเรียกว่า “นวัตกรรม”

คุณครู คอทคอม (2549) กล่าวไว้ว่า การพัฒนานวัตกรรมการเรียนการสอน เป็นรูปแบบหรือวิธีการเรียนการสอนที่ครูอาจารย์พัฒนาขึ้นมา เพื่อแก้ปัญหาในการเรียนการสอนหรืออาจนำรูปแบบและวิธีการสอนที่ทำไว้แล้วมาปรับปรุงให้เหมาะสมกับสภาพปัญหาที่ต้องการแก้ไข เช่น สื่อการเรียนการสอน บทเรียน โปรแกรม ชุดการสอน คู่มือครู ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยจะได้นวัตกรรมที่คาดว่าจะมีคุณภาพเหมาะสม ที่จะนำไปใช้ในการแก้ปัญหา

นิทัศน์ ผ่องอำไพ (2551, หน้า 16) ได้กล่าวถึง การพัฒนาวิธีการหรือนวัตกรรมไว้ว่า จากการศึกษาการกำหนดวิธีแก้ปัญหา จะทำให้ครูผู้สอนได้แนวทางหรือทางเลือกในการแก้ปัญหา ซึ่งในขั้นตอนนี้ครูผู้สอนจะต้องกำหนด และสร้างวิธีการในการแก้ไขปัญหาขึ้นมา ซึ่งเรียกว่า “นวัตกรรม”

สรุปได้ว่า การพัฒนาวิธีการสอนหรือนวัตกรรม เป็นการนำวิธีการหรือนวัตกรรมที่ครูสร้างขึ้นด้วยตนเองหรือพัฒนาขึ้นมา เช่น สื่อการเรียนการสอน บทเรียน โปรแกรม ชุดการสอน คู่มือครู เป็นต้น แล้วนำไปตรวจหาคุณภาพของวิธีการหรือนวัตกรมนั้น เพื่อให้แน่ใจว่าสามารถนำไปใช้ในการแก้ปัญหาย่างถูกต้อง แล้วนำมาใช้แก้ปัญหาในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามเป้าหมายที่วางไว้

การนำวิธีการหรือนวัตกรรมไปใช้

การพัฒนานวัตกรรมเพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นแล้ว เพื่อพิสูจน์ว่า นวัตกรรมที่พัฒนาขึ้นมา นั้นสามารถแก้ปัญหาได้จริงหรือไม่ และสามารถนำไปสู่ผลที่ต้องการตามเป้าหมายได้เพียงใด จะต้องมีการนำนวัตกรรมไปใช้กับผู้เรียน เพื่อแก้ปัญหาคือการเรียนการสอน ซึ่งมีผู้กล่าวถึงการนำวิธีการหรือนวัตกรรมไปใช้ ดังนี้

กรมวิชาการ (2545, หน้า 7) กล่าวว่า ให้นำวิธีการหรือนวัตกรรมไปใช้ ขั้นตอนที่ต้องระบุ ขั้นตอนปฏิบัติว่าจะใช้กับใคร เมื่อไหร่ อย่างไร แล้วเก็บรวบรวมข้อมูลขั้นตอนนี้ต้องมีเครื่องมือ และวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล รวมทั้งแนวทางการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อนำมาวิเคราะห์ การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียนต่อไป โดยมีวิธีดำเนินการ ดังนี้

1. เปรียบเทียบสภาพของนักเรียนกลุ่มหนึ่งก่อนใช้นวัตกรรมกับหลังใช้นวัตกรรม
2. เปรียบเทียบผลการใช้นวัตกรรมของนักเรียนกลุ่มหนึ่งกับผลที่ไม่ได้มีการใช้

นวัตกรรมของอีกกลุ่มหนึ่ง (โดยที่กลุ่มที่ไม่ได้ใช้นวัตกรมนั้นใช้วิธีการอื่นหรือวิธีเดิม) ถ้าปรากฏผลการใช้นวัตกรรม ทำให้คุณลักษณะของนักเรียนดีกว่าก่อนการใช้นวัตกรรมหรือดีกว่ากลุ่มอื่นที่ไม่ได้ใช้นวัตกรรม ก็ทำให้มั่นใจว่านวัตกรรมนั้นมีคุณภาพที่จะนำไปใช้ได้และเมื่อพิสูจน์ได้ว่า นวัตกรรมที่พัฒนาคุณภาพแล้วสามารถนำไปใช้ในสถานการณ์จริงได้ เราก็นำเอานวัตกรรมดังกล่าวไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน และดูว่าการนำนวัตกรรมไปใช้จริงนั้นมีอุปสรรคอะไรบ้าง และผลของการใช้นวัตกรรมทำให้ความสามารถของนักเรียนที่เคยมีปัญหาหมดไปหรือไม่

เมื่อผู้สอนได้วิเคราะห์และกำหนดแนวทางเลือกเพื่อแก้ไขปัญหาหรือพัฒนาผลการเรียนรู้ตามความต้องการ รวมทั้งสร้างขึ้นเพื่อใช้กับนักเรียน ซึ่งเกี่ยวข้องกับวิธีการหรือนวัตกรรม ที่ใช้สิ่งที่ต้องการแก้ปัญหาคือการพัฒนาผลที่ได้รับ ดังนี้

1. วิธีการหรือนวัตกรรมที่ใช้ หมายถึง วิธีการหรือนวัตกรรมที่ผู้สอนสร้างขึ้น เพื่อใช้ในการแก้ปัญหาหรือพัฒนาการเรียนการสอน เช่น แผนการสอน แบบฝึกทักษะ บทเรียน โปรแกรม โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน แบบทดสอบวินิจฉัย แบบวัดความถนัดทางวิชาการ ความถนัดทางอาชีพ

2. สิ่งที่ต้องการแก้ปัญหาหรือพัฒนา หมายถึง คุณลักษณะของนักเรียนที่เกิดขึ้นที่เป็นผลบวกจากการใช้นวัตกรรมของผู้สอน เช่น ความเข้าใจในการอ่านของนักเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เจตคติของนักเรียน ความคงทนในการเรียนรู้

3. ผลที่ได้รับ คือ การคาดคะเนหรือการตั้งความคาดหวังเกี่ยวกับคุณลักษณะของนักเรียน ที่เป็นผลการนำนวัตกรรมไปใช้ ตัวอย่างเช่น

3.1 หลังจากใช้แบบฝึกทักษะความเข้าใจการอ่านแล้ว นักเรียนทำความเข้าใจในการอ่านดีกว่าก่อนใช้แบบฝึก

3.2 ความสามารถในการแก้ปัญหาของนักเรียนหลังใช้ชุดฝึกสูงกว่าก่อนใช้ชุดฝึก

3.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มที่สอน โดยเน้นกระบวนการสูงกว่ากลุ่มที่สอนโดยใช้แผนการสอน

4. ความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนหลังจากการใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอนสูงกว่าก่อนการใช้

5. นักเรียนที่ได้รับการอบรมวินัยตามแนวไตรสิกขา มีวินัยในตนเองสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนปกติ

6. ทำความเข้าใจกับนักเรียนเกี่ยวกับข้อตกลงร่วมกัน จัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์และจุดประสงค์ทั่วไปในการใช้บทเรียนสำเร็จรูป ใช้เวลา 1 วัน ประมาณ 3 คาบ

7. คะแนนทดสอบตามแผนการสอน จำนวน 7 แผนการสอน บทเรียนสำเร็จรูป 3 ชุด 7 เล่ม ใช้เวลาทดสอบ 12 สัปดาห์ ๆ ละ 2-3 วัน ๆ ละประมาณ 3 คาบ รวมเวลาการทดลอง 30 วัน ในการนำวิธีการหรือนวัตกรรมที่สร้างขึ้นไปใช้ เป็นขั้นตอนที่ผู้สอนนำวิธีการหรือนวัตกรรมมาใช้จริงในการจัดการเรียนการสอน และผู้สอนทำการเก็บรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับคุณลักษณะของนักเรียนที่เกิดขึ้นในการจัดการเรียนการสอนนั้น

วาโร เฟ็งส์วัตตี (2546, หน้า 4) กล่าวว่า การนำวิธีการหรือนวัตกรรมไปใช้ ขั้นนี้ ครุภัณฑ์นวัตกรรมที่สร้างขึ้นจากขั้นที่ 3 ไปใช้ โดยระบุขั้นตอนการปฏิบัติว่าจำใช้กับใคร เมื่อไหร่ อย่างไร แล้วเก็บรวบรวมข้อมูลของนักเรียน เพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมต่อไป

พิชิต ฤทธิจรรยา (2547, หน้า 47) กล่าวว่า การนำวิธีการหรือนวัตกรรมไปใช้ เป็นขั้นตอนของการนำนวัตกรรมหรือวิธีการแก้ปัญหาไปใช้หรือจัดการเรียนการสอนโดยใช้นวัตกรรม วิธีการแก้ปัญหาหรือพัฒนาที่ได้จัดทำไว้กับประชากรหรือกลุ่มเป้าหมาย นักเรียนที่มีปัญหาหรือต้องการพัฒนาแล้วสังเกตผล หรือเก็บรวบรวมข้อมูล แล้วนำไปวิเคราะห์สรุปผลการวิจัย และเขียนรายงานการวิจัย

คุณครู ดอทคอม (2549) กล่าวว่า การทดลอง การรวบรวม การวิเคราะห์ และสรุปผลการวิจัย เมื่อผู้วิจัยสร้างนวัตกรรมและเครื่องมือวัดแล้ว ขั้นตอนต่อไปก็นำนวัตกรรมนั้นไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่างแล้วเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อทำการวิเคราะห์ตามแนวทางที่กำหนดไว้ ผู้วิจัยควรจัดทำปฏิทินปฏิบัติงาน กำหนดระยะเวลาของการดำเนินงานในแต่ละขั้นตอนไว้

นิทัศน์ ผ่องอำไพ (2551, หน้า 16) กล่าวว่า การนำวิธีการหรือนวัตกรรมไปใช้ ขั้นนี้ครูนำวิธีการหรือนวัตกรรมที่สร้างขึ้นจากตอนที่ 3 ไปใช้ โดยระบุขั้นตอนปฏิบัติว่า จะใช้กับใคร เมื่อไหร่ อย่างไร แล้วเก็บรวบรวมข้อมูลของผู้เรียน เพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมต่อไป

สรุปได้ว่า การนำนวัตกรรมวิธีการหรือนวัตกรรมไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนนั้น เป็นการนำนวัตกรรมไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างนักเรียนที่มีปัญหาหรือต้องการพัฒนาแล้วสังเกตผล หรือเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อทำการวิเคราะห์ตามแนวทางที่กำหนดไว้ มีเป้าหมายเพื่อเป็นการพิสูจน์ให้เห็นว่า นวัตกรรมคุณค่า ใช้แล้วได้ผลจริง และแก้ปัญหาในการเรียนการสอนที่ครูพบปัญหาได้ ซึ่งจะทำให้นักเรียนได้เรียนรู้ตามเป้าหมายที่ต้องการ

การสรุปผล

การสรุปผล เป็นขั้นตอนที่ครูทำการเก็บรวบรวมข้อมูล แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์ โดยใช้วิธีการทางสถิติที่เหมาะสม แล้วสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยไม่ควรแสดงความคิดเห็นใด ๆ ที่ไม่มีหลักการหรือเอกสารการวิจัยรองรับ และไม่ควรอคติในการแปร ซึ่งมีนักการศึกษา ได้กล่าวถึงการสรุปผลการวิจัยไว้ดังนี้

กรมวิชาการ (2545, หน้า 7) กล่าวว่า การสรุปผล เป็นการนำข้อมูลที่รวบรวมมาวิเคราะห์ โดยเลือกใช้สถิติที่เหมาะสมกับข้อมูลที่รวบรวมได้ แล้วสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล หากยังไม่สามารถแก้ปัญหาได้ตามที่ต้องการ ก็ต้องทำการปรับปรุงแก้ไข โดยย้อนกลับไปค้นหาวิธีการหรือนวัตกรรมใหม่ แล้วพัฒนาวิธีการหรือนวัตกรรม ตลอดจนนำวิธีการหรือนวัตกรรมไปใช้ จนกระทั่งสามารถแก้ปัญหาได้ตามที่ต้องการ แล้วเขียนสรุปผลการดำเนินงาน จากขั้นตอนนี้จะได้ผลการวิจัยที่นำไปสู่การพัฒนาการเรียนการสอน หรือการแก้ไขปัญหามาสำหรับการสรุปผลการแก้ปัญหาหรือการพัฒนาการเรียนรู้อื่นๆ มีเทคนิควิธีที่สำคัญดังต่อไปนี้

1. การนำเสนอข้อมูลการแก้ปัญหาหรือพัฒนาการเรียนรู้ การนำเสนอข้อมูลการแก้ปัญหาหรือพัฒนาการเรียนรู้ทำได้หลายวิธี ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมต่าง ๆ ได้แก่ ลักษณะของข้อมูลที่นำเสนอ วัตถุประสงค์ของผู้เรียน ความง่ายต่อการเข้าใจและการนำไปใช้ และความสวยงามของรูปแบบที่เสนอ ดังนี้

1.1 การนำเสนอด้วยแผนภูมิแท่ง (Bar chart) เหมาะสำหรับข้อมูลเชิงปริมาณที่จำแนกออกได้ตามลักษณะ เฉพาะของข้อมูลหรือจำแนกตามเวลา และแสดงความถี่เมื่อรวบรวมข้อมูลได้แล้ว นำข้อมูลมาวิเคราะห์ โดยเลือกสถิติที่เหมาะสมกับข้อมูลที่รวบรวมได้แล้วสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลยังไม่สามารถแก้ปัญหาได้ตามที่ต้องการ ก็จะต้องทำการปรับปรุงแก้ไข โดยย้อนกลับไปค้นหาวิธีการหรือนวัตกรรมไปใช้อีก คือ ดำเนินการด้านที่ 2-4 ใหม่ จนกระทั่งสามารถแก้ปัญหาได้ตามที่ต้องการแล้วเขียนสรุปผลการดำเนินงานตั้งแต่ด้านที่ 1 ถึงด้านที่ 4 ซึ่งด้านนี้จะได้ผลการวิจัยที่นำไปสู่การพัฒนาการเรียนการสอนหรือแก้ปัญหา

1.2 การนำเสนอแผนภูมิรูปทรงกลม (Pie chart) เป็นแผนภูมิรูปภาพที่แสดงข้อมูลเชิงปริมาณด้วยรูปวงกลมโดยแบ่งพื้นที่วงกลมออกเป็น ส่วน ๆ จากจุดกลางของวงกลม เหมาะกับการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่แบ่งออกเป็นประเภทต่าง ๆ ไม่กี่ประเภท

1.3 การนำเสนอกราฟเส้น (Line graph หรือ Trend chart) นิยมใช้กับข้อมูลที่แสดงการเปลี่ยนแปลงตามลำดับของเวลาที่ข้อมูลนั้น ๆ เกิดขึ้น เช่น คะแนนสอบวิชาการทำงานพื้นฐานอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 100 คน โดยการแจกแจงแล้วนำไปเสนอเป็นกราฟเส้น

1.4 การนำเสนอด้วยตาราง (Table chart) เป็นการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยตาราง โดยการนำข้อมูลที่ติดมาจัดให้อยู่ในรูปแถวและสดมภ์ หรือนำมาจัดเรียงตามแนวนอนและแนวตั้ง โดยทั่วไปมักจะมียอดประกอบกว้าง ๆ ของตาราง คือ หมายเลขตาราง ชื่อตาราง หัวข้อหัวเรื่อง และตัวเรื่อง สำหรับตัวเรื่อง ซึ่งแสดงรายละเอียดของข้อมูลนั้น ไม่มีหลักเกณฑ์แน่นอนว่าควรจะเป็นตารางแบบใด หรือมีรายละเอียดใดบ้าง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับจุดประสงค์ที่จะนำเสนอ

2. การสรุปผลการแก้ปัญหาหรือพัฒนาการเรียนรู้ จากการนำเสนอผลการแก้ปัญหาหรือพัฒนาการเรียนรู้ที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูล ไม่ว่าจะนำเสนอด้วยตาราง แผนภูมิ หรือกราฟเส้น ต้องแปลความหมายหรือสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลไว้ได้ตาราง ได้แผนภูมิ หรือได้กราฟเส้น ทั้งนี้เพื่อให้ผู้สนใจศึกษามีความเข้าใจผลที่ได้รับจากการแก้ปัญหาหรือพัฒนาการเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น

3. การเขียนรายงานการวิจัยจากการแก้ปัญหาหรือพัฒนาการเรียนรู้ เป็นขั้นตอนสุดท้ายของการทำวิจัยเพื่อแสดงถึงกระบวนการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน กระบวนการจัดการเรียนรู้ของผู้สอน และกระบวนการพัฒนาคุณภาพสถานศึกษา ในการเขียนรายงานต้องแสดง

ให้เห็นถึงสภาพปัญหา วิธีการที่นำมาใช้ในการแก้ปัญหาหรือพัฒนา และผลที่เกิดขึ้น โดยมี ส่วนประกอบ ดังนี้

3.1 ส่วนที่ 1 ส่วนนำ ประกอบด้วย ปกใน รongปก คำนำ กิตติกรรมประกาศ บทคัดย่อ สารบัญเนื้อเรื่อง และสารบัญตาราง

3.2 ส่วนที่ 2 ส่วนของเนื้อหา ประกอบด้วย บทนำ ที่กล่าวถึง ความสำคัญ ความเป็นมา วัตถุประสงค์ของการวิจัย สมมติฐานการวิจัย ขอบเขตของการวิจัย นิยามศัพท์ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

3.3 ส่วนที่ 3 การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย แนวคิด ทฤษฎีและหลักการ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.4 ส่วนที่ 4 วิธีดำเนินการวิจัย ประกอบด้วย ประชากร (กลุ่มเป้าหมาย) ที่ต้องการแก้ปัญหา/พัฒนา (วิธีการ/ กิจกรรม/ นวัตกรรม) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล (แบบสอบถาม แบบวัดเจตคติ ฯลฯ) วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

3.5 ส่วนที่ 5 ผล ประกอบด้วย ผลการวิเคราะห์ข้อมูล/ผลการวิจัย และสรุปผลการวิจัย อภิปรายผล

3.6 ส่วนที่ 6 สรุป ประกอบด้วย สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

3.7 ส่วนที่ 7 ส่วนอ้างอิง ประกอบด้วย บรรณานุกรม ภาคผนวก คณะผู้วิจัย

นิทัศน์ ผ่องอำไพ (2551, หน้า 16) ได้กล่าวถึง การสรุปผลไว้ว่า เมื่อเก็บรวบรวมข้อมูลได้แล้ว นำข้อมูลมาวิเคราะห์ โดยใช้วิธีการทางสถิติที่เหมาะสม แล้วสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล แต่ถ้าหากวิธีการหรือนวัตกรรมยังไม่สามารถแก้ปัญหาที่ต้องการได้ ก็ต้องทำการปรับปรุงแก้ไข โดยย้อนกลับไปค้นหาวิธีการใหม่อีกครั้งหนึ่ง แล้วดำเนินการพัฒนาวิธีการหรือนวัตกรรม ตลอดจนนำวิธีการหรือนวัตกรรมไปใช้อีก จนกระทั่งสามารถแก้ไขปัญหาที่ต้องการได้ แล้วเขียนสรุปผลการดำเนินการ

สรุปได้ว่า การสรุปผล เป็นขั้นตอนการรวบรวมผลการวิจัย นำมาเขียนรายงานการวิจัย และนำผลการวิจัยมาสรุปผล เพื่อเสนอผลการวิจัยต่อโรงเรียนหรือเป็นหลักฐานแก่สาธารณชน ซึ่งเป็นขั้นตอนสำคัญที่จะทำให้ทราบว่า สิ่งที่ต้องการค้นหาหรือแก้ปัญหานั้นมีข้อสรุปว่าอย่างไร สามารถตอบคำถามที่ตั้งเป้าหมายได้หรือไม่ สามารถนำผลสรุปนั้นไปใช้ในการวิจัยหรือดำเนินการต่อไปได้หรือไม่

กล่าวโดยสรุป กระบวนการวิจัยในชั้นเรียน เป็นกระบวนการแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ เป็นขั้นตอน โดยมีการกำหนดวิธีการใหม่ ๆ หรือนวัตกรรมที่เหมาะสม นำมาใช้ในการแก้ปัญหา ในการจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนของครู โดยผู้วิจัยยึดแนวคิดการวิจัย

ในชั้นเรียนของกรมวิชาการ (2545, หน้า 7) ซึ่งเป็นกระบวนการวิจัย 5 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 การสำรวจและวิเคราะห์ปัญหา ขั้นที่ 2 การกำหนดวิธีการในการแก้ปัญหา ขั้นที่ 3 การพัฒนาวิธีการหรือนวัตกรรม ขั้นที่ 4 การนำวิธีการหรือนวัตกรรมไปใช้ และขั้นที่ 5 การสรุปผล

การนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้เพื่อพัฒนาโรงเรียน

การนำผลการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาโรงเรียน ซึ่งมีนักการศึกษาได้กล่าวถึงการใช้ประโยชน์จากการวิจัยในชั้นเรียน ไว้ดังนี้

กรมวิชาการ (2545, หน้า 10-14) กล่าวไว้ว่า การนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ประโยชน์ เป็นขั้นตอนที่สำคัญยิ่ง เพราะครูสามารถใช้ข้อมูลหรือนวัตกรรมใหม่ที่ค้นพบในการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนให้บรรลุผลตามที่ต้องการ ซึ่งการนำข้อมูลไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนให้บรรลุผลตามที่ต้องการนั้น จะทำให้การเรียนการสอนในชั้นเรียนมีความสมบูรณ์และมีคุณค่ามากยิ่งขึ้น

1. ความสำคัญของการนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ มีดังนี้

1.1 ทำให้การจัดการเรียนการสอนบรรลุตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรยิ่งขึ้น เพราะครูสามารถใช้นวัตกรรม วิธีการ เทคนิคการสอนหรือสิ่งประดิษฐ์ใหม่ที่มีคุณภาพผ่านกระบวนการตรวจสอบที่เชื่อถือได้ในการแก้ปัญหการเรียนการสอน

1.2 ทำให้ครูพัฒนางานของตนเองให้มีมาตรฐานยิ่งขึ้น เพราะครูสามารถนำข้อมูลที่เป็นข้อค้นพบจากการวิจัยใช้ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน

1.3 ทำให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาและส่งเสริมจนบรรลุศักยภาพสูงสุดจากครูสามารถส่งเสริมและพัฒนาได้ตรงตามสภาพความจริงของผู้เรียนแต่ละคน

1.4 ทำให้ผู้บริหารหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีข้อมูลที่ใช้ปรับปรุงพัฒนางานบริหารและจัดการศึกษาให้เกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

1.5 ครูใช้ผลงานทางวิชาการเพื่อเสนอขอตำแหน่งให้สูงขึ้นได้

1.6 ทำให้มีข้อมูลในการปรับปรุง พัฒนา หรือคัดแปลงงานในส่วนที่เกี่ยวข้องให้เป็นไปตามเป้าหมายอย่างมีระบบ

1.7 ทำให้มีแนวทางในการดำเนินงานหรือกำหนดนโยบายของหน่วยงานหรือองค์กร

2. จุดมุ่งหมายในการนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ มีดังนี้

2.1 เพื่อแก้ปัญหการเรียนการสอน

2.2 เพื่อปรับปรุงหรือพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2.3 เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการดำเนินงานเฉพาะด้าน

3. แนวทางการนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ มีดังนี้

3.1 นำไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอน

3.1.1 ผู้บริหารนำไปใช้ในการบริหารจัดการเพื่อสนับสนุนการเรียนการสอน

ซึ่งได้แก่

3.1.1.1 ใช้ในการวางแผน/ กำหนดนโยบาย การเรียนการสอนและหลักสูตร

3.1.1.2 ใช้ปรับปรุง/ คัดแปลง ให้เป็นไปตามเป้าหมายอย่างเป็นระบบ เช่น
ดำเนิน โครงการต่าง ๆ ด้านวิชาการ ผลผลิตเอกสารวิชาการ

3.1.2 ครูผู้สอน นำไปใช้ในการพัฒนา ปรับปรุงการเรียนการสอนในห้องเรียน

ซึ่งได้แก่

3.1.2.1 ใช้แก้ปัญหาการเรียนการสอนโดยตรง เช่น การใช้เทคนิคการสอน
ช่วยซ่อมเสริมผู้เรียนที่เรียนช้าไม่ทันเพื่อน

3.1.2.2 ใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงการเรียนการสอน เช่น การใช้นิทาน
พื้นบ้านเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียน

3.1.2.3 ใช้พัฒนาหลักสูตร เช่น ครูสอนแบบหน่วยการเรียน
โดยการบูรณาการสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ ตามหลักสูตรกำหนด

3.2 นำไปใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาการเรียนการสอน เมื่อครูได้ข้อค้นพบ
ความรู้ใหม่ ๆ จากการวิจัยแล้ว ควรมีการเผยแพร่ให้แก่บุคคลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

3.2.1 เผยแพร่ให้บุคคลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง นำไปใช้ประโยชน์ใน
การอ้างอิงค้นคว้า

3.2.2 เผยแพร่ให้บุคคลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อให้เกิดแนวทางในการศึกษา
ค้นคว้าหาความรู้ใหม่ที่ลึกซึ้งและมีประโยชน์ต่อไป

3.3 นำไปใช้ในการพัฒนาวิชาชีพ การวิจัยในชั้นเรียน นอกจากจะเป็นการพัฒนา
คุณภาพการเรียนการสอนแล้วยังเป็นการพัฒนาวิชาชีพของครูอีกด้วย กล่าวคือ เมื่อครูทำวิจัยใน
ชั้นเรียน ทำให้เป็นการเสริมสร้างความรู้ทางวิชาการของตนเอง ทำให้ครูมีนวัตกรรม สื่อ และ
วิธีการสอนที่มีคุณภาพ ซึ่งทำให้เกิดมาตรฐานในการเรียนการสอนตามระบบประกันคุณภาพ
อันสอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูของคุรุสภา พ.ศ. 2537 อีกประการหนึ่ง ครูยังสามารถ
นำผลงานที่เกิดขึ้นจากการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้เป็นผลงานวิชาการ ตามหลักเกณฑ์การขอเลื่อน

ระดับหรือปรับตำแหน่งให้สูงขึ้น ของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูได้อีกด้วย โดยผลงานนั้นควรมีความสำคัญ ดังนี้

3.3.1 ผลงานสอดคล้องกับการปฏิบัติหน้าที่

3.3.2 ผลงานมีคุณภาพตามเกณฑ์ที่สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูกำหนด

3.3.3 ผลงานมีประโยชน์ต่อผู้เรียน ครู และบุคลากรอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

3.3.4 ผลงานมีรูปแบบการเขียนรายงานที่ถูกต้องเป็นที่ยอมรับ

3.4 การส่งเสริมการนำผลงานวิจัยไปใช้ในส่วน of ครูและนักเรียน มีดังนี้

3.4.1 จัดทำสรุปผลการวิจัยด้วยภาษาที่เข้าใจง่าย

3.4.2 ครูควรนำวิธีการ/ นวัตกรรม ที่ค้นพบจากการวิจัยไปใช้ในการพัฒนา

การเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอ

3.4.3 ครูแลกเปลี่ยนงานวิจัยของตนกับผู้อื่น เช่น การนำเสนอผลงานวิจัยในที่

ประชุม การเข้าร่วมสัมมนา การเผยแพร่เอกสาร

3.5 ผู้บริหาร

3.5.1 กระตุ้นให้ครูพัฒนาการเรียนการสอน โดยใช้การวิจัยเป็นพื้นฐาน

3.5.2 ส่งเสริมให้ครูค้นหาความรู้ใหม่ ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอน

เช่น การศึกษาเอกสารทางวิชาการ การสนทนากับผู้รู้

3.5.3 จัดให้มีการประชุมปฏิบัติการทางวิจัยในชั้นเรียนอย่างต่อเนื่อง

3.5.4 เชิญวิทยากรมาให้ความรู้เรื่องการวิจัยในชั้นเรียนแก่ครู

3.5.5 นำผลไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอน

วโร เพ็งสวัสดิ์ (2546, หน้า 169-170) กล่าวไว้ว่า การนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ประโยชน์ มีดังนี้

1. การนำผลการวิจัยใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอน การวิจัยในชั้นเรียนเป็นการวิจัยของครูเพื่อหาวิธีแก้ปัญหาการเรียนการสอน ดังนั้น ผลการวิจัยจึงเป็นการแก้ปัญหานั้นโดยตรง นอกจากนี้ผู้บริหารการศึกษาอาจจะใช้เป็นข้อมูลสำหรับการบริหารจัดการเพื่อสนับสนุนการเรียนการสอน ซึ่งจะส่งผลให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2. การนำไปใช้เป็นข้อความรู้ใหม่ เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาการเรียนการสอน ผลการวิจัยนอกจากจะนำไปใช้แก้ปัญหของครูผู้วิจัยโดยตรง การเผยแพร่ผลการวิจัยให้กับบุคคล หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำไปใช้ในการแก้ปัญหา หรือนำไปใช้ประโยชน์ในเชิงวิชาการ หรือนำไปสอนนักเรียนเพื่อความเจริญก้าวหน้าทางวิชาการ ตลอดจนผลการวิจัยยังใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับการศึกษาที่ลึกซึ้งต่อไป

3. การนำผลการวิจัยไปใช้เป็นผลงานทางวิชาการ การวิจัยในชั้นเรียนที่ครูทำขึ้นสามารถนำไปเป็นผลงานทางวิชาการเพื่อกำหนดตำแหน่งที่สูงขึ้นเป็นอาจารย์ 3 ระดับ 6-8 หรืออาจารย์ 3 ระดับ 9 ได้ ถ้าหากผลการวิจัยนั้นกระทำตามระเบียบวิธีการวิจัยอย่างเป็นทางการ ซึ่งมีลักษณะของรูปแบบคล้าย ๆ กับวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาปริญญาโท หรือปริญญาเอก

กรรณิศา ธิปทา (2550) กล่าวว่าไว้ว่า การวิจัยในชั้นเรียนกับการพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ เนื่องจากการวิจัยในชั้นเรียนเป็นส่วนหนึ่งของการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ในส่วนของการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นที่ไปตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ ดังนั้นการวิจัยในชั้นเรียนจึงควรดำเนินการให้สอดคล้องกับขั้นตอนการพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ที่เป็นระบบที่โรงเรียนทั่วไปใช้กันอยู่ คือ ขั้นตอนการพัฒนาตามวงจรคุณภาพของเดมมิง (P-D-C-A) ซึ่งประกอบด้วยการวางแผน (Plan) การปฏิบัติการ (Do) การตรวจสอบ (Check) และการแก้ไขปรับปรุง (Action) ส่วนการวิจัยในชั้นเรียน ประกอบด้วยขั้นตอนการทำงานที่สำคัญ คือศึกษาปัญหาในชั้นเรียน จากนั้นเลือกปัญหาที่มีความจำเป็นเร่งด่วนซึ่งมีความสำคัญในลำดับต้นๆ มาแก้ปัญหา ขั้นตอนของการแก้ปัญหา คือ หาสาเหตุที่แท้จริงของปัญหา แล้วศึกษาหาวิธีการแก้ปัญหาที่คาดว่าจะสามารถนำมาใช้ได้ผล ซึ่งอาจเป็นสื่อ เทคนิค วิธีการจัดกิจกรรม ฯลฯ แล้วเลือกพัฒนานวัตกรรมหรือวิธีการที่เหมาะสม ตรวจสอบและปรับปรุง แล้วนำมาทดลองใช้ รวบรวมข้อมูลจากการทดลอง ตรวจสอบ วิเคราะห์ อภิปราย และสรุปผลการทดลองให้ชัดเจน เป็นรูปธรรม ในกรณีปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนเป็นปัญหาที่ต้องได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วน จะแก้ปัญหาโดยใช้กระบวนการวิจัยก็ไม่ทันการณ์ ครูก็สามารถศึกษาและนำผลงานวิจัยของครูคนอื่นที่ใช้แก้ปัญหาเดียวกันมาใช้แก้ปัญหาในชั้นเรียนของตนได้ ถือเป็นการบริหาร โภคงานวิจัยอย่างคุ้มค่าวิธีหนึ่ง

ประภาพรรณ เส็งวงศ์ (2551, หน้า 115-116) กล่าวว่าไว้ว่า การนำผลการวิจัยไปใช้ในการแก้ปัญหาและพัฒนาการเรียนรู้ เป็นขั้นตอนสำคัญของการวิจัยเพื่อให้เกิดการพัฒนาการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน ดังนี้

1. การนำผลการวิจัยไปใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้
 - 1.1 พัฒนาการจัดการกระบวนการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ ทั้งกลุ่มสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน
 - 1.2 พัฒนาครูให้มีประสิทธิภาพในการจัดการเรียนรู้ตามคุณภาพการศึกษาเป็นครูมืออาชีพ
 - 1.3 พัฒนาผู้เรียนให้มีศักยภาพสูงสุดในการเรียนรู้ มีคุณธรรม จริยธรรม มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ และดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข

- 1.4 แก้ไขปรับปรุงข้อบกพร่องในการเรียนรู้และคุณลักษณะของผู้เรียนเป็นรายบุคคล ให้เป็นผู้เรียนที่ดี เก่ง และมีความสุข
 - 1.5 พัฒนาการบริหารจัดการ การนิเทศการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบต่อเนื่อง เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพตามมาตรฐานคุณภาพการศึกษา
 - 1.6 พัฒนาผู้บริหารให้เห็นความสำคัญของการวิจัย โดยใช้ผลการวิจัยมาปรับปรุงพัฒนางาน และสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพ
 - 1.7 พัฒนาการดำเนินการ โดยเฉพาะการวางแผน กำหนดนโยบาย และการดำเนินงาน โครงการพัฒนาคุณภาพทางการศึกษา
 2. การนำผลการวิจัยไปใช้ในการพัฒนาการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน
 - 2.1 นำผลการวิจัยที่ค้นพบมาจัดทำกรอบความคิดการวิจัย
 - 2.2 นำผลการวิจัยที่ค้นพบมาใช้เป็นแนวทางในการจัดทำเครื่องมือวิจัย นวัตกรรม การวิเคราะห์ อภิปรายผล และเขียนรายงานการวิจัย
 - 2.3 พัฒนากระบวนการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน
 - 2.4 พัฒนาสื่อ นวัตกรรมการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน
 - 2.5 พัฒนาเครือข่ายนักวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน
 - 2.6 เผยแพร่การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนเพื่อการวิจัยอย่างต่อเนื่อง
- สรุปได้ว่า แนวทางการนำผลการวิจัยไปใช้พัฒนาโรงเรียน ซึ่งเป็นเป้าหมายร่วมกัน ทั้งผู้บริหารการศึกษา ครูผู้สอน และผู้นิเทศ ในการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน เป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาการเรียนการสอน และนำไปใช้ในการพัฒนาวิชาชีพอีกด้วย

ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

การศึกษาปัญหาและแนวทางการพัฒนาการวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียน สนมวิทยาการ อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ ผู้วิจัยได้ศึกษาตัวแปรดังต่อไปนี้

วุฒิการศึกษา

วุฒิการศึกษา หมายถึง ระดับการศึกษาสูงสุดของครู โรงเรียนสนมวิทยาการ อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ ระดับปริญญาตรี และระดับสูงกว่าปริญญาตรี เนื่องจากวุฒิการศึกษาของครูเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อระดับความสามารถในการทำการวิจัยในชั้นเรียน เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอนของครู ดังที่ปรากฏในงานวิจัยของ อำนวย เชื้อแขก (2548, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในสถานศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 พบว่า ครูผู้สอนที่มีวุฒิการศึกษาต่างกันมีปัญหาการทำวิจัย

ในชั้นเรียน พิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ชั้นสำรวจและวิเคราะห์ปัญหาในชั้นเรียน ชั้นวางแผน การแก้ปัญหา/พัฒนา ชั้นนำนวัตกรรมไปใช้ และชั้นสรุปผลการแก้ปัญหา การพัฒนาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับ เกสร ภูษาใหม่ (2549) พบว่า ครูผู้สอนที่มี วุฒิการศึกษาแตกต่างกันมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านความรู้ คือ มีความรู้ รูปแบบ การวิจัยและวางแผนการวิจัยได้ ส่งผลต่อการปฏิบัติและไม่ปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับ นารี สกฤตพงษ์ (2550) ได้วิจัยเรื่อง ปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียน โสตศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ พบว่า ปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียน โสตศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษา พิเศษ ที่จำแนกตามวุฒิการศึกษาในระดับปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรี โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ประสบการณ์ในการสอน

ประสบการณ์ในการสอน หมายถึง ระยะเวลาที่ครูได้ปฏิบัติการสอนในปัจจุบันและ ระยะเวลาที่ครูได้ปฏิบัติการสอนจากสถานศึกษาอื่น ของครู โรงเรียนสนมวิทยาการ อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ เนื่องจากระยะเวลาที่ปฏิบัติงานสอนของครูเป็นปัจจัยที่สำคัญประการหนึ่งที่มีผล ต่อการแสดงออกทางพฤติกรรมการทำงานของครู ดังจะเห็นได้จากการวิจัยของ วนิดา บุตรสมัน (2550) ได้ศึกษาปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษาในอำเภอเกาะลันตา สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษากระบี่ จากการเปรียบเทียบปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู จำแนกตาม ประสบการณ์ในการสอน พบว่า ครูที่มีประสบการณ์ในการทำวิจัยในชั้นเรียนส่วนใหญ่มีปัญหา อยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้น ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 11-20 ปี ครูที่มีอายุราชการ 21 ปีขึ้นไป และครูที่ไม่มีประสบการณ์ในการทำงาน มีปัญหาในด้านการเขียนรายงานและสรุปผล การทำวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับปานกลางเท่ากัน ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่า ครูที่มี ประสบการณ์ในการทำงาน 20 ปี ขึ้นไป มีปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนมากกว่าครูที่มีประสบการณ์ ในการทำงานน้อยกว่า 20 ปีลงมา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สายชล แซ่จิว (2550, หน้า 38) ได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องปัจจัยชีวิตสังคม ของครูปฏิบัติการสอนในโรงเรียนเทศบาลเมืองศรีราชา พบว่า จากการศึกษาตัวแปรต้นที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยในชั้นเรียน พบว่า มีความแตกต่างกันในด้าน พฤติกรรมการจัดการเรียนการสอน และสอดคล้องกับ วิไลวรรณ จันนำใส (2555) ได้กล่าวว่า การปฏิบัติงานของบุคลากรจะขึ้นอยู่กับประสบการณ์การทำงาน เพราะบุคลากรที่มีประสบการณ์ ทำงานมากจะเห็นปัญหาชัดเจนและสามารถแก้ไขปัญหาได้ดีกว่าบุคลากรที่มีประสบการณ์น้อย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาปัญหาและแนวทางการพัฒนาการวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียน สนมวิทยาการ อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีนักการศึกษา หลายท่านทั้งในประเทศและต่างประเทศ ได้กล่าวไว้ดังนี้

งานวิจัยในประเทศ

ปิยสนธิ เชื้อทอง (2545) ได้ศึกษาสภาพปัจจุบันและปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนของ ครูผู้สอน ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา อำเภอเมืองสมุทรปราการ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ ครูผู้สอนในโรงเรียนขยายโอกาสทาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา อำเภอเมืองสมุทรปราการ จำนวน 160 คน ผลการวิจัย พบว่า ปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเมืองสมุทรปราการ โดยรวมและรายด้านอยู่ใน ระดับปานกลาง เมื่อเปรียบเทียบปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์ ในการสอน คือ ประสบการณ์น้อย และประสบการณ์มาก พบว่า ปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนของ ครูผู้สอนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จินดารัตน์ ทาริน (2548) ได้ศึกษาปัญหาด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูสังคมศึกษา ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครลำปาง ผลการศึกษาพบว่า ปัญหาด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู สังคมศึกษาในโรงเรียน สังกัดเทศบาลนครลำปาง ประกอบด้วยปัญหา 2 ด้าน ดังนี้

1. ด้านความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยรวมมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีปัญหามากที่สุด คือ ปัญหาด้านการศึกษาและการอ้างอิงเอกสารที่เกี่ยวข้องในการทำวิจัย ในชั้นเรียน รองลงไป คือ ปัญหาด้านความเข้าใจในการสรุปและแปลผลในการทำวิจัยในชั้นเรียน ปัญหาด้านการเก็บรวบรวมข้อมูลในการทำวิจัยในชั้นเรียน ปัญหาด้านการวิเคราะห์ข้อมูลใน การทำวิจัยในชั้นเรียน ปัญหาด้านความเข้าใจเรื่องการอภิปรายผล ปัญหาด้านความเข้าใจในเรื่อง การเขียนข้อเสนอแนะ และปัญหาด้านการตั้งชื่องานวิจัยให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

2. ปัญหาด้านปัจจัยสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยรวมมีปัญหาอยู่ในระดับ ปานกลาง โดยมีปัญหามากที่สุดคือ ปัญหาด้านการมีภาระงานอื่นนอกเหนือจากงานสอน รองลงไป คือ ปัญหาด้านแหล่งข้อมูลเพื่อทำงานวิจัยในชั้นเรียน ปัญหาด้านเวลาในการทำวิจัยในชั้นเรียน ปัญหาด้านโอกาสในการศึกษาความรู้เพิ่มเติมด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน ปัญหาด้านการให้บริการ ข้อมูลของโรงเรียนเพื่อสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียน ปัญหาด้านการสนับสนุนจากทางโรงเรียน ด้านงบประมาณในการทำวิจัยในชั้นเรียน และปัญหาการเผยแพร่งานวิจัยในชั้นเรียนต่อบุคคล ภายนอก และมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ในด้านความร่วมมือจากเพื่อนร่วมงานใน โรงเรียน

สุนทร ราชโยธา (2548) ได้ศึกษาปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 1 ผลการศึกษาพบว่า 1) ปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 1 อยู่ในระดับปานกลางและพบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ แหล่งข้อมูลการทำวิจัย รองลงมา ได้แก่ งบประมาณสนับสนุนการวิจัย และบุคคลที่เกี่ยวข้องในการวิจัย ตามลำดับ ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การดำเนินการวิจัย 2) ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกันมีปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนโดยภาพรวมและรายด้าน ได้แก่ การดำเนินการวิจัย บุคลากรที่เกี่ยวข้องในการทำวิจัย งบประมาณสนับสนุนการวิจัย และแหล่งข้อมูลการทำวิจัย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่า ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 20 ปีขึ้นไป มีปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนมากกว่าครูที่มีประสบการณ์การทำงานน้อยกว่า 20 ปีลงมา 3) ครูที่ปฏิบัติงานอยู่ในสถานศึกษาที่มีขนาดต่างกันมีปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนด้านบุคลากรที่เกี่ยวข้องในการทำวิจัยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และพบว่า ครูที่ปฏิบัติงานอยู่ในสถานศึกษาที่มีขนาดต่างกัน มีปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนโดยภาพรวมและรายด้าน ได้แก่ การดำเนินการวิจัย งบประมาณสนับสนุนงานวิจัย และแหล่งข้อมูลในการทำวิจัย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่า ครูที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาขนาดใหญ่ มีปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนมากกว่าครูที่ปฏิบัติงานอยู่ในสถานศึกษาขนาดเล็ก

อภิชาติ เลิศล้ำ (2549) ได้ศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 พบว่า สภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านอยู่ในระดับมาก 2 ด้าน เรียงตามลำดับมากไปน้อย คือ วัสดุทัศนเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน และเจตคติในการทำวิจัยในชั้นเรียนที่เหลืออีก 1 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง คือ ความรู้ความเข้าใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน และปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับมากไปหาน้อย คือ เจตคติเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน วัสดุทัศนเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน และความรู้ความเข้าใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน

นารี สุกฤษพงษ์ (2550) ได้วิจัยเรื่อง ปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนโสตศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ พบว่า 1) โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก และปานกลาง 2) ปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนโสตศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ที่จำแนกตามสถานที่ตั้งในส่วนกลางและภาคตะวันออก โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ปัญหา

การทำวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนโสตศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษที่จำแนกตามวุฒิการศึกษาในระดับปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรี โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มียุทธศาสตร์สำคัญทางสถิติ

รอสดิ กอวาอูตู (2550) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยของครูกับการทำวิจัยในชั้นเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จังหวัดยะลา ของครูโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ผลการวิจัยพบว่า ครูผู้สอนส่วนใหญ่เคยทำวิจัยในชั้นเรียน การทำวิจัยในชั้นเรียนของครู ได้ใช้รูปแบบการทำวิจัยเพียงลำพังหรือทำคนเดียว การทำวิจัยในชั้นเรียนของครูนั้นมีจุดมุ่งหมายเพื่อที่จะปรับเปลี่ยน แก้ไขปัญหาและพัฒนาการเรียนการสอนให้มีคุณภาพที่ดียิ่งขึ้น โดยมีการทำวิจัยครอบคลุมในรายวิชาต่าง ๆ ทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ครูผู้สอนได้ให้ความสำคัญต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนมากยิ่งขึ้น แต่การทำวิจัยในชั้นเรียนของครูนั้นอยู่ในวงจำกัดคือ ครูส่วนใหญ่ให้ความสำคัญในการทำวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับช่วงชั้นที่ 3 เท่านั้น คือ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 อีกทั้งการเผยแพร่ผลงานวิจัยของครูอยู่ในวงแคบ ๆ ในลักษณะมีการเผยแพร่เฉพาะกลุ่มโรงเรียนเดียวกัน จึงทำให้ไม่เกิดความหลากหลายและไม่เกิดการพัฒนาการทำวิจัยในชั้นเรียนที่สมบูรณ์และขาดการแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็นทั้งในกลุ่มโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามเดียวกันและโรงเรียนสามัญ การทำวิจัยในชั้นเรียนของครูมีความสัมพันธ์กับภาระงานของครู และการส่งเสริมการทำวิจัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับการทำวิจัยในชั้นเรียน คือ ผลตอบแทน การเลื่อนขั้น และการขึ้นเงินเดือนครู

นิติธร เดชณรงค์พร (2551) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาครูด้านการวิจัยในชั้นเรียน กลุ่มโรงเรียนคูเมือง 2 อำเภอเมือง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุกดาหาร เขต 4 ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัญหาของครูต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก และความต้องการของครูต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก ผลการติดตามและประเมินผลการฝึกอบรมปฏิบัติ การวิจัย พบว่า ครูมีความรู้ความเข้าใจและทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียนใน 5 ขั้นตอน สามารถทำวิจัยในชั้นเรียนได้ทุกคน คิดเป็นร้อยละ 100 สามารถนำผลการวิจัยไปปรับปรุงและแก้ไข้ปัญหาในชั้นเรียน

เสาวนีย์ อังสุขนิรันดร์ (2551, หน้า 57) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในกิ่งอำเภอนิคมน้ำอ้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง เขต 1 โดยจำแนกตามประเภทของโรงเรียน เพื่อศึกษาปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอน ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในกิ่งอำเภอนิคมน้ำอ้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง เขต 1 และเพื่อเปรียบเทียบปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในกิ่งอำเภอนิคมน้ำอ้น จำแนกตามประเภทของโรงเรียน พบว่า โดยรวมและรายด้าน

ทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ด้านการสำรวจ และวิเคราะห์ปัญหา ด้านการกำหนดวิธีการแก้ปัญหา ด้านการนำวิธีการหรือนวัตกรรมไปใช้ ด้านการพัฒนาวิธีการใหม่ ๆ หรือนวัตกรรมและอันดับสุดท้าย คือ ด้านการสรุปผล และพบว่า ปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในสถานศึกษา ชั้นพื้นฐานในกิ่งอำเภอนิคมพัฒนา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในกิ่งอำเภอนิคมพัฒนา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยะของ เขต 1 โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามประเภทของโรงเรียนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

วิรัตน์ คงราช (2553) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู ในสถานศึกษา สังกัดเทศบาลเมืองนาสาร ซึ่งการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในสถานศึกษา สังกัดเทศบาลเมืองนาสาร และเพื่อสร้างสมการพยากรณ์การทำวิจัยในชั้นเรียนของครู จำนวน 6 ด้าน ได้แก่ ด้านการสำรวจและกำหนดปัญหาการวิจัยในชั้นเรียน จำนวน 6 ด้าน ได้แก่ ด้านการสำรวจและกำหนดปัญหาการวิจัยในชั้นเรียน ด้านการศึกษาแนวทางเพื่อกำหนดทางเลือก ด้านการวางแผนการวิจัย ด้านการปฏิบัติตามแผนและเป็นการรวบรวมข้อมูล ด้านการวิเคราะห์ข้อมูลและด้านการสรุปและเขียนรายงานการวิจัยในชั้นเรียน ตัวแปรอิสระ คือ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน จำนวน 5 ด้าน คือ ด้านคุณสมบัตินักวิจัย ด้านแรงจูงใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านเจตคติในการทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านบรรยากาศที่เอื้อต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน และด้านบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัยในชั้นเรียน กลุ่มตัวอย่างคือ ครูในสถานศึกษา สังกัดเทศบาลเมืองนาสาร ปีการศึกษา 2552 จำนวน 112 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าสถิติพื้นฐาน ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน 5 ด้าน และการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูจำนวน 6 ด้าน ตัวแปรทุกตัวมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สุจิตา เทพสถิต (2553) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัญหาการดำเนินการวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 พบว่า ครูผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการดำเนินการวิจัยในชั้นเรียน โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงลำดับจากด้านที่มีค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยได้ดังนี้ ด้านการดำเนินงาน ด้านบุคลากรที่เกี่ยวข้องในการวิจัย ด้านแหล่งข้อมูลในการวิจัย และด้านงบประมาณสนับสนุนการวิจัย

ดวงเดือน สายทน (2555) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการกับการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1 ผลการศึกษาพบว่า

1. ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก

2. การส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก

รัชชชัย ยวดยง (2555) ได้ศึกษาบทบาทของผู้บริหารในการส่งเสริมการทำวิจัยใน ชั้นเรียนของครูในโรงเรียนประถมศึกษา เขตอำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี ผลการวิจัยพบว่า

1. บทบาทของผู้บริหารในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนระดับ ประถมศึกษา เขตอำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อเรียงอันดับค่าเฉลี่ยจากน้อย ไปมาก 3 อันดับแรก ได้แก่ ด้านการส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จ ของงานวิจัยในชั้นเรียน ด้านการให้การยอมรับนับถือครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านการให้ ความสำคัญกับการวิจัยในชั้นเรียน

2. ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยบทบาทของผู้บริหารในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียน ของผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่ในกลุ่มวิชาต่างกัน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการให้ความสำคัญกับการวิจัยในชั้นเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

3. ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยบทบาทของผู้บริหารในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียน ของผู้ตอบแบบสอบถามที่รับรู้ภูมิหลังของผู้บริหารแตกต่างกัน โดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4. ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการกับการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1 มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนทั้ง โดยรวมและรายด้านอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ลาวัล สุบิน (2555) ได้ศึกษาสภาพปัญหา และแนวทางในการพัฒนาการวิจัยในชั้นเรียน ของครูระดับประถมศึกษา กลุ่มโรงเรียนศรีราชา 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ชลบุรี เขต 3 กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ครูผู้สอนระดับประถมศึกษา จำนวน 113 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูระดับประถมศึกษา กลุ่มโรงเรียนศรีราชา 1 สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 ได้ดำเนินการวิจัยในชั้นเรียนทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ 1) การสำรวจและวิเคราะห์การเรียนการสอน 2) การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยในชั้นเรียน 3) การสร้างและพัฒนานวัตกรรมทางการศึกษา 4) การวิเคราะห์ข้อมูล และ 5) การเขียนรายงานและ สรุปผลการวิจัย

2. ปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนของครูระดับประถมศึกษา กลุ่มโรงเรียนศรีราชา 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง

3. การเปรียบเทียบปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนของครูระดับประถมศึกษา กลุ่มโรงเรียนศรีราชา 1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 จำแนกตามเพศ โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. การเปรียบเทียบปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนของครูระดับประถมศึกษา จำแนกตามประสบการณ์ โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้น ด้านการสร้างและพัฒนานวัตกรรมทางการศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. การเปรียบเทียบปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนของครูระดับประถมศึกษา จำแนกตามระดับชั้นที่สอน โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้น ด้านการวิเคราะห์ข้อมูล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วิไลวรรณ จันน้ำใส (2555) ได้ศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัชฌิมศึกษา เขต 30 ผลการวิจัยพบว่า 1) ปัจจัยด้านลักษณะบุคคล ด้านความรู้การวิจัยในชั้นเรียน ทักษะคิดการวิจัยในชั้นเรียน และแรงจูงใจในการวิจัยในชั้นเรียนที่มีต่อการวิจัยในชั้นเรียนของครูมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 2) ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม ด้านนโยบายและการสนับสนุนที่มีต่อการวิจัยในชั้นเรียนของครูมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด และภาระงาน/ เวลางานที่มีต่อการวิจัยในชั้นเรียนของครูมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และ 3) นโยบายและการสนับสนุนมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนภาระงาน/ เวลางานมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครูอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

สุชาติ จิตรพริ้ง (2556) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารกับประสิทธิผลโรงเรียนประถมศึกษา กลุ่มตำบลโคกปีน้อ อำเภอมือง จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า

1. บทบาทการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหาร โรงเรียนประถมศึกษา กลุ่มตำบลโคกปีน้อ อำเภอมือง จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

2. ประสิทธิผลของโรงเรียนประถมศึกษา กลุ่มตำบลโคกปีน้อ อำเภอมือง จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับมาก

3. ความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารกับประสิทธิผลโรงเรียนประถมศึกษา กลุ่มตำบลโคกปีน้อ อำเภอมือง จังหวัดสระแก้ว สังกัด

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1 พบว่า บทบาทการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารกับประสิทธิผลโรงเรียนประถมศึกษา โดยรวมมีความสัมพันธ์กับทางบวก มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ประจักษ์ สนธิ (2558) ได้ศึกษาปัญหาและแนวทางการพัฒนาการวิจัยในชั้นเรียนโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาดรชด ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาดรชด โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน พบว่า ด้านการสรุปผลมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านการนำวิธีการหรือนวัตกรรมไปใช้ ด้านการกำหนดวิธีการแก้ปัญหา ด้านการพัฒนาวิธีการหรือนวัตกรรม และด้านการสำรวจและการวิเคราะห์ปัญหา มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

2. การเปรียบเทียบปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาดรชดจำแนกตามวุฒิการศึกษา พบว่า โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3. การเปรียบเทียบปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาดรชด จำแนกตามประสบการณ์ในการสอน พบว่า โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้น ด้านการสำรวจและการวิเคราะห์ปัญหา ด้านการกำหนดวิธีการแก้ปัญหา ด้านการพัฒนาวิธีการหรือนวัตกรรม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. การเปรียบเทียบปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาดรชด จำแนกตามขนาดโรงเรียน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้น ด้านการสำรวจและการวิเคราะห์ปัญหา ด้านการพัฒนาวิธีการหรือนวัตกรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. แนวทางการพัฒนาการวิจัยในชั้นเรียนโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาดรชด มีดังนี้ จัดทำข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคล ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง เช่น วารสาร ผลงานวิจัย หนังสือ แนวคิดทฤษฎีต่าง ๆ มีการอบรมอย่างจริงจังเป็นรูปธรรม ผู้วิจัยจัดทำปฏิทินปฏิบัติงาน กำหนดระยะเวลาดำเนินงานในแต่ละขั้นตอนไว้ และเข้ารับการอบรมเชิงปฏิบัติการในการเขียนรายงานการวิจัยในชั้นเรียน

งานวิจัยต่างประเทศ

งานวิจัยต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยในชั้นเรียน มีนักการศึกษา ได้กล่าวไว้หลายท่าน ดังนี้

แมคเคลแลนด์ (McClelland, 1953) ได้กล่าวถึง ประเด็นปัญหาที่เกี่ยวกับการวิจัยปฏิบัติการไว้หลายประการ เช่น ปัญหาการเลือกวิธีการที่ใช้ในระหว่างวิธีเชิงปริมาณและวิธีเชิงคุณภาพ ทักษะในการทำวิจัยของครู วิธีการพัฒนาความสามารถในการทำวิจัยของครู การอ้างอิงสรุปผลจากการวิจัย ความตรงของการวิจัย ซึ่งดำเนินการโดยครูซึ่งอาจไม่มีประสบการณ์เพียงพอในการทำวิจัย และจรรยาบรรณของนักวิจัยกับนักเรียน

ซาลฮัม (Calhoun, 1993) ได้ทำการศึกษาการปฏิบัติการการวิจัย 3 วิธี โดยศึกษา พบว่าการวิจัยในชั้นเรียนเกี่ยวข้องกับ 3 วิธี คือ การวิจัยในชั้นเรียนเฉพาะบุคคล ซึ่งทำโดยครูแต่ละคน การวิจัย ในชั้นเรียนซึ่งทำโดยกลุ่มอาสาสมัคร และการวิจัยในชั้นเรียนที่ทำโดยครูทั้งหมดในโรงเรียน การวิจัยในชั้นเรียนจะช่วยปรับปรุงสภาพในโรงเรียน ช่วยครูในเรื่องทักษะการแก้ปัญหา กับเด็ก ๆ ตรวจสอบปัญหา และวิธีการวัดในเรื่องการสอน คนที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยในชั้นเรียน ควรพิจารณาถึงจุดประสงค์ของการวิจัย ชนิดของข้อมูลที่ใช้ ชื่อเรื่องของการวิจัย และข้อบังคับของนักเรียน

โคเชนดอร์เฟอร์ (Kochendorfer, 1994) ได้ทำการศึกษาครูชีววิทยาในฐานะผู้วิจัย พบว่าเทคนิคการทำวิจัยแบบเก่ายากสำหรับครูสอนชีววิทยาที่จะประยุกต์รูปแบบการสอน เพราะว่าขาดจุดประสงค์และสิ่งแวดล้อมที่ถูกควบคุม อย่างไรก็ตาม เทคนิคการวิจัยในชั้นเรียนซึ่งเกี่ยวข้องกับการพิสูจน์ตัวเองถึงความต้องการของครูและการวางแผนที่แยบยล สามารถแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้ ยกตัวอย่าง เช่น ห้องปฏิบัติการได้ตอบสนองความต้องการของเด็กและสามารถปรับปรุงรูปแบบการสอนของครู วิธีการเหล่านี้เป็นวิธีการที่ดีที่สุดด้วยการอภิปรายในกลุ่มของครู และ ความไว้วางใจ ความถูกต้อง ต้องได้รับการพิจารณาโดยขึ้นกับสามัญสำนึก

โบแมน (Bauman, 1996) กล่าวว่าไว้ว่า ปัญหาของการวิจัยในชั้นเรียน ไม่ใช่อยู่ที่วิธีการวิจัย ไม่ใช่อยู่ที่การออกแบบการวิจัยว่าจะเป็นแบบทดลองจริงหรือกึ่งทดลอง ในสภาพจริงสามารถทำการสอนและการวิจัยควบคู่กันได้ แต่ในทางปฏิบัติจริงปัญหาจะอยู่ที่การเก็บข้อมูล ซึ่งบางครั้งไม่สามารถทำได้ตามที่วางแผน เพราะไม่มีเวลาเก็บข้อมูลเนื่องจากงานประจำของครูมาก ในเชิงวิธีการวิจัยจึงต้องใช้วิธีการบันทึกข้อมูลย้อนหลัง หรือบันทึกข้อมูลตอนปลายภาค ปัญหาของการวิจัยปฏิบัติการจึงเกิดจากข้อจำกัดของเวลาและภาระงานครูในแต่ละวันซึ่งมีมากเมื่อต้องให้เวลากับนักเรียนในการสอน เวลาที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเพื่อวิเคราะห์วิจัยก็ลดน้อยลง

โดโรธี (Dorothy, 1997) ได้ทำการศึกษาผลการสะท้อนจากการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนตามหลักการสอนของตนเอง โดยมีวิธีที่หลากหลายของครูฝึกสอน 7 คน ที่สอนนักศึกษาผู้ใหญ่ 300 คน ในห้องเรียน 25 แห่ง ซึ่งมีความแตกต่างทางด้านภาษาชาติพันธุ์และการศึกษา พบว่านักศึกษาผู้ใหญ่มีปฏิกิริยาต่อหลักการสอนของครูฝึกสอน ได้กล่าวว่า ครูฝึกสอนควรจะต้องดูบทบาทการสอนของตนเองและต้องปรับปรุงเปลี่ยนแปลงในระบบการสอน เพื่อเพิ่มความเชื่อมั่นและสร้างศรัทธาในการสอนของครูฝึกสอนให้มากยิ่งขึ้น

เกตติงดิ แอชกรีนเบิร์ก แบลควิน และทาวสันต์ (Keating, Diaz-greenberg, Baldwin & Thousand, 1998) ได้ทำการศึกษารูปแบบจำลองของการวิจัยในชั้นเรียนของโปรแกรมการเตรียมการของครู จากการศึกษาพบว่า การศึกษาของครูสามารถเพิ่มพูนได้โดยการใช้ครูที่สอนเด็กเป็นผู้วิจัย ครูที่ฝึกฝนสามารถให้ข้อมูลการปฏิสัมพันธ์ของเด็ก และสิ่งแวดล้อมในชั้นเรียน และมีขอบข่ายของตัวอย่างที่กว้างต่อการใช้เวลาและการศึกษารูปแบบการวิจัยในชั้นเรียนนี้ เสนอการวางรากฐานที่ไม่เป็นอคติต่อการตัดสินใจแต่เป็นตัวกลางที่เหมาะสมระหว่างผลลัพธ์และนโยบายอื่นทางการศึกษา

ทราบิทซ์ (Traubitz, 1998) ได้ทำการศึกษาภาคเรียนสำหรับการวิจัยในชั้นเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้นใหม่ด้วยเทคโนโลยี จากการศึกษาครูได้อธิบายประสบการณ์เกี่ยวกับการดำเนินการวิจัยในชั้นเรียนเกี่ยวข้องกับการใช้เทคโนโลยีในการสอนในชั้นเรียนด้วยความช่วยเหลือของนักเรียน ครูสามารถสร้างสรรค์ขั้นตอนการสอนที่ให้ประโยชน์มากที่สุดในการใช้เทคโนโลยีสอนภาษาอังกฤษ

ทาบาคนิค เซนเนอร์และเคนเน็ต (Tabachnick, Zeichner & Kenneth, 1999) ได้ทำการศึกษาความคิดและการปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียน และการพัฒนาที่เปลี่ยนแปลงความคิดรวบยอดของวิชาวิทยาศาสตร์ จากการศึกษาพบว่า การวิจัยในชั้นเรียนมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการสนับสนุนวิธีการเปลี่ยนแปลงความคิดรวบยอดในการสอนวิทยาศาสตร์ วิธีการนี้ตั้งสมมติฐานว่า ผู้ที่เข้าร่วมสังเกตการณ์ สามารถนำมาซึ่งความสำคัญของสิ่งที่ได้จากการสังเกตและทบทวนการสอนด้วยตัวเองในรูปแบบของการวิจัย การวิจัยในชั้นเรียนดูเหมือนจะช่วยครูที่มีอุดมการณ์จริง ๆ ในการปรับปรุงความเข้าใจในเรื่องความคิดของนักเรียนแต่ไม่สามารถดึงการสอนที่เปลี่ยนแปลงความคิดรวบยอดเข้ามาหากันได้มากขึ้น

Hernandez-Tutop (2001, p. 1379-A) ได้ศึกษาผลกระทบของกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการที่มีต่อครูและนักศึกษา หาความสัมพันธ์ระหว่างครูผู้วิจัยกับการปฏิบัติการสอนที่ได้รับการปรับปรุงแล้ว ผู้ร่วมวิจัย ได้แก่ ครู จำนวน 98 คน ในระดับอาชีพการสอนต่าง ๆ

ของสหรัฐฯ พบว่า ครูที่ทำการวิจัยและมีบุคคลที่สนับสนุน 1 คน หรือมากกว่านั้นเป็นตัวละครสำคัญในการดำเนินงานการวิจัยในครั้งนี้ ผู้บริหาร เพื่อนร่วมงาน นักเรียน และสิ่งจูงใจตามสภาพจริง

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องสรุปได้ว่า การวิจัยในชั้นเรียนมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาการเรียนการสอนของครู ครูผู้สอนจึงจำเป็นต้องศึกษาระเบียบวิธีการต่าง ๆ ในการทำวิจัยในชั้นเรียนให้เกิดความชำนาญเพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริมสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียนให้กับครูผู้สอน และหาแนวทางแก้ปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียน เพื่อเป็นประโยชน์สูงสุดต่อการเรียนรู้ของนักเรียน การวิจัยในครั้งนี้ เป็นการศึกษาปัญหาและแนวทางการพัฒนาการวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนสนมวิทยาคาร อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาปัญหาและแนวทางการพัฒนาการวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนสนมวิทยาคาร อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ ซึ่งมีวิธีการดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ประชากร
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ปฏิบัติหน้าที่สอน ในโรงเรียนสนมวิทยาคาร อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ ปีการศึกษา 2559 จำนวน 62 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการพัฒนาการวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสนมวิทยาคารอำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นและพัฒนาจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม คือ วุฒิการศึกษาและประสบการณ์ในการสอนโดยเป็นแบบสอบถามชนิดตรวจสอบรายการ (Check list)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสนมวิทยาคาร อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ ใน 5 ด้าน จำนวน 50 ข้อ คือ ด้านที่ 1 การสำรวจและการวิเคราะห์ปัญหา จำนวน 10 ข้อ ด้านที่ 2 การกำหนดวิธีการแก้ปัญหา จำนวน 10 ข้อ ด้านที่ 3 การพัฒนาวิธีการหรือนวัตกรรม จำนวน 10 ข้อ ด้านที่ 4 การนำวิธีการหรือนวัตกรรมไปใช้ จำนวน 10 ข้อ

และด้านที่ 5 การสรุปผล จำนวน 10 ข้อ ซึ่งแบบสอบถามจะมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับตามแบบลิเคอร์ท์ (Likert scale) โดยกำหนดคะแนนใน 5 ระดับ (Best & Kahn, 1993, p. 247) ดังนี้

- 5 หมายถึง มีปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับมาก
- 3 หมายถึง มีปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open-ended questionnaire) สอบถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะต่อแนวทางการพัฒนาการวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสนมวิทยาการ อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์

การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎี และความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนและวิธีการสร้างแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2. จัดทำร่างแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการพัฒนาการวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนสนมวิทยาการ อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ใน 5 ด้าน คือ ด้านการสำรวจและการวิเคราะห์ปัญหา ด้านการกำหนดวิธีการแก้ปัญหา ด้านการพัฒนาวิธีการหรือนวัตกรรม ด้านการนำวิธีการหรือนวัตกรรมไปใช้ และด้านการสรุปผล

3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น เสนอให้คณะกรรมการควบคุมภาคินพนธ์ เพื่อตรวจสอบแก้ไขความถูกต้อง

4. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณา ตรวจสอบความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา (Content validity) ตรวจสอบความเหมาะสม ความชัดเจน และความถูกต้องทางภาษา ซึ่งประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน คือ

- 4.1 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเมธ งามกนก หัวหน้าภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
- 4.2 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประยูร อิมสวาสดี รองหัวหน้าภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

4.3 นายวิชัย สาสีงาม

ผู้อำนวยการโรงเรียนสนมวิทยาการ
อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์

5. ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ แล้วนำเสนอต่อประธานควบคุมงานนิพนธ์ พิจารณา

6. นำแบบสอบถามที่ได้จากผู้ทรงคุณวุฒิ หาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (IOC = Index of item objective congruence) ซึ่งเป็นสูตรของโลวินเนลลี และแฮมตัน (Rovinelli & Hambleton, 1997, pp. 163-171) จากการหาค่าความสอดคล้องเชิงเนื้อหาพบว่า ค่า IOC จากแบบสอบถามของข้อคำถามแต่ละข้อวัดได้ตรงตามสิ่งที่ต้องการวัดเนื้อหาหรือจุดประสงค์อย่างน้อยเพียงใด โดยใช้เกณฑ์ประเมิน ดังนี้

ให้คะแนน +1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับจุดประสงค์/เนื้อหา

ให้คะแนน 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับจุดประสงค์/เนื้อหา

ให้คะแนน -1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์/เนื้อหา

แล้วนำข้อมูลที่ได้จากการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ หาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อกับจุดประสงค์/เนื้อหา (IOC) จากสูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์/เนื้อหา

$\sum R$ แทน ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

7. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ Try out กับครูผู้สอนกลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษาอำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อตรวจสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient alpha) ของครอนบาค (Cronbach, 1990, pp. 202-204) จากการทดสอบ ได้ค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง .47 ถึง .88 และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .98

8. นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์เสนอคณะกรรมการควบคุมงานนิพนธ์ แล้วนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยปัญหาและแนวทางการพัฒนาการวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสนมวิทยาการ อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการในการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ถึงผู้อำนวยการ โรงเรียนสนมวิทยาการ อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างในการตอบแบบสอบถาม
2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามให้คณะครู เพื่อขอความร่วมมือจากกลุ่มตัวอย่างในการตอบแบบสอบถาม และกำหนดวันในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม
3. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามด้วยตนเอง ซึ่งจำนวนแบบสอบถามที่แจกไป จำนวน 62 ฉบับ ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาทั้งหมด จำนวน 62 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยปัญหาและแนวทางการพัฒนาการวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสนมวิทยาการ อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมา ดำเนินการดังนี้

1. นำแบบสอบถามมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามแต่ละฉบับ
2. นำแบบสอบถามแยกออกเป็นกลุ่ม ตามข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามในตอนที 1 แล้วนำมาหาค่าแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ แล้วเสนอข้อมูลในรูปตาราง
3. นำแบบสอบถามทั้งหมด มาตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม แล้วให้คะแนนตามน้ำหนักที่กำหนดไว้ ตามแนวคิดของเบส และคาห์น (Best & Kahn, 1993, p. 247) ดังนี้
 - ระดับ 5 หมายถึง ปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด
 - ระดับ 4 หมายถึง ปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับมาก
 - ระดับ 3 หมายถึง ปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับปานกลาง
 - ระดับ 2 หมายถึง ปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับน้อย
 - ระดับ 1 หมายถึง ปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับน้อยที่สุด
4. เกณฑ์การพิจารณาปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสนมวิทยาการ อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ นำไปเทียบกับเกณฑ์ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, หน้า 100) พิจารณาคะแนนเฉลี่ยของ แต่ละด้าน ดังนี้

- คะแนนเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง ปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด
- คะแนนเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง ปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับมาก
- คะแนนเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง ปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับปานกลาง
- คะแนนเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง ปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับน้อย
- คะแนนเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง ปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับน้อยที่สุด
5. วิเคราะห์ระดับปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสนมวิทยาการ อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ จำแนกเป็นรายด้านและรายชื่อ
6. วิเคราะห์เปรียบเทียบปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสนมวิทยาการ อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ จำแนกตามวุฒิการศึกษา และประสบการณ์ในการสอน โดยใช้ค่าขนาดของผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ย Effect size (E.S.) ของโฮเวล (Howell, 1997, pp. 216-218) ดังนี้
- E.S. น้อยกว่า .20 หมายถึง ไม่แตกต่าง
 - E.S. ระหว่าง .20 - .49 หมายถึง แตกต่างน้อย
 - E.S. ระหว่าง .50 - .79 หมายถึง แตกต่างปานกลาง
 - E.S. ตั้งแต่ .80 ขึ้นไป หมายถึง แตกต่างมาก
7. วิเคราะห์แนวทางการพัฒนาการวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสนมวิทยาการ อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยปัญหาและแนวทางการพัฒนาการวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสนมวิทยาการ อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ เพื่อวิเคราะห์หาค่าสถิติ ดังนี้

1. สถิติพื้นฐาน
 - 1.1 ค่าร้อยละ (Percentage)
 - 1.2 ค่าเฉลี่ยของประชากร (μ)
 - 1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของประชากร (Standard deviation: σ)
2. สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ
 - 2.1 ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Index of item objective congruence: IOC)
 - 2.2 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha coefficient) ของครอนบาค (Cronbach)

3. สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน

3.1 ศึกษาปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนสนมวิทยาการ อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ยของประชากร (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของประชากร (σ)

3.2 เปรียบเทียบปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสนมวิทยาการ อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ จำแนกตามวุฒิการศึกษา และประสบการณ์ในการสอน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าขนาดของผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ย (Effect size)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล และแปลความหมายของการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมแบบสอบถามจากประชากร เพื่อศึกษาปัญหาและแนวทางการพัฒนาการวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสนมวิทยาการ อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจึงได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

N	แทน	จำนวนประชากร
μ	แทน	ค่าเฉลี่ยของประชากร
	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของประชากร
Effect size	แทน	ค่าขนาดผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ย

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสนมวิทยาการ อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ในครั้งนี้ ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 4 ตอน ตามลำดับความมุ่งหมายของการวิจัย ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามปัญหาและแนวทางการพัฒนาการวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสนมวิทยาการ อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสนมวิทยาการ อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ โดยรวมและรายด้าน

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสนมวิทยาการ อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ จำแนกตามวุฒิการศึกษา และประสบการณ์ในการสอน

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์แนวทางการพัฒนาการวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสนมวิทยาการ อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ ทั้ง 5 ด้าน คือ 1) ด้านการสำรวจและวิเคราะห์ปัญหา

2) ด้านการกำหนดวิธีการแก้ปัญหา 3) ด้านการพัฒนาวิธีการหรือนวัตกรรม 4) ด้านการนำวิธีการหรือนวัตกรรมไปใช้ และ 5) ด้านการสรุปผล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัย เรื่อง ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสมมติวิทยาการ อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามปัญหาและแนวทางการพัฒนาการวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสมมติวิทยาการ อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ โดยใช้วิธีการหาค่าร้อยละ ผลดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนและค่าร้อยละ ของข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสมมติวิทยาการ อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ โดยรวมและรายด้าน

สถานภาพทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
วุฒิการศึกษา		
ปริญญาตรี	45	72.58
สูงกว่าปริญญาตรี	17	27.42
รวม	62	100
ประสบการณ์ในการสอน		
ต่ำกว่า 10 ปี	22	35.48
10-20 ปี	21	33.87
มากกว่า 20 ปี	19	30.65
รวม	62	100

จากตารางที่ 1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด จำนวน 62 คน จำแนกตามวุฒิการศึกษา ส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 72.58 และมีวุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ร้อยละ 27.42 จำแนกตามประสบการณ์ในการสอน ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 10 ปี ร้อยละ 35.48 ประสบการณ์ 10-20 ปี ร้อยละ 33.87 และประสบการณ์มากกว่า 20 ปี ร้อยละ 30.65

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสนมวิทยาการ อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ โดยรวมและรายด้าน ผลดังตารางที่ 2-7

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับ ปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสนมวิทยาการ อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ โดยรวมและรายด้าน

ปัญหาการวิจัยในชั้นเรียน	N = 62		ระดับ	อันดับ
	μ			
1. ด้านการสำรวจและวิเคราะห์ปัญหา	3.20	0.58	ปานกลาง	5
2. ด้านการกำหนดวิธีการแก้ปัญหา	3.35	0.51	ปานกลาง	3
3. ด้านการพัฒนาวิธีการหรือนวัตกรรม	3.45	0.51	ปานกลาง	1
4. ด้านการนำวิธีการหรือนวัตกรรมไปใช้	3.34	0.31	ปานกลาง	4
5. ด้านการสรุปผล	3.38	0.44	ปานกลาง	2
รวม	3.34	0.47	ปานกลาง	

จากตารางที่ 2 พบว่า ปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสนมวิทยาการ อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ มีค่าเฉลี่ยโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง เรียงอันดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ ด้านการพัฒนาวิธีการหรือนวัตกรรม ด้านการสรุปผล และ ด้านการกำหนดวิธีการแก้ปัญหาตามลำดับ

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับ ปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนของครู
โรงเรียนสนมวิทยาคาร อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ ด้านการสำรวจและการวิเคราะห์
ปัญหา

ปัญหาการวิจัยในชั้นเรียน	N = 62		ระดับ	อันดับ
	μ			
1. การสำรวจปัญหาเกี่ยวกับผู้เรียน	3.24	0.97	ปานกลาง	3
2. การสำรวจปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอน	3.15	0.97	ปานกลาง	9
3. การสำรวจปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน	3.15	0.94	ปานกลาง	8
4. การศึกษาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับปัญหาการวิจัย ในชั้นเรียน	3.31	0.97	ปานกลาง	1
5. การเขียนความเป็นมาของปัญหาที่นำมาทำวิจัย ในชั้นเรียน	3.26	0.96	ปานกลาง	2
6. การจัดลำดับความสำคัญของปัญหาที่ได้จาก การสำรวจ	3.11	1.04	ปานกลาง	10
7. วิเคราะห์ปัญหาได้สอดคล้องกับหลักการหรือ ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	3.23	0.93	ปานกลาง	4
8. การจัดทำระบบข้อมูลสารสนเทศของนักเรียน เพื่อทำการวิจัยในชั้นเรียน	3.18	0.90	ปานกลาง	6
9. หัวข้องานวิจัยมีความชัดเจน กะทัดรัด เข้าใจง่าย	3.16	1.04	ปานกลาง	7
10. หัวข้องานวิจัยครอบคลุมปัญหาและเนื้อหา สาระหรือประเด็นของปัญหา	3.19	0.99	ปานกลาง	5
รวม	3.20	0.97	ปานกลาง	

จากตารางที่ 3 พบว่า ปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสนมวิทยาคาร
อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ ด้านการสำรวจและการวิเคราะห์ปัญหา มีค่าเฉลี่ยโดยรวมและรายข้อ
อยู่ในระดับปานกลาง เรียงอันดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ การศึกษาความรู้
เบื้องต้นเกี่ยวกับปัญหาการวิจัยในชั้นเรียน การเขียนความเป็นมาของปัญหาที่นำมาทำวิจัย
ในชั้นเรียน และการสำรวจปัญหาเกี่ยวกับผู้เรียน ตามลำดับ

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับ ปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนของครู
โรงเรียนสนมวิทยาการ อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ ด้านการกำหนดวิธีการแก้ปัญหา

ปัญหาการวิจัยในชั้นเรียน	N = 62		ระดับ	อันดับ
	μ			
1. การออกแบบและวางแผนการวิจัยได้ชัดเจน สอดคล้องกับหัวข้อและวัตถุประสงค์การวิจัย	3.27	0.66	ปานกลาง	8
2. การกำหนดวัตถุประสงค์ของการวิจัยมีความชัดเจน และสอดคล้องกับปัญหาการวิจัย	3.31	0.80	ปานกลาง	7
3. การกำหนดตัวแปรในการวิจัยในชั้นเรียน	3.40	0.69	ปานกลาง	4
4. การศึกษาหาความรู้จากแหล่งข้อมูลเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน	3.32	0.95	ปานกลาง	6
5. การนำข้อมูลสารสนเทศมากำหนดวิธีการแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ	3.50	0.84	ปานกลาง	2
6. การแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในการทำวิจัยในชั้นเรียนกับผู้ร่วมงาน	3.32	0.92	ปานกลาง	5
7. การกำหนดขอบเขตของการทำวิจัยในชั้นเรียนอย่างครอบคลุมและชัดเจน	3.18	0.93	ปานกลาง	10
8. การกำหนดวิธีการในการแก้ปัญหาได้ อย่างถูกต้อง ชัดเจน	3.53	0.86	ปานกลาง	1
9. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการทำวิจัย ในชั้นเรียน	3.21	1.01	ปานกลาง	9
10. การเลือกประเภทของนวัตกรรมให้สอดคล้อง กับปัญหาการจัดการเรียนการสอน	3.47	0.95	ปานกลาง	3
รวม	3.35	0.86	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4 พบว่า ปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสนมวิทยาการ อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ ด้านการกำหนดวิธีการแก้ปัญหา มีค่าเฉลี่ยโดยรวมและรายข้อ อยู่ในระดับปานกลาง เรียงอันดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ การกำหนดวิธีการในการแก้ปัญหาได้อย่างถูกต้อง ชัดเจน การนำข้อมูลสารสนเทศมากำหนดวิธีการแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ และการเลือกประเภทของนวัตกรรมให้สอดคล้องกับปัญหาการจัดการเรียนการสอน ตามลำดับ

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับ ปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสนมวิทยาการ อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ ด้านการพัฒนาวิธีการหรือนวัตกรรม

ปัญหาการวิจัยในชั้นเรียน	N = 62		ระดับ	อันดับ
	μ			
1. การออกแบบการพัฒนาวิธีการหรือนวัตกรรมในการแก้ปัญหา	3.35	0.94	ปานกลาง	9
2. การกำหนดขั้นตอน การพัฒนาวิธีการหรือนวัตกรรมในการแก้ปัญหา	3.40	0.86	ปานกลาง	8
3. การกำหนดตัวแปรที่ต้องการศึกษาที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และเป้าหมาย	3.42	0.92	ปานกลาง	7
4. การวิเคราะห์ความเหมาะสมของวิธีการหรือนวัตกรรมที่สร้างขึ้นหรือพัฒนา	3.47	1.04	ปานกลาง	4
5. การเลือกประเภทของนวัตกรรมสอดคล้องกับปัญหาการจัดการเรียนการสอน	3.50	0.94	ปานกลาง	3
6. ระยะเวลาในการพัฒนาวิธีการหรือนวัตกรรมมีความเหมาะสม	3.24	0.97	ปานกลาง	10
7. การจัดทำขั้นตอนการพัฒนานวัตกรรมหรือวิธีการในการทำวิจัย	3.45	0.92	ปานกลาง	5
8. การตรวจสอบคุณภาพของวิธีการหรือนวัตกรรมอย่างเป็นระบบ	3.58	1.00	มาก	2

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ปัญหาการวิจัยในชั้นเรียน	N = 62		ระดับ	อันดับ
	μ			
9. วิธีการหรือนวัตกรรมมีคุณภาพน่าเชื่อถือ สอดคล้องกับกลุ่มตัวอย่าง	3.60	0.90	มาก	1
10. วิธีการหรือนวัตกรรมที่ใช้ในการวิจัย มีความเหมาะสมใช้ได้จริง	3.44	0.92	ปานกลาง	6
รวม	3.45	0.94	ปานกลาง	รวม

จากตารางที่ 5 พบว่า ปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสนมวิทยาคาร อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ ด้านการพัฒนาวิธีการหรือนวัตกรรม มีค่าเฉลี่ยโดยรวมและรายข้อ อยู่ในระดับปานกลาง เรียงอันดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ วิธีการหรือนวัตกรรมมีคุณภาพน่าเชื่อถือ สอดคล้องกับกลุ่มตัวอย่าง การตรวจสอบคุณภาพของวิธีการหรือนวัตกรรม อย่างเป็นระบบ และการเลือกประเภทของนวัตกรรมสอดคล้องกับปัญหาการจัดการเรียนการสอน ตามลำดับ

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับ ปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสนมวิทยาคาร อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ ด้านการนำวิธีการหรือนวัตกรรมไปใช้

ปัญหาการวิจัยในชั้นเรียน	N = 62		ระดับ	อันดับ
	μ			
1. การกำหนดขั้นตอนของการนำวิธีการหรือนวัตกรรมไปใช้ในการแก้ปัญหา	3.37	1.01	ปานกลาง	6
2. การนำวิธีการหรือนวัตกรรมไปใช้ตามขั้นตอนที่วางไว้อย่างเป็นระบบ	3.32	0.99	ปานกลาง	7
3. การเก็บรวบรวมข้อมูลที่ได้จากการนำวิธีการหรือนวัตกรรมไปใช้ตามขั้นตอนอย่างเป็นระบบ	3.42	0.93	ปานกลาง	3

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ปัญหาการวิจัยในชั้นเรียน	N = 62		ระดับ	อันดับ
	μ			
4. การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการนำวิธีการหรือนวัตกรรมไปใช้ในการแก้ปัญหา	3.40	0.91	ปานกลาง	4
5. การเปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นระหว่างก่อนหรือหลังจากการนำวิธีการหรือนวัตกรรมไปใช้ในการแก้ปัญหา	3.39	1.06	ปานกลาง	5
6. การนำวิธีการหรือนวัตกรรมที่สร้างขึ้นหรือพัฒนาไปใช้ประโยชน์ต่อ	3.47	1.07	ปานกลาง	2
7. การบูรณาวิธีการหรือนวัตกรรมที่สร้างขึ้นหรือพัฒนาไปใช้ในการแก้ปัญหอย่างต่อเนื่อง	3.50	0.88	ปานกลาง	1
8. เลือกกลุ่มตัวอย่างได้ถูกต้อง เหมาะสม และเป็นตัวแทนที่ดี	3.16	0.99	ปานกลาง	9
9. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลมีความถูกต้อง และเหมาะสม	3.11	1.10	ปานกลาง	10
10. เลือกสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลถูกต้องตรงประเด็น	3.21	0.94	ปานกลาง	8
รวม	3.34	0.99	ปานกลาง	

จากตารางที่ 6 พบว่า ปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสนมวิทยาการ อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ ด้านการนำวิธีการหรือนวัตกรรมไปใช้ มีค่าเฉลี่ยโดยรวมและรายข้อ อยู่ในระดับปานกลาง เรียงอันดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ การบูรณาวิธีการหรือนวัตกรรมที่สร้างขึ้นหรือพัฒนาไปใช้ในการแก้ปัญหอย่างต่อเนื่อง การนำวิธีการหรือนวัตกรรมที่สร้างขึ้นหรือพัฒนาไปใช้ประโยชน์ต่อ และการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ได้จากการนำวิธีการหรือนวัตกรรมไปใช้ตามขั้นตอนอย่างเป็นระบบ ตามลำดับ

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับ ปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนของครู
โรงเรียนสนมวิทยาการ อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ ด้านการสรุปผล

ปัญหาการวิจัยในชั้นเรียน	N = 62		ระดับ	อันดับ
	μ			
1. การกำหนดขั้นตอนการสรุปผลการวิจัย ในชั้นเรียน	3.29	0.96	ปานกลาง	9
2. วิเคราะห์ปัญหาได้สอดคล้องตามหลักการ หรือทฤษฎี	3.42	1.03	ปานกลาง	3
3. การแปลผลที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูล	3.35	0.94	ปานกลาง	6
4. การอภิปรายผลการวิจัยในชั้นเรียน	3.37	1.10	ปานกลาง	5
5. สรุปผลการวิจัยได้ถูกต้อง ชัดเจน ตรงตาม วัตถุประสงค์	3.26	1.12	ปานกลาง	10
6. การให้ข้อเสนอแนะเพื่อพัฒนากระบวนการ ทำวิจัยในชั้นเรียน	3.31	1.03	ปานกลาง	8
7. การเขียนรายงานผลการวิจัยในชั้นเรียนตาม รูปแบบที่ถูกต้องอย่างเป็นระบบ	3.58	0.95	มาก	1
8. การนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ปรับปรุง การเรียนการสอน	3.48	0.99	ปานกลาง	2
9. การนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้พัฒนา การเรียนการสอน	3.32	1.05	ปานกลาง	7
10. การเผยแพร่ผลการวิจัยในชั้นเรียนอย่าง กว้างขวาง	3.39	1.03	ปานกลาง	4
รวม	3.38	1.02	ปานกลาง	

จากตารางที่ 7 พบว่า ปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสนมวิทยาการ อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ ด้านการสรุปผล มีค่าเฉลี่ยโดยรวมและรายชื่ออยู่ในระดับปานกลาง เรียงอันดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ การเขียนรายงานผลการวิจัยในชั้นเรียนตามรูปแบบที่ถูกต้องอย่างเป็นระบบ การนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ปรับปรุงการเรียนการสอน และวิเคราะห์ปัญหาได้สอดคล้องตามหลักการหรือทฤษฎี ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียน
สนมวิทยาการ อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ จำแนกตามวุฒิการศึกษา และประสบการณ์ในการสอน
โดยใช้วิธีการหาค่าขนาดของผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ย ผลดังตารางที่ 8-13

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับ ปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนของครู
โรงเรียนสนมวิทยาการ อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ จำแนกตามวุฒิการศึกษา

ปัญหาการวิจัยในชั้นเรียน	ปริญญาตรี		ระดับ	อันดับ	สูงกว่า ปริญญาตรี		ระดับ	อันดับ
	N = 45				N = 17			
	μ				μ			
1. ด้านการสำรวจและ วิเคราะห์ปัญหา	3.24	0.58	ปานกลาง	5	3.09	0.56	ปานกลาง	5
2. ด้านการกำหนดวิธีการ แก้ปัญหา	3.38	0.52	ปานกลาง	4	3.27	0.47	ปานกลาง	3
3. ด้านการพัฒนาวิธีการ หรือนวัตกรรม	3.51	0.49	มาก	1	3.28	0.56	ปานกลาง	2
4. ด้านการนำวิธีการหรือ นวัตกรรมไปใช้	3.39	0.31	ปานกลาง	3	3.18	0.31	ปานกลาง	4
5. ด้านการสรุปผล	3.40	0.45	ปานกลาง	2	3.31	0.41	ปานกลาง	1
รวม	3.38	0.47	ปานกลาง		3.23	0.46	ปานกลาง	

จากตารางที่ 8 พบว่า ปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสนมวิทยาการ
อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ ที่มีวุฒิการศึกษาปริญญาตรี มีค่าเฉลี่ยโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับ
ปานกลาง ยกเว้น ด้านการพัฒนาวิธีการหรือนวัตกรรม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เรียงอันดับ
ค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ ด้านการพัฒนาวิธีการหรือนวัตกรรม ด้านการสรุปผล
และด้านการนำวิธีการหรือนวัตกรรมไปใช้ ตามลำดับ

ปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสนมวิทยาคาร อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ ที่มีวุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีค่าเฉลี่ยโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง เรียงอันดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ ด้านการสรุปผล ด้านการพัฒนาวิธีการหรือนวัตกรรม และด้านการกำหนดวิธีการแก้ปัญหา ตามลำดับ

ตารางที่ 9 เปรียบเทียบปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสนมวิทยาคาร อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ จำแนกตามวุฒิการศึกษา

ปัญหาการวิจัยในชั้นเรียน	ปริญญาตรี		สูงกว่าปริญญาตรี		Effect size	ระดับความแตกต่าง
	N = 45		N = 17			
	μ		μ			
1. ด้านการสำรวจและวิเคราะห์ปัญหา	3.24	0.58	3.09	0.56	0.26	น้อย
2. ด้านการกำหนดวิธีการแก้ปัญหา	3.38	0.52	3.27	0.47	0.22	น้อย
3. ด้านการพัฒนาวิธีการหรือนวัตกรรม	3.51	0.49	3.28	0.56	0.43	น้อย
4. ด้านการนำวิธีการหรือนวัตกรรมไปใช้	3.39	0.31	3.18	0.31	0.68	ปานกลาง
5. ด้านการสรุปผล	3.40	0.45	3.31	0.41	0.21	น้อย
รวม	3.38	0.47	3.23	0.46	0.36	น้อย

จากตารางที่ 9 พบว่า การเปรียบเทียบปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสนมวิทยาคาร อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ จำแนกตามวุฒิการศึกษา โดยรวมและรายด้านมีระดับความแตกต่างน้อย เรียงอันดับความแตกต่างจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ ด้านการนำวิธีการหรือนวัตกรรมไปใช้ ด้านการพัฒนาวิธีการหรือนวัตกรรม และด้านการสำรวจและวิเคราะห์ปัญหา ตามลำดับ

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับ ปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสนมวิทยาการ อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์
จำแนกตามประสบการณ์ในการสอน

ปัญหาการวิจัยในชั้นเรียน	ต่ำกว่า 10 ปี		ระดับ	อันดับ	10-20 ปี		ระดับ	อันดับ	มากกว่า 20 ปี		ระดับ	อันดับ
	N = 22				N = 21				N = 19			
	μ		μ		μ							
1. ด้านการสำรวจและวิเคราะห์ปัญหา	3.25	0.59	ปานกลาง	3	3.03	0.58	ปานกลาง	5	3.33	0.56	ปานกลาง	5
2. ด้านการกำหนดวิธีการแก้ปัญหา	3.35	0.56	ปานกลาง	2	3.22	0.59	ปานกลาง	4	3.51	0.36	มาก	3
3. ด้านการพัฒนาวิธีการหรือนวัตกรรม	3.41	0.55	ปานกลาง	1	3.46	0.57	ปานกลาง	1	3.46	0.41	ปานกลาง	4
4. ด้านการนำวิธีการหรือนวัตกรรมไปใช้	3.24	0.31	ปานกลาง	4	3.22	0.32	ปานกลาง	3	3.57	0.26	มาก	2
5. ด้านการสรุปผล	3.18	0.49	ปานกลาง	5	3.32	0.47	ปานกลาง	2	3.67	0.36	มาก	1
รวม	3.29	0.50	ปานกลาง		3.25	0.51	ปานกลาง		3.51	0.39	มาก	

จากตารางที่ 10 พบว่า ปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสนมวิทยาการ อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ ที่มีประสบการณ์ในการสอนต่ำกว่า 10 ปี มีค่าเฉลี่ยโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง เรียงอันดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ ด้านการพัฒนาวิธีการหรือนวัตกรรม ด้านการกำหนดวิธีการแก้ปัญหา และด้านการสำรวจและวิเคราะห์ปัญหา ตามลำดับ

ปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสนมวิทยาการ อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ ที่มีประสบการณ์ในการสอน 10-20 ปี มีค่าเฉลี่ยโดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับปานกลาง เรียงอันดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ ด้านการพัฒนาวิธีการหรือนวัตกรรม ด้านการสรุปผล และด้านการนำวิธีการหรือนวัตกรรมไปใช้ ตามลำดับ

ปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสนมวิทยาการ อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ ที่มีประสบการณ์ในการสอนมากกว่า 20 ปี มีค่าเฉลี่ยโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เรียงอันดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ ด้านการสรุปผล ด้านการนำวิธีการหรือนวัตกรรมไปใช้ และด้านการกำหนดวิธีการแก้ปัญหา ตามลำดับ

ตารางที่ 11 เปรียบเทียบปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสนมวิทยาการ อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ จำแนกตามประสบการณ์ในการสอน ระหว่างประสบการณ์ในการสอนต่ำกว่า 10 ปี กับ ประสบการณ์ในการสอน 10-20 ปี

ปัญหาการวิจัยในชั้นเรียน	ต่ำกว่า 10 ปี		10-20 ปี		Effect size	ระดับความแตกต่าง
	N = 22		N = 21			
	μ	σ	μ	σ		
1. ด้านการสำรวจและวิเคราะห์ปัญหา	3.25	0.59	3.03	0.58	0.37	น้อย
2. ด้านการกำหนดวิธีการแก้ปัญหา	3.35	0.56	3.22	0.59	0.22	น้อย
3. ด้านการพัฒนาวิธีการหรือนวัตกรรม	3.41	0.55	3.46	0.57	0.09	ไม่แตกต่าง
4. ด้านการนำวิธีการหรือนวัตกรรมไปใช้	3.24	0.31	3.22	0.32	0.06	ไม่แตกต่าง
5. ด้านการสรุปผล	3.18	0.49	3.32	0.47	0.29	น้อย
รวม	3.29	0.50	3.25	0.51	0.21	น้อย

จากตารางที่ 11 พบว่า การเปรียบเทียบปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียน
 สนมวิทยาการ อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ จำแนกตามประสบการณ์ในการสอน ระหว่าง
 ประสบการณ์ในการสอนต่ำกว่า 10 ปี กับ ประสบการณ์ในการสอน 10-20 ปี โดยรวมและรายด้าน
 มีระดับความแตกต่างน้อย เรียงอันดับความแตกต่างจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่
 ด้านการสำรวจและวิเคราะห์ปัญหา ด้านการสรุปผล และด้านการกำหนดวิธีการแก้ปัญหา
 ตามลำดับ

ตารางที่ 12 เปรียบเทียบปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสนมวิทยาการ อำเภอสนม
 จังหวัดสุรินทร์ จำแนกตามประสบการณ์ในการสอน ระหว่างประสบการณ์
 ในการสอนต่ำกว่า 10 ปี กับ ประสบการณ์ในการสอนมากกว่า 20 ปี

ปัญหาการวิจัยในชั้นเรียน	ต่ำกว่า 10 ปี		มากกว่า 20 ปี		Effect size	ระดับความ แตกต่าง
	N = 22		N = 19			
	μ		μ			
1. ด้านการสำรวจและวิเคราะห์ปัญหา	3.25	0.59	3.33	0.56	0.14	ไม่แตกต่าง
2. ด้านการกำหนดวิธีการแก้ปัญหา	3.35	0.56	3.51	0.36	0.35	น้อย
3. ด้านการพัฒนาวิธีการหรือนวัตกรรม	3.41	0.55	3.46	0.41	0.10	ไม่แตกต่าง
4. ด้านการนำวิธีการหรือนวัตกรรมไปใช้	3.24	0.31	3.57	0.26	1.14	มาก
5. ด้านการสรุปผล	3.18	0.49	3.67	0.36	1.14	มาก
รวม	3.29	0.50	3.51	0.39	0.58	ปานกลาง

จากตารางที่ 12 พบว่า การเปรียบเทียบปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียน
 สนมวิทยาการ อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ จำแนกตามประสบการณ์ในการสอน ระหว่าง
 ประสบการณ์ในการสอนต่ำกว่า 10 ปี กับ ประสบการณ์ในการสอนมากกว่า 20 ปี โดยรวมและ
 รายด้านมีระดับความแตกต่างปานกลาง เรียงอันดับความแตกต่างจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก
 ได้แก่ ด้านการนำวิธีการหรือนวัตกรรมไปใช้ ด้านการสรุปผล และด้านการกำหนดวิธีการ
 แก้ปัญหา ตามลำดับ

ตารางที่ 13 เปรียบเทียบปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสนมวิทยาการ อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ จำแนกตามประสบการณ์ในการสอน ระหว่างประสบการณ์ในการสอน 10-20 ปี กับ ประสบการณ์ในการสอนมากกว่า 20 ปี

ปัญหาการวิจัยในชั้นเรียน	10-20 ปี		มากกว่า 20 ปี		Effect size	ระดับความแตกต่าง
	N = 21		N = 19			
	μ	σ	μ	σ		
1. ด้านการสำรวจและวิเคราะห์ปัญหา	3.03	0.58	3.33	0.56	0.53	ปานกลาง
2. ด้านการกำหนดวิธีการแก้ปัญหา	3.22	0.59	3.51	0.36	0.60	ปานกลาง
3. ด้านการพัฒนาวิธีการหรือนวัตกรรม	3.46	0.57	3.46	0.41	0.00	ไม่แตกต่าง
4. ด้านการนำวิธีการหรือนวัตกรรมไปใช้	3.22	0.32	3.57	0.26	1.21	มาก
5. ด้านการสรุปผล	3.32	0.47	3.67	0.36	0.83	มาก
รวม	3.25	0.51	3.51	0.39	0.63	ปานกลาง

จากตารางที่ 13 พบว่า การเปรียบเทียบปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสนมวิทยาการ อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ จำแนกตามประสบการณ์ในการสอน ระหว่างประสบการณ์ในการสอน 10-20 ปี กับ ประสบการณ์ในการสอนมากกว่า 20 ปี โดยรวมและรายด้านมีระดับความแตกต่างปานกลาง เรียงอันดับความแตกต่างจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ ด้านการนำวิธีการหรือนวัตกรรมไปใช้ ด้านการสรุปผล และด้านการกำหนดวิธีการแก้ปัญหา ตามลำดับ

ตอนที่ 4 วิเคราะห์แนวทางการพัฒนาการวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสนมวิทยาการ อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ ทั้ง 5 ด้าน คือ 1) ด้านการสำรวจและวิเคราะห์ปัญหา 2) ด้านการกำหนดวิธีการแก้ปัญหา 3) ด้านการพัฒนาวิธีการหรือนวัตกรรม 4) ด้านการนำวิธีการหรือนวัตกรรมไปใช้ และ 5) ด้านการสรุปผล ผลดังตารางที่ 14-18

ตารางที่ 14 อันดับ ค่าความถี่ และร้อยละ ของแนวทางการพัฒนาการวิจัยในชั้นเรียนของครู
โรงเรียนสนมวิทยาคาร อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ ด้านการสำรวจและการวิเคราะห์
ปัญหา

อันดับ	แนวทางการพัฒนาการวิจัยในชั้นเรียนของครู ด้านการสำรวจและการวิเคราะห์ปัญหา	ความถี่	ร้อยละ
1	วิเคราะห์ผู้เรียนเป็นรายบุคคล หรือรายกลุ่มย่อย ๆ เพื่อนำข้อมูลไปพัฒนาให้เกิดประโยชน์สูงสุด	14	33.33
2	ศึกษาข้อมูล แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยในชั้นเรียนที่หลากหลายรอบด้าน และ ตรงกับหัวข้อการวิจัยมากขึ้น	10	23.81
3	สำรวจปัญหาของการจัดกระบวนการเรียนการสอน	7	16.67
4	สำรวจปัญหาจากการสอบถาม การสังเกต และการทดสอบ	5	11.91
5	สำรวจปัญหาอย่างทั่วถึงในทุก ๆ ด้าน เพื่อจะได้พบเห็นปัญหาที่ชัดเจน	4	9.52
6	วิเคราะห์ความสำคัญของปัญหา และควรแก้ปัญหาที่เร่งด่วน	2	4.76
รวม		42	100

จากตารางที่ 14 พบว่า แนวทางการพัฒนาการวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียน
สนมวิทยาคาร อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ ด้านการสำรวจและการวิเคราะห์ปัญหา มีแนวทาง
ในการพัฒนาการวิจัยในชั้นเรียน เรียงตามอันดับความถี่ 3 อันดับแรก ได้แก่ วิเคราะห์ผู้เรียน
เป็นรายบุคคลหรือรายกลุ่มย่อย ๆ เพื่อนำข้อมูลไปพัฒนาให้เกิดประโยชน์สูงสุด ศึกษาข้อมูล
แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยอย่างรอบด้าน และตรงกับหัวข้อการวิจัยมากขึ้น และ
สำรวจปัญหาของการจัดกระบวนการเรียนการสอน ตามลำดับ

ตารางที่ 15 อันดับ ค่าความถี่ และร้อยละ ของแนวทางการพัฒนาการวิจัยในชั้นเรียนของครู
โรงเรียนสนมวิทยาคาร อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ ด้านการกำหนดวิธีการแก้ปัญหา

อันดับ	แนวทางการพัฒนาการวิจัยในชั้นเรียนของครู ด้านการกำหนดวิธีการแก้ปัญหา	ความถี่	ร้อยละ
1	นวัตกรรมที่นำมาใช้แก้ปัญหา ควรมีความหลากหลาย และทันสมัย	11	26.83
2	วิธีการแก้ปัญหควรมีการบูรณาการหลาย ๆ วิธีการร่วมกัน	8	19.51
3	วิธีการแก้ปัญหควรมีเป็นวิธีที่สามารถดำเนินการแก้ปัญหาได้จริง	7	17.07
4	ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีต่าง ๆ ให้มาก เพื่อเป็นข้อมูลในการทำงานวิจัย และพัฒนางานวิจัยต่อไป	5	12.19
5	ศึกษา หาความรู้เกี่ยวกับนวัตกรรมที่ใช้ในการวิจัยที่เหมาะสมกับการ แก้ปัญหา	4	9.76
6	แก้ปัญหการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง และนำไปใช้ในสถานการณ์ การจัดการเรียนการสอนจริง	3	7.32
7	ใช้การสังเกตในการวิเคราะห์หาสาเหตุของปัญหา เพื่อหาแนวทางและ วิธีการแก้ปัญหต่อไป	2	4.88
8	ใช้เครื่องมือในการแก้ปัญหาให้เหมาะสม และตรงกับปัญหา	1	2.44
	รวม	41	100

จากตารางที่ 15 พบว่า แนวทางการพัฒนาการวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียน
สนมวิทยาคาร อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ ด้านการกำหนดวิธีการแก้ปัญหา มีแนวทางใน
การพัฒนาการวิจัยในชั้นเรียน เรียงตามอันดับความถี่ 3 อันดับแรก ได้แก่ นวัตกรรมที่นำมาใช้
แก้ปัญหามีความหลากหลาย และทันสมัย วิธีการแก้ปัญห ควรมีการบูรณาการหลาย ๆ วิธีการ
ร่วมกัน และวิธีการแก้ปัญหควรมีเป็นวิธีที่สามารถดำเนินการแก้ปัญหาได้จริง ตามลำดับ

ตารางที่ 16 อันดับ ค่าความถี่ และร้อยละ ของแนวทางการพัฒนาการวิจัยในชั้นเรียนของครู
โรงเรียนสนมวิทยาคาร อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ ด้านการพัฒนาวิธีการหรือนวัตกรรม

อันดับ	แนวทางการพัฒนาการวิจัยในชั้นเรียนของครู ด้านการพัฒนาวิธีการหรือนวัตกรรม	ความถี่	ร้อยละ
1	ศึกษางานวิจัยที่น่าเชื่อถือ และเป็นแบบอย่างมาประยุกต์ใช้ให้ สอดคล้องกับการพัฒนานวัตกรรมในการแก้ปัญหา	12	25.00
2	มีการอบรมเชิงปฏิบัติการ ให้ความรู้เกี่ยวกับการทำนวัตกรรมใน การสอน	11	22.92
3	การวางแผนทุกขั้นตอนอย่างเป็นระบบ ให้สามารถมองเห็นระบบของ การดำเนินงานอย่างชัดเจน	8	16.66
4	ศึกษาจากข้อมูลการวิจัยที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการแก้ปัญหาโดยใช้ นวัตกรรม	6	12.50
5	ควรเป็นงานวิจัยหน้าเดียวอย่างง่าย ไม่เป็นการสร้างภาระงานให้ ครูผู้สอนมากเกินไป	5	10.42
6	ควรเป็นนวัตกรรมที่สามารถพัฒนาได้จริงตามระยะเวลาที่สั้นๆ เพราะ วิชาบางวิชาต้องการการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นกับนักเรียนแบบเร่งด่วน เพื่อที่จะใช้ความรู้เป็นพื้นฐาน ในการแสวงหาความรู้ใหม่ต่อไป	4	8.33
7	เลือกนวัตกรรมที่สอดคล้องกับสภาพปัญหาในสถานศึกษา และตัว ของผู้เรียน	2	4.17
	รวม	48	100

จากตารางที่ 16 พบว่า แนวทางการพัฒนาการวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียน
สนมวิทยาคาร อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ ด้านการพัฒนาวิธีการหรือนวัตกรรม มีแนวทาง
ในการพัฒนาการวิจัยในชั้นเรียน เรียงตามอันดับความถี่ 3 อันดับแรก ได้แก่ ศึกษางานวิจัยที่
น่าเชื่อถือ และเป็นแบบอย่าง มาประยุกต์ใช้ให้สอดคล้องกับการพัฒนานวัตกรรมในการแก้ปัญหา
มีการอบรม เชิงปฏิบัติการ ให้ความรู้เกี่ยวกับการทำนวัตกรรมในการสอน และวางแผนทุกขั้นตอน
อย่างเป็นระบบ ให้สามารถมองเห็นระบบของการดำเนินงานอย่างชัดเจน ตามลำดับ

ตารางที่ 17 อันดับ ค่าความถี่ และร้อยละ ของแนวทางการพัฒนาการวิจัยในชั้นเรียนของครู
โรงเรียนสนมวิทยาคาร อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ ด้านการนำวิธีการหรือนวัตกรรม
ไปใช้

อันดับ	แนวทางการพัฒนาการวิจัยในชั้นเรียนของครู ด้านการนำวิธีการหรือนวัตกรรมไปใช้	ความถี่	ร้อยละ
1	นำนวัตกรรมที่สร้างขึ้นไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนใน กลุ่มเป้าหมายและประชากรอย่างทั่วถึง	11	24.45
2	ใช้วิธีการหรือนวัตกรรมที่หลากหลาย และทันสมัย	9	20.00
3	วิธีการ หรือนวัตกรรมในการแก้ปัญหา สามารถนำไปบูรณาการกับ กลุ่มสาระอื่น ๆ ได้เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด	8	17.78
4	วิธีการ หรือนวัตกรรมในการแก้ปัญหา ควรนำไปใช้อย่างเป็นระบบ และเหมาะสม	6	13.33
5	ก่อนนำนวัตกรรมไปใช้ควรทดลองใช้หลายๆครั้ง และควรนำไปใช้ อย่างจริงจัง	5	11.11
6	ควรใช้นวัตกรรมเป็นส่วนหนึ่งในการจัดการเรียนการสอน	3	6.67
7	ควรมีการหาความเชื่อมั่นของนวัตกรรม เพื่อยืนยันความน่าเชื่อถือ ของนวัตกรรม	2	4.44
8	ควรมีการเผยแพร่การนำวิธีการหรือนวัตกรรมไปใช้ เพื่อเป็นแนวทาง ในการพัฒนานวัตกรรม	1	2.22
	รวม	45	100

จากตารางที่ 17 พบว่า แนวทางการพัฒนาการวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียน
สนมวิทยาคาร อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ ด้านการนำวิธีการหรือนวัตกรรมไปใช้ มีแนวทางใน
การพัฒนาการวิจัยในชั้นเรียน เรียงตามอันดับความถี่ 3 อันดับแรก ได้แก่ นำนวัตกรรมที่สร้างขึ้น
ไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนในกลุ่มเป้าหมายและประชากรอย่างทั่วถึง ใช้วิธีการหรือ
นวัตกรรมที่หลากหลาย และทันสมัย และวิธีการหรือนวัตกรรมในการแก้ปัญหา สามารถนำไป
บูรณาการกับกลุ่มสาระอื่น ๆ ได้ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด ตามลำดับ

ตารางที่ 18 อันดับ ค่าความถี่ และร้อยละ ของแนวทางการพัฒนาการวิจัยในชั้นเรียนของครู
โรงเรียนสนมวิทยาการ อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ ด้านการสรุปผล

อันดับ	แนวทางการพัฒนาการวิจัยในชั้นเรียนของครู ด้านการนำวิธีการสรุปผล	ความถี่	ร้อยละ
1	นำข้อมูลผลการวิจัย มาให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นข้อมูลแก่ผู้ที่เกี่ยวข้อง การศึกษา และเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาต่อไป	12	25.53
2	สรุปผล และนำไปใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอนอย่างจริงจัง	10	21.28
3	เข้ารับการอบรมเชิงปฏิบัติการ เกี่ยวกับการเขียนรายงานการวิจัย ในชั้นเรียน	8	17.02
4	สรุปผลให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ และให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม	7	14.89
5	สรุปผล และอภิปรายผลให้ตรงกับความเป็นจริง เพื่อนำผลการวิจัยไป พัฒนาได้	5	10.64
6	ผู้วิจัยควรศึกษางานวิจัยและรายละเอียดต่าง ๆ ของงานวิจัย เพื่อเป็น ตัวอย่างในการเขียนรูปเล่ม	3	6.38
7	สรุปผลให้ครอบคลุมตามข้อมูล และรายละเอียดต่างๆที่เกี่ยวข้อง และ มีความสอดคล้องสัมพันธ์กัน ซึ่งให้เห็นผลที่ได้จากการวิจัยอย่างแท้จริง	2	4.26
รวม		47	100

จากตารางที่ 18 พบว่า แนวทางการพัฒนาการวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียน
สนมวิทยาการ อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ ด้านการสรุปผล มีแนวทางในการพัฒนาการวิจัย
ในชั้นเรียน เรียงตามอันดับความถี่ 3 อันดับแรก ได้แก่ นำข้อมูลผลการวิจัยมาให้หน่วยงานที่
เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นข้อมูลแก่ผู้ที่เกี่ยวข้อง การศึกษา และเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาต่อไป สรุปผล และ
นำไปใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอนอย่างจริงจัง และเข้ารับการอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับ
การเขียนรายงานการวิจัยในชั้นเรียน ตามลำดับ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัญหาและแนวทางการพัฒนาการวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสนมวิทยาคาร อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ จำแนกตามวุฒิการศึกษา และประสบการณ์ในการสอน ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ครูผู้สอนในโรงเรียนสนมวิทยาคาร อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ จำนวน 62 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ มี 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามชนิดเลือกตอบ ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ของลิเคิร์ต (Likert, 1961) มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อระหว่าง .47- .88 และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .98 ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด สอบถามข้อเสนอแนะต่อแนวทางการพัฒนาการวิจัยในชั้นเรียน ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูล โดยเก็บแบบสอบถามจากประชากรด้วยตนเอง จำนวน 62 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ยของประชากร (μ) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของประชากร () และค่าขนาดของผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ย (Effect size) ซึ่งสรุปผลได้ดังนี้

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการศึกษาปัญหาและแนวทางการพัฒนาการวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสนมวิทยาคาร อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ ผู้วิจัยสามารถสรุปผลการวิจัย ได้ดังนี้

1. ปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสนมวิทยาคาร อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ มีค่าเฉลี่ยโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง เรียงอันดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ ด้านการพัฒนาวิธีการหรือนวัตกรรม ด้านการสรุปผล และด้านการกำหนดวิธีการแก้ปัญหาตามลำดับ ซึ่งสรุปได้ดังนี้

1.1 ปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสนมวิทยาคาร อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ ด้านการสำรวจและการวิเคราะห์ปัญหา มีค่าเฉลี่ยโดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับปานกลาง เรียงอันดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ การศึกษาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับปัญหา การวิจัยในชั้นเรียน การเขียนความเป็นมาของปัญหาที่นำมาทำวิจัยในชั้นเรียน และการสำรวจปัญหาเกี่ยวกับผู้เรียน ตามลำดับ

1.2 ปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสนมวิทยาการ อำเภอสนม จังหวัด สุรินทร์ ด้านการกำหนดวิธีการแก้ปัญหา มีค่าเฉลี่ยโดยรวมและรายชื่ออยู่ในระดับปานกลาง เรียงอันดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ การกำหนดวิธีการในการแก้ปัญหาได้อย่างถูกต้อง ชัดเจน การนำข้อมูลสารสนเทศมากำหนดวิธีการแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ และการเลือกประเภทของนวัตกรรมให้สอดคล้องกับปัญหาการจัดการเรียนการสอน ตามลำดับ

1.3 ปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสนมวิทยาการ อำเภอสนม จังหวัด สุรินทร์ ด้านการพัฒนาวิธีการหรือนวัตกรรม มีค่าเฉลี่ยโดยรวมและรายชื่ออยู่ในระดับปานกลาง เรียงอันดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ วิธีการหรือนวัตกรรมมีคุณภาพน่าเชื่อถือ สอดคล้องกับกลุ่มตัวอย่าง การตรวจสอบคุณภาพของวิธีการหรือนวัตกรรมอย่างเป็นระบบ และการเลือกประเภทของนวัตกรรมสอดคล้องกับปัญหาการจัดการเรียนการสอน ตามลำดับ

1.4 ปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสนมวิทยาการ อำเภอสนม จังหวัด สุรินทร์ ด้านการนำวิธีการหรือนวัตกรรมไปใช้ มีค่าเฉลี่ยโดยรวมและรายชื่ออยู่ในระดับปานกลาง เรียงอันดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ การบูรณาวิธีการหรือนวัตกรรมที่สร้างขึ้น หรือพัฒนาไปใช้ในการแก้ปัญหาอย่างต่อเนื่อง การนำวิธีการหรือนวัตกรรมที่สร้างขึ้นหรือพัฒนาไปใช้ประโยชน์ และการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ได้จากการนำวิธีการหรือนวัตกรรมไปใช้ตาม ขั้นตอนอย่างเป็นระบบ ตามลำดับ

1.5 ปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสนมวิทยาการ อำเภอสนม จังหวัด สุรินทร์ ด้านการสรุปผล มีค่าเฉลี่ยโดยรวมและรายชื่ออยู่ในระดับปานกลาง เรียงอันดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ การเขียนรายงานผลการวิจัยในชั้นเรียนตามรูปแบบที่ถูกต้อง อย่างเป็นระบบ การนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ปรับปรุงการเรียนการสอน และวิเคราะห์ปัญหา ได้สอดคล้องตามหลักการหรือทฤษฎี ตามลำดับ

2. การเปรียบเทียบปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสนมวิทยาการ อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ จำแนกตามวุฒิการศึกษาและประสบการณ์ในการสอน สรุปได้ดังนี้

2.1 ผลการเปรียบเทียบปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสนมวิทยาการ อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ จำแนกตามวุฒิการศึกษาโดยรวมและรายด้านมีระดับความแตกต่างน้อย เรียงอันดับความแตกต่างจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ ด้านการนำวิธีการหรือนวัตกรรมไปใช้ ด้านการพัฒนาวิธีการหรือนวัตกรรม และด้านการสำรวจและวิเคราะห์ปัญหา ตามลำดับ

2.2 ผลการเปรียบเทียบปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสนมวิทยาการ อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ จำแนกตามประสบการณ์ในการสอน ระหว่างประสบการณ์ในการสอนต่ำกว่า 10 ปี กับ ประสบการณ์ในการสอน 10-20 ปี โดยรวมและรายด้านมีระดับความแตกต่างน้อย เรียงอันดับความแตกต่างจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ ด้านการสำรวจและวิเคราะห์ปัญหา ด้านการสรุปผล และด้านการกำหนดวิธีการแก้ปัญหา ตามลำดับ

2.3 ผลการเปรียบเทียบปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสนมวิทยาการ อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ จำแนกตามประสบการณ์ในการสอน ระหว่างประสบการณ์ในการสอนต่ำกว่า 10 ปี กับ ประสบการณ์ในการสอนมากกว่า 20 ปี โดยรวมและรายด้านมีระดับความแตกต่างปานกลาง เรียงอันดับความแตกต่างจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ ด้านการนำวิธีการหรือนวัตกรรมไปใช้ ด้านการสรุปผล และด้านการกำหนดวิธีการแก้ปัญหา ตามลำดับ

2.4 ผลการเปรียบเทียบปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสนมวิทยาการ อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ จำแนกตามประสบการณ์ในการสอน ระหว่างประสบการณ์ในการสอน 10-20 ปี กับ ประสบการณ์ในการสอนมากกว่า 20 ปี โดยรวมและรายด้านมีระดับความแตกต่างปานกลาง เรียงอันดับความแตกต่างจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ ด้านการนำวิธีการหรือนวัตกรรมไปใช้ ด้านการสรุปผล และด้านการกำหนดวิธีการแก้ปัญหา ตามลำดับ

3. แนวทางการพัฒนาการวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสนมวิทยาการ อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ ทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการสำรวจและวิเคราะห์ปัญหา 2) ด้านการกำหนดวิธีการแก้ปัญหา 3) ด้านการพัฒนาวิธีการหรือนวัตกรรม 4) ด้านการนำวิธีการหรือนวัตกรรมไปใช้ และ 5) ด้านการสรุปผล ตามลำดับ ซึ่งสรุปได้ดังนี้

3.1 ด้านการสำรวจและการวิเคราะห์ปัญหา มีแนวทางในการพัฒนาการวิจัยในชั้นเรียนเรียงตามอันดับความถี่ 3 อันดับแรก ได้แก่ วิเคราะห์ผู้เรียนเป็นรายบุคคลหรือรายกลุ่มย่อย ๆ เพื่อนำข้อมูลไปพัฒนาให้เกิดประโยชน์สูงสุด ศึกษาข้อมูล แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยอย่างรอบด้าน และตรงกับหัวข้อการวิจัยมากขึ้น และสำรวจปัญหาของการจัดกระบวนการเรียนการสอน ตามลำดับ ตามลำดับ

3.2 ด้านการกำหนดวิธีการแก้ปัญหา มีแนวทางในการพัฒนาการวิจัยในชั้นเรียนเรียงตามอันดับความถี่ 3 อันดับแรก ได้แก่ นวัตกรรมที่นำมาใช้แก้ปัญหา ควรมีความทันสมัย หลากหลาย วิธีการแก้ปัญหา ควรมีการบูรณาการหลาย ๆ วิธีการร่วมกัน และวิธีการแก้ปัญหา ควรเป็นวิธีที่สามารถดำเนินการแก้ปัญหาได้จริง ตามลำดับ

3.3 ด้านการพัฒนาวิธีการหรือนวัตกรรม มีแนวทางในการพัฒนาการวิจัยในชั้นเรียน เรียงตามอันดับความถี่ 3 อันดับแรก ได้แก่ ศึกษางานวิจัยที่น่าเชื่อถือ และเป็นแบบอย่างมาประยุกต์ใช้ให้สอดคล้องกับการพัฒนานวัตกรรมในการแก้ปัญหา มีการอบรมเชิงปฏิบัติการให้ความรู้เกี่ยวกับการทำนวัตกรรมในการสอน และวางแผนทุกขั้นตอนอย่างเป็นระบบให้สามารถมองเห็นระบบของการดำเนินงานอย่างชัดเจน ตามลำดับ

3.4 ด้านการนำวิธีการหรือนวัตกรรมไปใช้ มีแนวทางในการพัฒนาการวิจัยในชั้นเรียน เรียงตามอันดับความถี่ 3 อันดับแรก ได้แก่ นำนวัตกรรมที่สร้างขึ้นไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนในกลุ่มเป้าหมายและประชากรอย่างทั่วถึง ใช้วิธีการหรือนวัตกรรมที่หลากหลายและทันสมัย และวิธีการหรือนวัตกรรมในการแก้ปัญหาสามารถนำไปบูรณาการกับกลุ่มสาระอื่น ๆ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดตามลำดับ

3.5 ด้านการสรุปผล มีแนวทางในการพัฒนาการวิจัยในชั้นเรียน เรียงตามอันดับความถี่ 3 อันดับแรก ได้แก่ นำข้อมูลผลการวิจัย มาให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นวิทยาทานแก่ผู้ที่ต้องการศึกษา และเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาต่อไป สรุปผล และนำไปใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอนอย่าง และเข้ารับการอบรมเชิงปฏิบัติการ เกี่ยวกับการเขียนรายงานการวิจัยในชั้นเรียน ตามลำดับ

อภิปรายผล

จากการศึกษาปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสนมวิทยาคาร อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ ผู้วิจัยมีประเด็นที่จะนำมาอภิปราย ดังนี้

1. ปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสนมวิทยาคาร อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ มีค่าเฉลี่ยโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ครูยังไม่มี ความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการทำวิจัยในชั้นเรียน ไม่ได้รับการสนับสนุนทางด้านงบประมาณ ไม่ได้รับการกระตุ้นและเสริมแรงจากผู้บริหาร สภาพแวดล้อมในโรงเรียนไม่เอื้อต่อการทำวิจัย และครูไม่มีเวลาเพียงพอในการทำวิจัยในชั้นเรียน เพราะครูต้องทำการสอนเยอะและยังต้องรับภาระงานอื่น ๆ อีกมากมาย ทำให้ครูผู้สอนไม่สามารถสำรวจพฤติกรรมของผู้เรียนอย่างทั่วถึง จึงส่งผลกระทบต่อจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน เนื่องจากการวิจัยในชั้นเรียนสามารถแก้ปัญหาหรือการพัฒนาผู้เรียนในชั้นเรียนด้วยกระบวนการวิจัยที่ครูผู้สอนเป็นผู้ปฏิบัติ เป็นสิ่งที่จะให้ผลดีแก่ผู้เรียนมากกว่าการที่ครูแก้ปัญหาในชั้นเรียนของตน ตามผลการวิจัยของผู้อื่น เนื่องจากครูผู้สอน เป็นผู้ใกล้ชิดกับผู้เรียนมากที่สุด ครูจึงย่อมรู้ธรรมชาติ ภูมิหลังและสภาพแวดล้อมของผู้เรียนของตนดีกว่าผู้อื่น แต่ครูก็ต้องพยายามศึกษา ค้นคว้าหาแนวทาง

การแก้ปัญหาการเรียนการสอนที่ผู้อื่นทำวิจัยไว้ เพื่อนำมาเป็นฐานความคิดในการปรับนำไปใช้ให้เหมาะสมกับผู้เรียนของตน รวมทั้งควรปรึกษาแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้รู้ ผู้มีประสบการณ์ภายในโรงเรียน หรือบุคคลภายนอกเพื่อปรับแนวคิดและประสบการณ์เหล่านั้น มาใช้เป็นแนวทางที่นำมาใช้แก้ปัญหาในชั้นเรียนของตนได้อย่างมั่นใจต่อไป (กรรณิศา ธิปทา, 2550) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุจิตา เทพสถิต (2553) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัญหาการดำเนินการวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุริรัมย์ เขต 3 พบว่า ครูผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการดำเนินการวิจัยในชั้นเรียน โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เสาวนีย์ อังสุชนิรันดร์ (2551, หน้า 57) ได้ศึกษาปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในกิ่งอำเภอนิคมพัฒนา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง เขต 1 พบว่า โดยรวมและรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปิยสนธิ เชื้อทอง (2545) ได้ศึกษาสภาพปัจจุบันและปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา อำเภอเมืองสมุทรปราการ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ ครูผู้สอนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา อำเภอเมืองสมุทรปราการ จำนวน 160 คน ผลการวิจัย พบว่า ปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเมืองสมุทรปราการ โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน มีประเด็นสำคัญที่จะนำมาอภิปราย ดังต่อไปนี้

1.1 ปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสนมวิทยาการ อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ ด้านการสำรวจและการวิเคราะห์ปัญหา มีค่าเฉลี่ยโดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ครูยังไม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการสำรวจปัญหา ไม่มีเวลาเพียงพอในการสำรวจสาเหตุของปัญหา การจัดลำดับความสำคัญของปัญหาเกี่ยวกับกระบวนการเรียนการสอน และยังไม่มีความเชี่ยวชาญในทักษะการวิเคราะห์นักเรียนเป็นรายบุคคล จึงทำให้ไม่มีการวางแผนการทำวิจัยในชั้นเรียน เนื่องจากการวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการในการพัฒนาการเรียนรู้อุ้ ครูต้องทราบความสามารถและความต้องการของผู้เรียนเพื่อนำไปสู่การแก้ปัญหาและพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนได้ตามสภาพปัญหาและความต้องการอย่างแท้จริง โดยการสำรวจสภาพปัญหา ความต้องการพัฒนาการเรียนรู้อุ้ และศึกษาข้อมูลสารสนเทศด้านคุณภาพผู้เรียนและประสิทธิภาพการจัดกิจกรรมการเรียนของครู แล้วนำมาวิเคราะห์หาแนวทางแก้ไขเพื่อปรับเปลี่ยนและพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้อุ้ สื่อ นวัตกรรม ที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อุ้ โดยคำนึงถึงความสามารถของผู้เรียน ให้พัฒนาตามมาตรฐานคุณภาพการศึกษาอย่างสูงสุด (ประภาพรรณ เต็งวงศ์, 2551) ซึ่งสอดคล้องกับ นิทัศน์ ผ่องอำไพ (2551, หน้า 16)

ได้กล่าวว่า การสำรวจและวิเคราะห์ปัญหา เป็นจุดเริ่มต้นในการวางแผนแก้ปัญหา เพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน ซึ่งในขั้นตอนนี้ครูผู้สอนสามารถดำเนินการได้หลายลักษณะ เช่น วิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การสำรวจพฤติกรรมของผู้เรียน เป็นต้น ถ้าหากพบปัญหาจากการสำรวจและวิเคราะห์ปัญหามีหลายปัญหา ครูควรจัดลำดับความสำคัญของปัญหาโดยพิจารณาความรุนแรงของปัญหาเป็นอย่างไร ซึ่งจะทำให้ได้แนวทางในการแก้ปัญหาได้ชัดเจนยิ่งขึ้น และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ลาวัล สุบิน (2555, หน้า 85) ได้ศึกษาสภาพ ปัญหาและแนวทางในการพัฒนาการวิจัยในชั้นเรียนของครูระดับประถมศึกษา กลุ่ม โรงเรียนศรีราชา 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 ด้านการสำรวจและการวิเคราะห์ปัญหา ผลการศึกษา พบว่า การสำรวจและวิเคราะห์ปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

1.2 ปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสนมวิทยาคาร อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ ด้านการกำหนดวิธีการแก้ปัญหา มีค่าเฉลี่ยโดยรวมและรายชื่ออยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ครูไม่มีเวลาในการศึกษาเอกสาร หลักการ ทฤษฎีต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับงานวิจัย เนื่องจากภาระงานสอนเยอะเกินไป จึงไม่มีเวลาจัดทำสื่อประกอบการเรียนการสอน ไม่คิดหาวิธีแก้ปัญหาในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ กรมวิชาการ (2545, หน้า 8) กล่าวว่า iva ครูต้องศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง เช่น วารสาร บทความ หลักสูตรผลงานวิจัย หนังสือ ตำรา คู่มือ แนวคิดทฤษฎีต่าง ๆ ตลอดจนประสบการณ์ของครูเองทำให้ครูทราบปัญหาที่คล้ายกับปัญหาของเราเองมีผู้ใดศึกษาไว้บ้าง ใช้วิธีใดในการแก้ปัญหา ผลการแก้ปัญหาเป็นอย่างไร จะทำให้ครูเห็นแนวทางในการแก้ปัญหาได้ชัดเจนขึ้น ซึ่งอาจเป็นวิธีสอนแบบใหม่ หรือการใช้นวัตกรรมเข้ามาช่วยในการจัดประสบการณ์การเรียนการสอนของครู ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จินดารัตน์ ทาริน (2548) ได้ศึกษาปัญหาด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน ของครูสังคมศึกษาในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครลำปาง ผลการศึกษาพบว่า ปัญหาด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูสังคมศึกษาในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครลำปาง โดยรวมมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีปัญหามากที่สุดคือ ปัญหาด้านการศึกษาและการอ้างอิงเอกสารที่เกี่ยวข้องในการทำวิจัยในชั้นเรียน รองลงไปคือ ปัญหาด้านความเข้าใจในการสรุปและแปลผลในการทำวิจัยในชั้นเรียน ปัญหาด้านการเก็บรวบรวมข้อมูลในการทำวิจัยในชั้นเรียน ปัญหาด้านการวิเคราะห์ข้อมูลในการทำวิจัยในชั้นเรียน และ ปัญหาด้านความเข้าใจเรื่องการอภิปรายผล และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุนทร ราชโยธา (2548) ได้ศึกษาปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 1 ผลการศึกษาพบว่า ปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 1 อยู่ในระดับปานกลาง

1.3 ปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสนมวิทยาคาร อำเภอสนม จังหวัด สุรินทร์ ด้านการพัฒนาวิธีการหรือนวัตกรรม มีค่าเฉลี่ยโดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ครูไม่มีความรู้ความเข้าใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน ไม่ได้รับการอบรมเกี่ยวกับการพัฒนาวิธีการหรือนวัตกรรม ในการทำวิจัยในชั้นเรียน ครูจึงขาดทักษะ ขาดความชำนาญ ในการผลิตสื่อ นวัตกรรม ขาดทักษะในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ขาดการสนับสนุน ขาดการนิเทศติดตามผล ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ คุณครู ดอกคอม (2549) กล่าวว่าไว้ว่า การพัฒนานวัตกรรมการเรียนการสอน เป็นรูปแบบหรือวิธีการเรียนการสอนที่ครูอาจารย์พัฒนา ขึ้นมา เพื่อแก้ปัญหาในการเรียนการสอนหรือ อาจนำรูปแบบและวิธีการสอนที่ทำไว้แล้วมา ปรับปรุงให้เหมาะสมกับสภาพปัญหาที่ต้องการแก้ไข เช่น สื่อการเรียนการสอน บทเรียน โปรแกรม ชุดการสอน คู่มือครู ในชั้นตอนนี้ ผู้วิจัยจะได้นวัตกรรมที่คิดว่ามีคุณภาพเหมาะสม ที่จะนำไปใช้ในการแก้ปัญหา และสอดคล้องกับงานวิจัยของ เสาวนีย์ อังสุชนิรันดร์ (2551, หน้า 57) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง ปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในกิ่งอำเภอนิคมนิคมพัฒนา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยะของ เขต 1 โดยจำแนกตามประเภทของโรงเรียน เพื่อศึกษาปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในกิ่งอำเภอนิคมนิคมพัฒนา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยะของ เขต 1 และ เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในกิ่งอำเภอนิคมนิคมพัฒนา พบว่า ปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยรวมและ รายด้านทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เสาวนีย์ อังสุชนิรันดร์ (2551, หน้า 57) ได้ศึกษาปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในกิ่งอำเภอนิคมนิคมพัฒนา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยะของ เขต 1 พบว่า โดยรวมและรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง

1.4 ปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสนมวิทยาคาร อำเภอสนม จังหวัด สุรินทร์ ด้านการนำวิธีการหรือนวัตกรรมไปใช้ มีค่าเฉลี่ยโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับ ปานกลาง ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะครูส่วนใหญ่ยังขาดความรู้ความเข้าใจที่แท้จริงในการนำวิธีการ หรือนวัตกรรมใหม่ ๆ ไปใช้ รวมถึงการวิเคราะห์ข้อมูล และแปลความหมายผลการวิจัยในชั้นเรียน ขาดการส่งเสริมและสนับสนุนด้านจากผู้บริหาร ทำให้ผลการวิจัยขาดคุณภาพ และไม่สามารถนำ วิธีการหรือนวัตกรรมไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้ ซึ่ง วาโร เฟ็งสวัสดิ์ (2546, หน้า 169) ได้กล่าวว่า การนำผลการวิจัยใช้ในการปรับปรุงและพัฒนา การเรียนการสอน การวิจัยในชั้นเรียนเป็นการวิจัย ของครูเพื่อหาวิธีแก้ปัญหาการเรียนการสอน ดังนั้น ผลการวิจัยจึงเป็นการแก้ปัญหานั้น โดยตรง นอกจากนี้ผู้บริหารการศึกษา ยังอาจจะใช้เป็นข้อมูลสำหรับการบริหารจัดการเพื่อสนับสนุน การเรียนการสอน ซึ่งจะส่งผลให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ

กรมวิชาการ (2545, หน้า 7) กล่าวไว้ว่า การนำวิธีการหรือนวัตกรรมไปใช้ ขั้นนี้ต้องระบุขั้นตอนปฏิบัติว่าจะใช้กับใคร เมื่อไหร่ อย่างไร แล้วเก็บรวบรวมข้อมูลขั้นตอนนี้ต้องมีเครื่องมือและวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล รวมทั้งแนวทางการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อนำมาวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียนต่อไป และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุจิตา เทพสถิต (2553) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัญหาการดำเนินการวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 พบว่าครูผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการดำเนินการวิจัยในชั้นเรียน โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง

1.5 ปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสนมวิทยาการ อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ ด้านการสรุปผล มีค่าเฉลี่ยโดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูยังขาดประสบการณ์ในการสรุปผล การเขียนรายงาน ขาดความชำนาญในการเขียนรายละเอียดในส่วนเนื้อหาของรายงาน ซึ่งรายละเอียดของแต่ละส่วนนั้นมีรายละเอียดที่ซับซ้อนครูจึงจำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับส่วนประกอบของการเขียนรายงานการวิจัย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ กรมวิชาการ (2545, หน้า 7) กล่าวไว้ว่า การเขียนรายงานการวิจัยจาก การแก้ไขปัญหาหรือพัฒนาการเรียนรู้ เป็นขั้นตอนสุดท้ายของการทำวิจัยเพื่อแสดงถึงกระบวนการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน กระบวนการจัดการเรียนรู้ของผู้สอน และกระบวนการพัฒนาคุณภาพสถานศึกษา ในการเขียนรายงานต้องแสดงให้เห็นถึงสภาพปัญหาวิธีการที่นำมาใช้ในการแก้ปัญหาหรือพัฒนา และผลที่เกิดขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปิยสนธิ เชื้อทอง (2545) ได้ศึกษาสภาพปัจจุบันและปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา อำเภอเมืองสมุทรปราการ กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการศึกษา คือ ครูผู้สอนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา อำเภอเมืองสมุทรปราการ จำนวน 160 คน ผลการวิจัย พบว่า ปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเมืองสมุทรปราการ โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ลาวัล สุบิน (2555, หน้า 85) ได้ศึกษาสภาพปัญหาและแนวทาง ในการพัฒนา การวิจัยในชั้นเรียนของครูระดับประถมศึกษา กลุ่มโรงเรียนศรีราชา 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 ด้านการสำรวจและการวิเคราะห์ปัญหา ผลการศึกษา พบว่า การสำรวจและวิเคราะห์ปัญหา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

2. เปรียบเทียบปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสนมวิทยาการ อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ จำแนกตามวุฒิการศึกษา และประสบการณ์ในการสอน สรุปได้ดังนี้

2.1 ผลการเปรียบเทียบปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสนมวิทยาการ
อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ จำแนกตามวุฒิการศึกษาโดยรวมและรายด้านมีระดับความแตกต่างน้อย
ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ครูที่มีวุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี จะมีปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนน้อยกว่า
ครูที่มีวุฒิการศึกษาปริญญาตรี เพราะครูที่มีการศึกษาในระดับที่สูงกว่าจะมีความรู้ความเข้าใจ
เกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนมากกว่าครูที่มีการศึกษาในระดับที่ต่ำกว่า ช่วยให้ความสามารถใน
การทำวิจัยในชั้นเรียน มีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น แต่ไม่ว่าจะมีวุฒิการศึกษาระดับใดก็ตาม
การทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นเรื่อง ที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนของครูโดยตรง เป็นส่วนหนึ่งใน
การจัดการเรียนการสอน ซึ่งครูทุกคนก็ต้องหมั่นศึกษาหาความรู้ และเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับ
การวิจัยในชั้นเรียนอยู่เสมอ เพื่อที่จะนำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนใน โรงเรียนได้
อย่างมีประสิทธิภาพ จึงทำให้ครูที่มีวุฒิการศึกษาปริญญาตรี และวุฒิสองสูงกว่าปริญญาตรี มีปัญหา
การทำวิจัยโดยรวมแตกต่างกันเล็กน้อย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประจักษ์ สนธิ (2558)
ได้ศึกษาปัญหาและแนวทางการพัฒนาการวิจัยในชั้นเรียนโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาราด เปรียบเทียบปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนโรงเรียน สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราด จำแนกตามวุฒิการศึกษา พบว่า โดยรวมและรายด้าน
แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อำนาจ เชื้อแขก (2548)
ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในสถานศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 พบว่า ครูผู้สอนที่มีวุฒิการศึกษาต่างกันมีปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียน
พิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ชั้นสำรวจและวิเคราะห์ปัญหาในชั้นเรียน ชั้นวางแผนการแก้ปัญหา/
พัฒนา ชั้นนำนวัตกรรมไปใช้ และชั้นสรุปผลการแก้ปัญหา การพัฒนาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เกสร กุณาใหม่ (2549) พบว่า ครูผู้สอนที่มีวุฒิ
การศึกษาแตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านความรู้ คือ มีความรู้ รูปแบบการวิจัย
และวางแผนการวิจัยได้ ส่งผลต่อการปฏิบัติและไม่ปฏิบัติกรวิจัยในชั้นเรียนแตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ นารี สกฤษพงษ์ (2550)
ได้วิจัยเรื่อง ปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียน โสคศึกษา สังกัดสำนักบริหารงาน
การศึกษาพิเศษ พบว่า ปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียน โสคศึกษา สังกัดสำนัก
บริหารงานการศึกษาพิเศษ ที่จำแนกตามวุฒิการศึกษาในระดับปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรี
โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.2 ผลการเปรียบเทียบปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสนมวิทยาการ
อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ จำแนกตามประสบการณ์ในการสอนของครู ระหว่างประสบการณ์
ในการสอนต่ำกว่า 10 ปี กับ ประสบการณ์ในการสอน 10-20 ปี โดยรวมและรายด้านมีระดับ

ความแตกต่างน้อย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ การวิจัยในชั้นเรียนเข้ามามีบทบาทและเป็นส่วนในการพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูในโรงเรียน ให้มีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น ดังนั้นประสิทธิภาพในการสอนของครู จึงมีผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน ครูที่มีประสบการณ์ในการสอนมาก จะมีปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนน้อยกว่าครูที่มีประสบการณ์ในการสอนน้อย ซึ่งสอดคล้องกับ วิไลวรรณ จันนำใส (2555) ได้ศึกษาการปฏิบัติงานของบุคลากรจะขึ้นอยู่กับประสบการณ์การทำงาน เพราะบุคลากรที่มีประสบการณ์ทำงานมากจะเห็นปัญหาอย่างชัดเจนและไม่สามารถแก้ไขปัญหาคือได้ แต่บุคลากรที่มีประสบการณ์น้อยอาจทำให้มองปัญหาการปฏิบัติงานไม่ชัดเจนและไม่สามารถแก้ไขปัญหาคือได้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ วนิดา บุตรสมัน (2550) ได้ศึกษาปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษา ในอำเภอเกาะลันตา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระเบียง จากการศึกษาเปรียบเทียบปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนของครู จำแนกตามประสบการณ์ในการสอน พบว่า ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกันมีปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนแตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่าครูที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 20 ปีขึ้นไป มีปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนมากกว่า ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า 20 ปีลงมา

2.3 ผลการเปรียบเทียบปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสนมวิทยาการ อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ จำแนกตามประสบการณ์ในการสอนของครูระหว่างประสบการณ์ในการสอนต่ำกว่า 10 ปี กับ ประสบการณ์ในการสอน 20 ปีขึ้นไป โดยรวมและรายด้านมีระดับความแตกต่างปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ประสบการณ์ในการทำงาน หรือระยะเวลาในการปฏิบัติงาน ทำให้ครูมีการเรียนรู้ในการจัดกระบวนการเรียนการสอนต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประจักษ์ สนธิ (2558) ได้ศึกษาปัญหาและแนวทางการพัฒนาการวิจัยในชั้นเรียนโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราด ผลการวิจัย พบว่า การเปรียบเทียบปัญหาการวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราด จำแนกตามประสบการณ์ในการสอน พบว่า โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้น ด้านการสำรวจและการวิเคราะห์ปัญหา ด้านการกำหนดวิธีการแก้ปัญหา ด้านการพัฒนาวิธีการหรือนวัตกรรม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุนทร ราชโยธา (2548) ได้ศึกษาปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลอย เขต 1 ผลการศึกษาพบว่า ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนโดยภาพรวมและรายด้าน ได้แก่ การดำเนินการวิจัย บุคลากรที่เกี่ยวข้องในการทำวิจัย งบประมาณสนับสนุนการวิจัย และแหล่งข้อมูลการทำวิจัย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 โดยพบว่าครูที่มี

ประสบการณ์ในการทำงาน 20 ปีขึ้นไป มีปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนมากกว่าครูที่มีประสบการณ์การทำงานน้อยกว่า 20 ปีลงมา

2.4 ผลการเปรียบเทียบปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสนมวิทยาการ อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ จำแนกตามประสบการณ์ในการสอนของครู ระหว่างประสบการณ์ในการสอน 10-20 ปี กับ ประสบการณ์ในการสอน 20 ปีขึ้นไป โดยรวมและรายด้านมีระดับความแตกต่างปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ประสบการณ์ในการสอนของครู ดำเนินการไปพร้อมกับการปฏิบัติงานของครู เพราะบุคลากรที่มีประสบการณ์ทำงานมากจะเห็นปัญหาอย่างชัดเจน แต่บุคลากรที่มีประสบการณ์น้อยอาจทำให้มองปัญหาการปฏิบัติงานไม่ชัดเจน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปิยสนธิ เชื้อทอง (2545) ได้ศึกษาสภาพปัจจุบันและปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา อำเภอเมืองสมุทรปราการ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ ครูผู้สอนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา อำเภอเมืองสมุทรปราการ จำนวน 160 คน จำแนกตามประสบการณ์ในการสอน คือ ประสบการณ์น้อย และประสบการณ์มาก พบว่า ปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ลาวัล สุบิน (2555) ได้ศึกษาสภาพ ปัญหา และแนวทางในการพัฒนาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูระดับประถมศึกษา กลุ่มโรงเรียนศรีราชา 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 ผลการศึกษา พบว่า การเปรียบเทียบปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูระดับประถมศึกษา จำแนกตามประสบการณ์โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้น ด้านการสร้างและพัฒนานวัตกรรมทางการศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. แนวทางการพัฒนาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสนมวิทยาการ อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ ทั้ง 5 ด้าน คือ 1) ด้านการสำรวจและวิเคราะห์ปัญหา 2) ด้านการกำหนดวิธีการแก้ปัญหา 3) ด้านการพัฒนาวิธีการหรือนวัตกรรม 4) ด้านการนำวิธีการหรือนวัตกรรมไปใช้ และ 5) ด้านการสรุปผล สรุปได้ดังนี้

3.1 ด้านการสำรวจและการวิเคราะห์ปัญหา มีแนวทางในการพัฒนาการทำวิจัยในชั้นเรียน เรียงตามอันดับความถี่ 3 อันดับแรก ได้แก่ วิเคราะห์ผู้เรียน เป็นรายบุคคล หรือรายกลุ่มย่อย ๆ เพื่อนำข้อมูลไปพัฒนาให้เกิดประโยชน์สูงสุด ศึกษาข้อมูล แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยอย่างรอบด้าน และตรงกับหัวข้อการวิจัยมากขึ้น และสำรวจปัญหาของการจัดกระบวนการเรียนการสอน ทั้งนี้ นิทัศน์ ผ่องอำไพ (2551, หน้า 16) ได้กล่าวว่า การสำรวจและวิเคราะห์ปัญหา เป็นจุดเริ่มต้นในการวางแผนแก้ปัญหา เพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน

ซึ่งในขั้นตอนนี้ ครูผู้สอนสามารถดำเนินการได้หลายลักษณะ เช่น วิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การสำรวจพฤติกรรมของผู้เรียน เป็นต้น ถ้าหากพบปัญหาจากการสำรวจและวิเคราะห์ปัญหามีหลายปัญหา ครูควรจัดลำดับความสำคัญของปัญหาโดยพิจารณาความรุนแรงของปัญหาเป็นอย่างไร ซึ่งจะทำได้แนวทางในการแก้ปัญหาได้ชัดเจนขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ กรมวิชาการ (2545, หน้า 7) กล่าวไว้ว่า การสำรวจและวิเคราะห์ปัญหา เป็นจุดเริ่มต้นที่สำคัญในการวางแผนแก้ปัญหาหรือพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน ซึ่งจะช่วยให้ครูพบปัญหาที่จะต้องแก้ไขหรือพัฒนาสามารถดำเนินการสอนได้สอดคล้องกับเป้าหมายที่ควรจะเป็น โดยครูสามารถทำได้หลายลักษณะ เช่น การวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การตรวจแบบฝึกหัด การสำรวจพฤติกรรมของผู้เรียน การสังเกตของครู และกระบวนการเรียนการสอน แล้วครูควรจัดลำดับความสำคัญของปัญหาโดยพิจารณาจากความรุนแรงของปัญหาว่าปัญหาใดควรได้รับการแก้ไข หรือพัฒนานก่อน ขั้นตอนนี้จะนำไปสู่ปัญหาของการวิจัย

3.2 ด้านการกำหนดวิธีการแก้ปัญหา มีแนวทางในการพัฒนาการวิจัยในชั้นเรียนเรียงตามอันดับความถี่ 3 อันดับแรก ได้แก่ วิธีการหรือนวัตกรรมที่นำมาใช้แก้ปัญหา ควรมีความทันสมัย หลากหลาย วิธีการแก้ปัญหา ควรมีการบูรณาการหลาย ๆ วิธีการร่วมกัน และวิธีการแก้ปัญหาควรเป็นวิธีที่สามารถดำเนินการแก้ปัญหาได้จริง ทั้งนี้ พิชิต ฤทธิจรูญ (2547, หน้า 44) กล่าวไว้ว่า เมื่อวิเคราะห์ปัญหาการเรียนรู้อย่างได้แล้ว ครูนักวิจัยจะต้องเลือกนวัตกรรมหรือวิธีการแก้ปัญหาที่เหมาะสมกับปัญหาการเรียนรู้อยู่ และครูนักวิจัยสามารถสร้างหรือจัดหาได้ด้วยตนเอง นวัตกรรมโดยทั่วไป แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ 1) ผลิตภัณฑ์/ สิ่งประดิษฐ์ ซึ่งมีแบบฝึก/ ชุดฝึก ชุดการเรียน ชุดการสอน เอกสารประกอบการสอน บทเรียนสำเร็จรูป บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน วัสดุทัศนศึกษา นิทาน การ์ตูน สื่อประสม 2) รูปแบบ/ เทคนิควิธีสอน ซึ่งมีรูปแบบการสอน รูปแบบการเรียนรู้อย่าง เทคนิคการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เทคนิคการปรับพฤติกรรมการสอน แบบโครงการ การเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน การเรียนแบบร่วมมือ การสอนแบบบูรณาการ การสอนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับ สุวิมล ว่องวานิช (2554, หน้า 58-60) กล่าวไว้ว่า การกำหนดแนวทางแก้ปัญหาต้องศึกษาสภาพที่เกิดขึ้น สิ่งที่เป็นปัญหาคือครู การคิดหาวิธีแก้ปัญหา การกำหนดสิ่งทดลองเพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอน ครูควรอ่านมาก ติดตามความเคลื่อนไหวกับวิทยากรด้านการสอนให้มาก ต้องมีการรวมกลุ่มกัน และหาโอกาสอภิปรายเพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์ด้านการสอนใหม่ ๆ เนื่องจากกลุ่มครูเป็นผู้ปฏิบัติที่รู้เรื่องดีที่สุด

3.3 ด้านการพัฒนาวิธีการหรือนวัตกรรม มีแนวทางในการพัฒนาการวิจัยในชั้นเรียนเรียงตามอันดับความถี่ 3 อันดับแรก ได้แก่ ศึกษางานวิจัยที่น่าเชื่อถือ และเป็นแบบอย่างมาประยุกต์ใช้ให้สอดคล้องกับการพัฒนานวัตกรรมในการแก้ปัญหา มีการอบรมเชิงปฏิบัติการ

ให้ความรู้เกี่ยวกับการทำนวัตกรรมการสอน และวางแผนทุกขั้นตอนอย่างเป็นระบบ ให้สามารถมองเห็นระบบของการดำเนินงานอย่างชัดเจน ทั้งนี้ คุณครู คอทคอม (2549) กล่าวไว้ว่า การพัฒนานวัตกรรมการเรียนการสอน เป็นรูปแบบหรือวิธีการเรียนการสอนที่ครูอาจารย์พัฒนาขึ้นมา เพื่อแก้ปัญหาในการเรียนการสอนหรืออาจนำรูปแบบและวิธีการสอนที่ทำไว้แล้วมา ปรับปรุงให้เหมาะสมกับสภาพปัญหาที่ต้องการแก้ไข เช่น สื่อการเรียนการสอน บทเรียน โปรแกรม ชุดการสอน คู่มือครู ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยจะได้นวัตกรรมการที่คาดว่าจะมีคุณภาพเหมาะสม ที่จะนำไปใช้ในการแก้ปัญหา ซึ่งสอดคล้องกับ กรมวิชาการ (2545 หน้า 7) กล่าวไว้ว่า การพัฒนาวิธีการหรือนวัตกรรมที่ใช้ในการแก้ปัญหา ครูต้องกำหนดวิธีการหรือสร้างนวัตกรรมที่ใช้ในการแก้ปัญหา หรือพัฒนาแล้วดำเนินการหาคุณภาพของวิธีการหรือนวัตกรรม ขั้นตอนนี้จะนำไปสู่ตัวแปรที่ศึกษา และวิธีการที่จะพัฒนาหรือแก้ปัญหา

3.4 ด้านการนำวิธีการหรือนวัตกรรมไปใช้ มีแนวทางในการพัฒนาการวิจัย ในชั้นเรียน เรียงตามอันดับความถี่ 3 อันดับแรก ได้แก่ นำนวัตกรรมที่สร้างขึ้นไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนในกลุ่มเป้าหมายและประชากรอย่างทั่วถึง ใช้วิธีการหรือนวัตกรรมที่หลากหลาย และทันสมัย และวิธีการหรือนวัตกรรมในการแก้ปัญหา สามารถนำไปบูรณาการ กับกลุ่มสาระอื่น ๆ ได้ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด ทั้งนี้ กรมวิชาการ (2545, หน้า 7) กล่าวไว้ว่า การนำวิธีการหรือนวัตกรรมไปใช้ ขั้นนี้ต้องระบุขั้นตอนปฏิบัติว่าจะใช้กับใคร เมื่อไหร่ อย่างไร แล้วเก็บรวบรวมข้อมูลขั้นตอนนี้ต้องมีเครื่องมือและวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล รวมทั้งแนวทางการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อนำมาวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับ พิซิด ฤทธิจรูญ (2547, หน้า 47) กล่าวไว้ว่า การนำวิธีการหรือนวัตกรรมไปใช้ เป็นขั้นตอนของการนำนวัตกรรมหรือวิธีการแก้ปัญหาไปใช้ หรือจัดการเรียนการสอนโดยใช้นวัตกรรม วิธีการแก้ปัญหาหรือพัฒนา ที่ได้จัดทำไว้กับประชากรหรือกลุ่มเป้าหมาย นักเรียนที่มีปัญหา หรือต้องการพัฒนาแล้วสังเกตผล หรือเก็บรวบรวมข้อมูล แล้วนำไปวิเคราะห์สรุปผลการวิจัย และเขียนรายงานการวิจัย

3.5 ด้านการสรุปผล มีแนวทางในการพัฒนาการวิจัยในชั้นเรียน เรียงตามอันดับความถี่ 3 อันดับแรก ได้แก่ นำข้อมูลผลการวิจัย มาให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นวิทยาทาน แก่ผู้ที่ต้องการศึกษา และเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาคต่อไป สรุปผล และนำไปใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอนอย่าง และเข้ารับการอบรมเชิงปฏิบัติการ เกี่ยวกับการเขียนรายงานการวิจัยในชั้นเรียน ทั้งนี้ กรมวิชาการ (2545, หน้า 7) กล่าวไว้ว่า การสรุปผล เป็นการนำข้อมูลที่รวบรวมมาวิเคราะห์ โดยเลือกใช้สถิติที่เหมาะสมกับข้อมูลที่รวบรวมได้ แล้วสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล หากยังไม่สามารถแก้ปัญหาได้ตามที่ต้องการ ก็ต้องทำการปรับปรุงแก้ไข โดยย้อนกลับไปค้นหา

วิธีการหรือนวัตกรรมใหม่ แล้วพัฒนาวิธีการหรือนวัตกรรม ตลอดจนนำวิธีการหรือนวัตกรรมไปใช้ จนกระทั่งสามารถแก้ปัญหาได้ตามที่ต้องการ แล้วเขียนสรุปผลการดำเนินงาน จากขั้นตอนนี้จะได้ผลการวิจัยที่นำไปสู่การพัฒนาการเรียนการสอน หรือการแก้ไขปัญหา สำหรับการสรุปผลการแก้ปัญหาหรือการพัฒนาการเรียนรู้ที่ดี ซึ่งสอดคล้องกับ นิตศน์ ผ่องอำไพ (2551, หน้า 16) ได้กล่าวถึง การสรุปผลไว้ว่า เมื่อเก็บรวบรวมข้อมูลได้แล้ว นำข้อมูลมาวิเคราะห์ โดยใช้วิธีการทางสถิติที่เหมาะสม แล้วสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล แต่ถ้าหากวิธีการหรือนวัตกรรมยังไม่สามารถแก้ปัญหาที่ต้องการได้ ก็ต้องทำการปรับปรุงแก้ไข โดยย้อนกลับไปค้นหาวิธีการใหม่อีกครั้งหนึ่ง แล้วดำเนินการพัฒนาวิธีการ หรือนวัตกรรม ตลอดจนนำวิธีการหรือนวัตกรรมไปใช้อีก

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากการศึกษาปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสนมวิทยาคาร อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ ผู้วิจัยได้มีข้อเสนอแนะในแต่ละด้าน ดังนี้

1. ด้านการสำรวจและวิเคราะห์ปัญหา ผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้อง ควรมีการส่งเสริมสนับสนุน จัดให้มีการอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน เพื่อเพิ่มทักษะการวิจัยในชั้นเรียนให้มากขึ้น ให้ครูมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการสำรวจและวิเคราะห์ปัญหาที่นำมาทำวิจัยในชั้นเรียน ควรมีการจัดทำระบบสารสนเทศของนักเรียนอย่างเป็นระบบ มีการวิเคราะห์ผู้เรียนเป็นรายบุคคล ควรมีการกำหนดรูปแบบ ขั้นตอนการทำวิจัยในชั้นเรียนให้ชัดเจน
2. ด้านการกำหนดวิธีการแก้ปัญหา ผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้อง ควรส่งเสริมให้ครูมีความรู้เกี่ยวกับการกำหนดวิธีการแก้ปัญหอย่างถูกต้อง โดยเชิญวิทยากรมาอบรมให้ความรู้หรือพาครูไปศึกษาดูงานจาก โรงเรียนต้นแบบด้านการวิจัย ควรจัดสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนให้เอื้อต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน และควรให้เกียรติบัตรหรือรางวัลแก่ครูผู้ทำวิจัยดีเด่น และควรมีการนิเทศความรู้เกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู
3. ด้านการพัฒนาวิธีการหรือนวัตกรรม ผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้อง ควรจัดให้มีการอบรมเกี่ยวกับการพัฒนาวิธีการหรือการสร้างนวัตกรรมกับครู ให้หลากหลาย เพื่อที่ครูจะได้เลือกวิธีการหรือนวัตกรรมที่เหมาะสมไปใช้ ควรจัดให้มีงบประมาณในการผลิตสื่อ และนวัตกรรม มีการทดลองใช้วิธีการวิธีการหรือนวัตกรรมอย่างเป็นระบบ เพื่อจะได้ตรวจสอบหาคุณภาพของนวัตกรรม และควรมีการจัดประกวดการผลิตสื่อและนวัตกรรมสำหรับครูภายในโรงเรียนด้วย

4. ด้านการนำวิธีการหรือนวัตกรรมไปใช้ ผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้อง ควรจัดอบรมเชิงปฏิบัติการ เพื่อเพิ่มความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนำวิธีการหรือนวัตกรรมไปใช้ในการแก้ปัญหา การบูรณาการวิธีการหรือนวัตกรรมที่สร้างขึ้นเพื่อนำไปใช้แก้ปัญหาการจัดการเรียนการสอน และควรมีการนิเทศการเรียนการสอนตามชั้นเรียนอย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง เพื่อเป็นการกระตุ้นให้ครูนำวิธีการหรือนวัตกรรมที่แปลกใหม่ มาใช้ในการจัดการเรียนการสอน

5. ด้านการสรุปผล ผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้อง ควรมีการส่งเสริมสนับสนุน และติดตามผลการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู จัดให้มีการนำเสนอผลงานวิจัยในชั้นเรียน มีการประชุมสัมมนา งานวิจัยทางการศึกษา จัดนิทรรศการผลงานทางวิชาการของครู เพื่อให้ครูได้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทักษะทางวิชาการร่วมกัน จัดพิมพ์และเผยแพร่ผลงานวิจัยให้กับโรงเรียนอื่น ๆ เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการเรียนการสอน

ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียน สนมวิทยาคาร อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์
2. ควรศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางการพัฒนาการวิจัยในชั้นเรียนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุรินทร์ เขต 33

บรรณานุกรม

กรมวิชาการ. (2545). *การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพตามหลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน*.

กรุงเทพฯ:

โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

กรรณิศา ธิปทา. (2550). *การวิจัยในชั้นเรียน*. เข้าถึงได้จาก

http://sps.lpru.ac.th/script/show_article.

plma_id=13&group_id=57&article_id=951

กาญจนา วัชรสุนทร. (2548). *วิจัยในชั้นเรียนและคุณภาพการเรียนการสอน*. เข้าถึงได้จาก

<http://www.stod.ac.th/thai/schools/sed/service/kangana.doc>

เกสร ภูณานิคม. (2549). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อการปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในระดับ*

การศึกษาขั้นพื้นฐานเขตพื้นที่การศึกษาพะเยา เขต 1. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์

มหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิจัยและสถิติการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย,

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

คุณครู ดอกทอ. (2549). *กระบวนการวิจัยในชั้นเรียน*. เข้าถึงได้จาก

<http://www.sahavicha.com/>

name=article&file=readarticle&id=1081

จินดารัตน์ ทาริน. (2548). *ปัญหาด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูสังคมศึกษาในโรงเรียนสังกัด*

เทศบาลนครลำปาง. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการสอนสังคม

ศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ดวงเดือน สายทน. (2555). *การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการกับการส่งเสริม*

การวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

ประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหาร

การศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.

ธวัชชัย ขวดยิ่ง. (2555). *บทบาทของผู้บริหารในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูใน*

ระดับ

ประถมศึกษา เขตอำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต,

สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.

นารี สกุลอุษพงษ์. (2550). *ปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนโสตศึกษา สังกัดสำนัก*

- บริหารงานการศึกษาพิเศษ. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- นิติธร เดชณรงค์พร. (2551). *การพัฒนาครูด้านการวิจัยในชั้นเรียน กลุ่ม โรงเรียนคูเมือง 2 อำเภอเมือง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุริรัมย์ เขต 4*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- นิทัศน์ ผ่องอำไพ. (2551). *ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาดัง เขต 1*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการวัดผลและวิจัยการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). *การวิจัยเบื้องต้น* (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- บุญเรียง ขจรศิลป์. (2546). *วิธีวิจัยทางการศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 3) กรุงเทพฯ: พิชาญพรินดิง.
- ประจักษ์ สนธิ. (2558). *ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตราด*. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ประภาพรรณ เสี่ยงศักดิ์. (2551). *การพัฒนาวัตกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีวิจัยในชั้นเรียน* (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: อี.เค.บีคส์.
- ปิยสนธิ เชื้อทอง. (2545). *สภาพปัจจุบันและปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเมืองสมุทรปราการ*. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ผ่องศรี วาณิชย์ศุภวงศ์. (2548). *ประเภทของการวิจัยทางการบริหารการศึกษา. ใน สารสนเทศและการวิจัยทางการบริหารการศึกษา หน่วยที่ 6-9*. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- พงศ์เทพ จิระโร. (2553). *หลักการวิจัยทางการศึกษา: principles of educational research*. ชลบุรี: บัณฑิตเอกสาร.
- พิชิต ฤทธิจรรย์. (2547). *การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียน*. กรุงเทพฯ: สถาบันราชภัฏพระนคร.
- พิสนุ ฟองศรี. (2551). *การพัฒนารูปแบบและการประเมินประสิทธิผลองค์การภาครัฐเกี่ยวกับการศึกษาอาชีพนอกระบบโรงเรียน*. คุยฎีนิพนธ์ครุศาสตรคุยฎีบัณฑิต, สาขาวิชา

- การวัดและประเมินผลการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
มนสิข ลิขิตสมบุรณ์. (2548). *การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการวิจัยในชั้นเรียน*. ขอนแก่น:
มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- รอสดี กอวาอูตู. (2550). *ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยของครูกับการทำวิจัยในชั้นเรียนใน
โรงเรียน*
มัธยมศึกษาศาสนาอิสลาม จังหวัดยะลา. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต,
สาขาวิชา
การวัดผลและวิจัยการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
รัตนา ศรีเหรียญ. (2548). *การวิจัยในชั้นเรียน classroom action research*. เข้าถึงได้จาก
[http://www.
Moe.go.th/webtcs/Table4/ratana/ratana02/ratana02.htm](http://www.Moe.go.th/webtcs/Table4/ratana/ratana02/ratana02.htm)
- ลาวัล สุบิน. (2555). *สภาพ ปัญหา และแนวทางในการพัฒนาการวิจัยในชั้นเรียนของครูระดับ
ประถมศึกษา กลุ่มโรงเรียนศรีราชา 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
ชลบุรี เขต 3*. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา,
คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วนิดา บุตรสมัน. (2550). *ปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนประถมศึกษา ในอำเภอ
เกาะลันตา สังกัดเขตพื้นที่การศึกษากระบี่*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต,
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- วาโร เฟ็งสวัสดิ์. (2546). *การวิจัยในชั้นเรียน*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- วิทยา ใจวิถี. (2545, หน้า 4). *เอกสารประกอบการวิจัยในชั้นเรียน*. เชียงใหม่: ศูนย์ส่งเสริม
และพัฒนาอาชีพศึกษาภาคเหนือ.
- วิรัตน์ งดงาม. (2553). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในสถานศึกษา สังกัด
เทศบาลเมืองนาสาร*. ภาคนิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา,
บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.
- วิไลวรรณ จันนำใส. (2555). *ปัจจัยที่ส่งผลกับสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครู สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 30*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
,
สาขาวิชาเทคโนโลยีการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร, คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม,
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ๕ ธัญบุรี.
- ศักดิ์สิทธิ์ วัชรรัตน์. (2552). *การพัฒนาชุด โปรแกรมช่วยวิเคราะห์ข้อมูลงานวิจัยทางการศึกษา*.

วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การเกษตร, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ศิริพร สติวงศ์. (2548). *ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับความสามารถ เจตคติ และพฤติกรรมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู ใน โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร.*

ปริญญาโทศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สายชล เขตภิบาล. (2556). *ศึกษาปัญหาการนำผลการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาโรงเรียนในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตราด.* งานนิพนธ์ศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.

สายชล แซ่จิว. (2550). *ปัญหาการการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูใน โรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองศรีราชา จังหวัดชลบุรี.* งานนิพนธ์ศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา,

คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.

สำนักงานคณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติ. (2550). *คู่มือนักวิจัยใหม่.* กรุงเทพฯ: วงศ์สว่างการพิมพ์.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2550). *วิจัยแบบง่าย: บันไดสู่ครูนักวิจัย* (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2549). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542*

แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545. กรุงเทพฯ: สำนักนายกรัฐมนตรี.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2550). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและ*

สังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554). กรุงเทพฯ: สำนักนายกรัฐมนตรี.

สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา. (2550). *กฎหมายเกี่ยวกับการประกอบวิชาชีพทางการศึกษา เล่ม 1.* กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

สุจิตา เทพสถิต. (2553). *ปัญหาการดำเนินการวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุริรัมย์ เขต 3.* วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหาร

การศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.

สุชาติ จิตรพริ้ง. (2556). *ความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของ
ผู้บริหารกับประสิทธิผลโรงเรียนประถมศึกษา กลุ่มตำบล โคกปีเมือง อำเภอเมือง
จังหวัด*

*สระแก้ว สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1. งานนิพนธ์
การศึกษา*

มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
สุนทร ราชโยธา. (2548). *ปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาเขต 1. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหาร
การศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.*

สุภาภรณ์ มั่นเกตุวิทย์. (2545). *ตัวอย่างการวิจัยในชั้นเรียน ประสิทธิภาพตรงของครูต้นแบบ
(พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: ชารอักษร.*

สุวัฒนา สุวรรณเขตนิคม. (2548). *หลักการแนวคิดและรูปแบบเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน
ในเส้นทางสู่การวิจัยในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*

สุวิมล ว่องวานิช. (2554). *การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์
แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*

เสาวณีย์ อังสุขนิรันดร์. (2551). *ปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในสถานศึกษา
กิ่งอำเภอนิคมน้ำอ้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง เขต 1. งานนิพนธ์
การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัย
บูรพา.*

อภิชาติ เลิศล้ำ. (2549). *สภาพปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู
ประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3. วิทยานิพนธ์
ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัย
ราชภัฏสกลนคร.*

อภิรักษ์ณ์ แซ่หยิง. (2553). *ปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพะเยา เขต 2. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต,
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.*

อำนาจ เชื้อแขก. (2548). *ปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในสถานศึกษา สังกัด
สำนักงาน*

- เขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชา
การบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- อุทุมพร จามรมาน. (2549). *ชุดฝึกอบรมเรื่องการทำวิจัยในชั้นเรียน*. เข้าถึงได้จาก [http:// www.pioneer. chula.ac](http://www.pioneer.chula.ac.th)
- Bauman, J. F. (1996). Conflict or compatibility in classroom Inquiry ? One teacher' s struggle
To balance teaching and research. *Education Research*, 25(7), 29-36.
- Best, J. W., & Kahn, J. V. (1993). *Research in Education* (7th ed.). Boston: Allyn and Bacon.
- Calhoun, E. F. (1993). Action research: The approaches. *Educational Leadership*, 51(2), 62-65.
- Cronbach, L. J. (1990). *Essentials of psychological testing*. New York: Harper Collin.
- Dorothy, W. J. (1997). Refle action research through classroom inquiry: Seven workplace
teachers examine their teaching beliefs. *Dissertation Abstracts International*, 42(9),
180-A.
- Hernandez-Totop. (2001). Professional development: Implementing action research for
improving ciassroom teaching. *Dissertation Abstracts International*, 2(1), 270-A.
- Howell, D. C. (1997). *Statistical bibliographical references and index*. USA: Wadsworth
- Keating, J., Diaz-Greenberg, R., Baldwin, M., & Thousand, J. (1998). Collaborative action
research model for teacher preparation programs. *Journal of Teacher Education*,
49(5),
381-390.
- Kemmis, S. (1998). Action Research. In Keeves, J.P. (ed.). *Educational Research,
Methodology, and Measurement: An International Handbook*. Ox ford: Pergamon
Press.
- Kochendorfer, L. (1994). Biology teacher as researchers. *American Biology Teacher*, 56(3),
135-138.
- Likert, S. (1961). *New patterns of management*. New York: McGraw-Hill.
- Mcclelland, D. C. (1953). *The Achievement Motive*. New York: Appleton-Century Crofts.
- Rovinelli, R. J., & Hambleton, R. K. (1977). On the use of content specialists in the assessment
of criterion-referenced test item validity. *Dutch Journal of Educational Research*,
2(1), 49-60.

- Tabachnick, B., Zeichner, K., & Kenneth, M. (1999). Idea and action: Action research and development of science. *Science Education*, 3(9), 85-92.
- Trabitz, N. (1998). A Semester of action research: Reinventing my English teacher through technology. *English Journal*, 87(1), 73-76.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

- ดำเนินหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือในการวิจัย
- ดำเนินหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อหาคุณภาพเครื่องมือ
- ดำเนินหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

(สำเนา)

ที่ ศธ.๖๒๑๘.๘/ ๖.๐๐๑

ภาควิชาการบริหารการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
ค.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๑๒ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๐

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือในการวิจัย
เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. คำโครงการวิจัย

๒. เครื่องมือในการวิจัย

ด้วย ภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
ได้มีความเห็นชอบให้นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา
ทำงานนิพนธ์ ซึ่งในขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือเพื่อการวิจัย ดังรายนามต่อไปนี้

นางสาวอารีรัตน์ พวงวงษ์ รหัส ๕๘๕๕๐๑๒๐

งานนิพนธ์เรื่อง ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียน
สนมวิทยาการ อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์

โดยมี **ดร.สมุท ชำนาญ เป็นประธานกรรมการควบคุมงานนิพนธ์**

ภาควิชาการบริหารการศึกษา ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว
เป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือของ
นิสิต ในครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ จักเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ)

สุเมธ งามกนก

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเมธ งามกนก)

หัวหน้าภาควิชาการบริหารการศึกษา

ภาควิชาการบริหารการศึกษา

โทร ๐-๓๘๑๐-๒๐๕๒

โทรสาร ๐-๓๘๓๔-๕๘๑

(สำเนา)

ที่ ศธ.๖๒๑๘.๘/ ๖.๐๐๒

ภาควิชาการบริหารการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
ค.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๕ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๐

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อหาคุณภาพเครื่องมือ

เรียน

ด้วย ภาควิชาการบริหารการศึกษา ได้มีความเห็นชอบให้นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา ทำงานนิพนธ์ ซึ่งในขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อหาคุณภาพเครื่องมือ ดังรายนามต่อไปนี้

นางสาวอารีรัตน์ พวงวงษ์ รหัส ๕๕๕๕๐๑๒๐

งานนิพนธ์เรื่อง : ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียน
สนมวิทยาคาร อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์

โดยมี **ดร.สมุท ร ชำนาญ เป็นประธานกรรมการควบคุมงานนิพนธ์**

ภาควิชาการบริหารการศึกษา มีความประสงค์จะขอความอนุเคราะห์จากท่าน เพื่ออำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อหาคุณภาพเครื่องมือในการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ จักเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ)

สุเมธ งามกนก

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเมธ งามกนก)

หัวหน้าภาควิชาการบริหารการศึกษา

ภาควิชาการบริหารการศึกษา

โทร ๐-๓๘๑๐-๒๐๕๒

โทรสาร ๐-๓๘๓๔-๕๘๑

(สำเนา)

ที่ ศธ.๖๒๑๘.๘/ ๖.๐๐๓

ภาควิชาการบริหารการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
ค.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๑๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๐

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน

ด้วย ภาควิชาการบริหารการศึกษา ได้มีความเห็นชอบให้นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา
หลักสูตรศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา ทำงานนิพนธ์
ซึ่งขณะนี้ อยู่ในขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย ดังรายนามต่อไปนี้

นางสาวอริรัตน์ พวงวงษ์ รหัส ๕๕๕๕๐๑๒๐

งานนิพนธ์เรื่อง ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียน
สนมวิทยาคาร อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์

โดยมี **ดร.สมุท รชานัญ เป็นประธานกรรมการควบคุมงานนิพนธ์**

ภาควิชาการบริหารการศึกษา มีความประสงค์จะขอความอนุเคราะห์จากท่าน เพื่ออำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ จักเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ)

สุเมธ งามกนก

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเมธ งามกนก)

หัวหน้าภาควิชาการบริหารการศึกษา

ภาควิชาการบริหารการศึกษา

โทร ๐-๓๘๑๐-๒๐๕๒

โทรสาร ๐-๓๘๓๔-๕๕๑

ภาคผนวก ข
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่อง ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการวิจัยในชั้นเรียนของครู
โรงเรียนสนมวิทยาคาร อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามเรื่อง ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสนมวิทยาคาร อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ฉบับนี้ ต้องการที่จะสอบถามความคิดเห็นของครูผู้สอนในโรงเรียนสนมวิทยาคาร อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ เกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการพัฒนาการวิจัยในชั้นเรียนของครู

2. ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามนี้จะนำไปใช้ในการทำวิจัย โดยขอเรียนว่าการวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาโดยภาพรวม คำตอบของท่านจึงไม่มีผลกระทบต่อตัวท่านไม่ว่ากรณีใด ๆ ดังนั้น ในการตอบแบบสอบถาม ขอความกรุณาให้ท่านตอบให้ครบทุกข้อและตรงกับความ เป็นจริงมากที่สุด ทั้งนี้ เพื่อให้การวิจัยมีความเชื่อถือได้ และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง

3. แบบสอบถามมีทั้งหมด 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นต่อปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู
โรงเรียนสนมวิทยาคาร อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์

ตอนที่ 3 แบบสอบถามปลายเปิด (Open-ended questionnaire) สอบถาม
ข้อเสนอแนะต่อแนวทางการพัฒนาการวิจัยในชั้นเรียนของครู
โรงเรียนสนมวิทยาคาร อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์

ผู้วิจัยหวังว่าคงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

อารีรัตน์ พวงวงษ์

นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่านในปัจจุบัน

1. วุฒิกการศึกษา

- ปริญญาตรี
 สูงกว่าปริญญาตรี

2. ประสบการณ์ในการสอน

- ต่ำกว่า 10 ปี
 10 - 20 ปี
 มากกว่า 20 ปี

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียน

สนมวิทยาคาร อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย (✓) ลงในช่องระดับปัญหาของการทำวิจัยในชั้นเรียนที่ท่านเห็นว่าตรงกับสภาพความเป็นจริงในโรงเรียนของท่านหรือตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด โดยระดับปัญหามีอยู่ 5 ระดับ ดังนี้

- 5 หมายถึง มีปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุด
 4 หมายถึง มีปัญหาอยู่ในระดับมาก
 3 หมายถึง มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง
 2 หมายถึง มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย
 1 หมายถึง มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตัวอย่างการตอบแบบสอบถาม

ข้อ	ปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียน	ระดับของปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียน				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
1.	การสำรวจปัญหาเกี่ยวกับผู้เรียน		✓			
2.	การจัดลำดับความสำคัญของปัญหา				✓	

**ปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู
โรงเรียนสนมวิทยาคาร อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์**

ข้อที่	ปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียน	ระดับของปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียน				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปาน กลาง (3)	น้อย (2)	น้อย ที่สุด (1)
	ด้านที่ 1 การสำรวจและวิเคราะห์ปัญหา					
1	การสำรวจปัญหาเกี่ยวกับผู้เรียน					
2	การสำรวจปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอน					
3	การสำรวจปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน					
4	การศึกษาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับปัญหาการวิจัยในชั้นเรียน					
5	การเขียนความเป็นมาของปัญหาที่นำมาทำวิจัยในชั้นเรียน					
6	การจัดลำดับความสำคัญของปัญหาที่ได้จากการสำรวจ					
7	วิเคราะห์ปัญหาได้สอดคล้องกับหลักการหรือทฤษฎี ที่เกี่ยวข้อง					
8	การจัดทำระบบข้อมูลสารสนเทศของนักเรียนเพื่อทำการวิจัยในชั้นเรียน					
9	หัวข้องานวิจัยมีความชัดเจน กระชับรัด เข้าใจง่าย					
10	หัวข้องานวิจัยครอบคลุมปัญหาและเนื้อหาสาระหรือประเด็นของปัญหา					
	ด้านที่ 2 การกำหนดวิธีการแก้ปัญหา					
11	การออกแบบและวางแผนการวิจัยได้ชัดเจนสอดคล้องกับหัวข้อและวัตถุประสงค์การวิจัย					
12	การกำหนดวัตถุประสงค์ของการวิจัยมีความชัดเจน และสอดคล้องกับปัญหาการวิจัย					

ข้อที่	ปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียน	ระดับของปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียน				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
13	การกำหนดตัวแปรในการวิจัยในชั้นเรียน					
14	การศึกษาหาความรู้จากแหล่งข้อมูลเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน					
15	การนำข้อมูลสารสนเทศมากำหนดวิธีการแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ					
16	การแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในการทำวิจัยในชั้นเรียนกับผู้ร่วมงาน					
17	การกำหนดขอบเขตของการทำวิจัยในชั้นเรียนอย่างครอบคลุมและชัดเจน					
18	การกำหนดวิธีการในการแก้ปัญหาได้อย่างถูกต้องชัดเจน					
19	ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการทำวิจัยในชั้นเรียน					
20	การเลือกประเภทของนวัตกรรมให้สอดคล้องกับปัญหาการจัดการเรียนการสอน					
21	ด้านที่ 3 การพัฒนาวิธีการหรือนวัตกรรม การออกแบบการพัฒนาวิธีการหรือนวัตกรรมในการแก้ปัญหา					
22	การกำหนดขั้นตอน การพัฒนาวิธีการหรือนวัตกรรมในการแก้ปัญหา					
23	การกำหนดตัวแปรที่ต้องการศึกษาที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และเป้าหมาย					
24	การวิเคราะห์ความเหมาะสมของวิธีการหรือนวัตกรรมที่สร้างขึ้นหรือพัฒนา					

ข้อที่	ปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียน	ระดับของปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียน				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
25	การเลือกประเภทของนวัตกรรมสอดคล้องกับปัญหาการจัดการเรียนการสอน					
26	ระยะเวลาในการพัฒนาวิธีการหรือนวัตกรรมมีความเหมาะสม					
27	การจัดทำขั้นตอนการพัฒนานวัตกรรมหรือวิธีการในการทำวิจัย					
28	การตรวจสอบคุณภาพของวิธีการหรือนวัตกรรมอย่างเป็นระบบ					
29	วิธีการหรือนวัตกรรมมีคุณภาพน่าเชื่อถือสอดคล้องกับกลุ่มตัวอย่าง					
30	วิธีการหรือนวัตกรรมที่ใช้ในการวิจัยมีความเหมาะสมใช้ได้จริง					
31	ด้านที่ 4 การนำวิธีการหรือนวัตกรรมไปใช้ การกำหนดขั้นตอนของการนำวิธีการหรือนวัตกรรมไปใช้ในการแก้ปัญหา					
32	การนำวิธีการหรือนวัตกรรมไปใช้ตามขั้นตอนที่วางไว้อย่างเป็นระบบ					
33	การเก็บรวบรวมข้อมูลที่ได้จากการนำวิธีการหรือนวัตกรรมไปใช้ตามขั้นตอนอย่างเป็นระบบ					
34	การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการนำวิธีการหรือนวัตกรรมไปใช้ในการแก้ปัญหา					
35	การเปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากการนำวิธีการหรือนวัตกรรมไปใช้ในการแก้ปัญหา					
36	การนำวิธีการหรือนวัตกรรมที่สร้างขึ้นหรือพัฒนาไปใช้ประโยชน์					

ข้อที่	ปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียน	ระดับของปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียน				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
37	การบูรณาการวิธีการหรือนวัตกรรมที่สร้างขึ้นหรือพัฒนาไปใช้ในการแก้ปัญหาอย่างต่อเนื่อง					
38	เลือกกลุ่มตัวอย่างได้ถูกต้อง เหมาะสม และเป็นตัวแทนที่ดี					
39	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลมีความถูกต้องและเหมาะสม					
40	เลือกสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลถูกต้องตรงประเด็น					
41	ด้านที่ 5 การสรุปผล การกำหนดขั้นตอนการสรุปผลการวิจัยในชั้นเรียน					
42	วิเคราะห์ปัญหาได้สอดคล้องตามหลักการหรือทฤษฎี					
43	การแปลผลที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูล					
44	การอภิปรายผลการวิจัยในชั้นเรียน					
45	สรุปผลการวิจัยได้ถูกต้อง ชัดเจน ตรงตามวัตถุประสงค์					
46	การให้ข้อเสนอแนะเพื่อพัฒนากระบวนการทำวิจัยในชั้นเรียน					
47	การเขียนรายงานผลการวิจัยในชั้นเรียนตามรูปแบบที่ถูกต้องอย่างเป็นระบบ					
48	การนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ปรับปรุงการเรียนการสอน					
49	การนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้พัฒนาการเรียนการสอน					
50	การเผยแพร่ผลการวิจัยในชั้นเรียนอย่างกว้างขวาง					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามปลายเปิด (open-ended Questionnair) สอบถามข้อเสนอแนะต่อ
แนวทางการพัฒนาการวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสนมวิทยาคาร
อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์

คำชี้แจง กรุณาให้ข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาการวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียน
สนมวิทยาคาร อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์

ข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาการวิจัยในชั้นเรียน

1. การสำรวจและการวิเคราะห์ปัญหา

.....

.....

.....

2. การกำหนดวิธีการแก้ปัญหา

.....

.....

.....

3. การพัฒนาวิธีการหรือนวัตกรรม

.....

.....

.....

4. การนำวิธีการหรือนวัตกรรมไปใช้

.....

.....

.....

5. การสรุปผล

.....

.....

.....

ขอขอบคุณทุกท่านที่กรุณาตอบแบบสอบถามจนครบทุกข้อ

ภาคผนวก ค

ตารางแสดงผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือ

ตารางที่ 19 ผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือ ตามความคิดของผู้เชี่ยวชาญ

ข้อที่	ปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียน	คะแนนการพิจารณา			IOC	ความหมาย
		พิจารณา				
		1	2	3		
ด้านที่ 1 การสำรวจและวิเคราะห์ปัญหา						
1	การสำรวจปัญหาเกี่ยวกับผู้เรียน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2	การสำรวจปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3	การสำรวจปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4	การศึกษาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับปัญหาการวิจัยในชั้นเรียน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
5	การเขียนความเป็นมาของปัญหาที่นำมาทำวิจัยในชั้นเรียน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
6	การจัดลำดับความสำคัญของปัญหาที่ได้จากการสำรวจ	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
7	วิเคราะห์ปัญหาได้สอดคล้องกับหลักการหรือทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
8	การจัดทำระบบข้อมูลสารสนเทศของนักเรียนเพื่อทำการวิจัยในชั้นเรียน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
9	หัวข้องานวิจัยมีความชัดเจน กระชับ เข้าใจง่าย	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
10	หัวข้องานวิจัยครอบคลุมปัญหาและเนื้อหาสาระหรือประเด็นของปัญหา	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
ด้านที่ 2 การกำหนดวิธีการแก้ปัญหา						
11	การออกแบบและวางแผนการวิจัยได้ชัดเจน สอดคล้องกับหัวข้อและวัตถุประสงค์การวิจัย	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
12	การกำหนดวัตถุประสงค์ของการวิจัยมีความชัดเจน และสอดคล้องกับปัญหาการวิจัย	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
13	การกำหนดตัวแปรในการวิจัยในชั้นเรียน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

ตารางที่ 19 (ต่อ)

ข้อที่	ปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียน	คะแนนการพิจารณา			IOC	ความหมาย
		พิจารณา				
		1	2	3		
14	การศึกษาหาความรู้จากแหล่งข้อมูลเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
15	การนำข้อมูลสารสนเทศมากำหนดวิธีการแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
16	การแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในการทำวิจัยในชั้นเรียนกับผู้ร่วมงาน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
17	การกำหนดขอบเขตของการทำวิจัยในชั้นเรียนอย่างครอบคลุมและชัดเจน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
18	การกำหนดวิธีการในการแก้ปัญหาได้อย่างถูกต้องชัดเจน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
19	ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการทำวิจัยในชั้นเรียน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
20	การเลือกประเภทของนวัตกรรมให้สอดคล้องกับปัญหาการจัดการเรียนการสอน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
ด้านที่ 3 การพัฒนาวิธีการหรือนวัตกรรม						
21	การออกแบบการพัฒนาวิธีการหรือนวัตกรรมในการแก้ปัญหา	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
22	การกำหนดขั้นตอน การพัฒนาวิธีการหรือนวัตกรรมในการแก้ปัญหา	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
23	การกำหนดตัวแปรที่ต้องการศึกษาที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และเป้าหมาย	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
24	การวิเคราะห์ความเหมาะสมของวิธีการหรือนวัตกรรมที่สร้างขึ้นหรือพัฒนา	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

ตารางที่ 19 (ต่อ)

ข้อที่	ปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียน	คะแนนการพิจารณา			IOC	ความหมาย
		1	2	3		
25	การเลือกประเภทของนวัตกรรมสอดคล้องกับ ปัญหาการจัดการเรียนการสอน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
26	ระยะเวลาในการพัฒนาวิธีการหรือนวัตกรรม มีความเหมาะสม	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
27	การจัดทำขั้นตอนการพัฒนานวัตกรรมหรือวิธีการ ในการทำวิจัย	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
28	การตรวจสอบคุณภาพของวิธีการหรือนวัตกรรม อย่างเป็นระบบ	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
29	วิธีการหรือนวัตกรรมมีคุณภาพน่าเชื่อถือ สอดคล้องกับกลุ่มตัวอย่าง	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
30	วิธีการหรือนวัตกรรมที่ใช้ในการวิจัย มีความเหมาะสมใช้ได้จริง	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
ด้านที่ 4 การนำวิธีการหรือนวัตกรรมไปใช้						
31	การกำหนดขั้นตอนของการนำวิธีการหรือ นวัตกรรมไปใช้ในการแก้ปัญหา	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
32	การนำวิธีการหรือนวัตกรรมไปใช้ตามขั้นตอนที่ วางไว้อย่างเป็นระบบ	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
33	การเก็บรวบรวมข้อมูลที่ได้จากการนำวิธีการหรือ นวัตกรรมไปใช้ตามขั้นตอนอย่างเป็นระบบ	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
34	การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการนำวิธีการหรือ นวัตกรรมไปใช้ในการแก้ปัญหา	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
35	การเปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นระหว่าง ก่อนหรือหลังจากการนำวิธีการหรือนวัตกรรมไป ใช้ในการแก้ปัญหา	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

ตารางที่ 19 (ต่อ)

ข้อที่	ปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียน	คะแนนการพิจารณา			IOC	ความหมาย
		1	2	3		
36	การนำวิธีการหรือนวัตกรรมที่สร้างขึ้นหรือพัฒนาไปใช้ประโยชน์	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
37	การบูรณาวิธีการหรือนวัตกรรมที่สร้างขึ้นหรือพัฒนาไปใช้ในการแก้ปัญหาอย่างต่อเนื่อง	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
38	เลือกกลุ่มตัวอย่างได้ถูกต้อง เหมาะสม และเป็นตัวแทนที่ดี	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
39	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลมีความถูกต้อง และเหมาะสม	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
40	เลือกสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลถูกต้อง ตรงประเด็น	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
ด้านที่ 5 การสรุปผล						
41	การกำหนดขั้นตอนการสรุปผลการวิจัยในชั้นเรียน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
42	วิเคราะห์ปัญหาได้สอดคล้องตามหลักการหรือทฤษฎี	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
43	การแปลผลที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูล	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
44	การอภิปรายผลการวิจัยในชั้นเรียน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
45	สรุปผลการวิจัยได้ถูกต้อง ชัดเจน ตรงตามวัตถุประสงค์	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
46	การให้ข้อเสนอแนะเพื่อพัฒนากระบวนการทำวิจัยในชั้นเรียน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
47	การเขียนรายงานผลการวิจัยในชั้นเรียนตามรูปแบบ ที่ถูกต้องอย่างเป็นระบบ	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

ตารางที่ 19 (ต่อ)

ข้อที่	ปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียน	คะแนนการพิจารณา			IOC	ความหมาย
		พิจารณา				
		1	2	3		
48	การนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ปรับปรุงการเรียนการสอน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
49	การนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้พัฒนาการเรียนการสอน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
50	การเผยแพร่ผลการวิจัยในชั้นเรียนอย่างกว้างขวาง	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

ภาคผนวก ง

คำอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ตารางที่ 20 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (r)	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (r)
1	.65	32	.70
2	.70	33	.74
3	.55	34	.75
4	.61	35	.78
5	.64	36	.72
6	.68	37	.83
7	.66	32	.83
8	.61	33	.81
9	.47	34	.78
10	.67	35	.73
11	.66	36	.79
12	.71	37	.69
13	.68	38	.82
14	.72	39	.70
15	.77	40	.72
16	.48	41	.82
17	.83	42	.80
18	.81	43	.77
19	.75	44	.87
20	.82	45	.88
21	.72	46	.83
22	.60	47	.68
23	.75	48	.87
24	.77	49	.81
25	.80	50	.77

ค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถามทั้งฉบับ .98

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ - สกุล	นางสาวอารีรัตน์ พวงวงษ์
วัน เดือน ปีเกิด	วันที่ 17 สิงหาคม พ.ศ. 2528
สถานที่เกิด	โรงพยาบาลสนม อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	104 หมู่ 1 ตำบลโพโนโก อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ 32160
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนสนมวิทยาการ 190 หมู่ 1 อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ 32160
ตำแหน่งและประวัติการทำงาน	
พ.ศ. 2552	ครูเอกชน โรงเรียนวัดพระพุทธบาทเขากระโดง อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์
พ.ศ. 2552	ครูผู้ช่วย โรงเรียนบ้านเขาน้อยสามัคคี อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้ว
พ.ศ. 2555	ครู ค.ศ.1 โรงเรียนบ้านเบงท่าลาด อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์
พ.ศ. 2558 - ปัจจุบัน	ครู ค.ศ. 1 โรงเรียนสนมวิทยาการ อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2552	ครุศาสตรบัณฑิต (คณิตศาสตร์) มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
พ.ศ. 2560	การศึกษามหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา) มหาวิทยาลัยบูรพา